Project Madurai
மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

சேக்கிழார் அருளிய
திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெரிய புராணம்
முதற் காண்டம் (பன்னிரண்டாம் திருமுறை)
சருக்கம் 1 (திருமலைச் சருக்கம்) & 2 (தில்லை வாழ் அந்தணர் சருக்கம்)

periya purANam of cEkkizAr
Canto 1, Carukkam -1 & 2
In tamil script, TSCII format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten and Colleagues of the Univ. of Koeln, Germany
for providing us with the transliterated/romanized version of the etext and giving us permission
to release the TSCII version as part of Project Madurai etext collections.
TSCII proof reading by **tiruciRRampalam aRakaTTaLai, Kovilpatti, Tamilnadu.**
Preparation of HTML and PDF versions: **Dr. K. Kalyanasundaram** Lausanne, Switzerland.
This webpage presents the Etext in Tamil script but in Unicode encoding.
To view the Tamil text correctly you need to set up the following:

i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer
and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii)Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.
. In case of difficulties send an email request to kalyan@geocities.com or kumar@vt.edu

ள Project Madurai 1999 - 2004
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet. Details of Project Madurai are available at the website

http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

சேக்கிழார் அருளிய
திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெரிய புராணம்
முதற் காண்டம்

உள்ளுறை

1. திருமலைச் சருக்கம்

1.00	பாயிரம்	(1-10)	மின்பதிப்பு
1.01	திருமலைச் சிறப்பு	(11-50)	மின்பதிப்பு
1.02	திரு நாட்டுச் சிறப்பு	(51-85)	மின்பதிப்பு
1.03	திருநகரச் சிறப்பு	(86-135)	மின்பதிப்பு
1.04	திருக்கூட்டச் சிறப்பு	(136-146)	மின்பதிப்பு
1.05	தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்	(147-349)	மின்பதிப்பு

2. தில்லை வாழ் அந்தணர் சருக்கம்

2.01	தில்லை வாழ் அந்தணர் புராணம்	(350-359)	மின்பதிப்பு

2.02	திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம்	(360-403)	மின்பதிப்பு
2.03	இயற்பகை நாயனார் புராணம்	(404-439)	மின்பதிப்பு
2.04	இளையான் குடி மாற நாயனார் புராணம்	(440 -466)	மின்பதிப்பு
2.05	மெய்ப் பொருள் நாயனார் புராணம்	(467-494)	மின்பதிப்பு
2.06	விறன்மிண்ட நாயனார் புராணம்	(495 - 505)	மின்பதிப்பு
2.07	அமர் நீதி நாயனார் புராணம்	(506-550)	மின்பதிப்பு

1.00 பாயிரம்

001 உலகெலாம் உணர்ந்
தோதற் கரியவன்;
நிலவு லாவிய நீர்மலி
வேணியன்,
அலகில் சோதியன்
அம்பலத்தாடுவான்;
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி
வணங்குவாம். 1.0.1

002 ஊன் அடைந்த உடம்பின்
பிறவியே
தான் அடைந்த உறுதியைச்
சாருமால்;
தேன் அடைந்த மலர்ப்
பொழில் தில்லையுள்
மா நடஞ் செய் வரதர்
பொற்றாள் தொழ. 1.0.2

003 எடுக்கும் மாக்கதை
இன்தமிழ்ச் செய்யுளாய்

நடக்கும் மேன்மை
நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத்
தாழ்செவி நீள்முடிக்
கடக் களிற்றைக் கருத்துள் 1.0.3
இருத்து வாம்.

004 மதிவளர் சடைமுடி
மன்றுளாரை முன்
துதி செயும் நாயன்மார்
தூய சொல்மலர்ப்
பொதி நலன் நுகர்தரு
புனிதர் பேரவை
விதி முறை உலகினில்
விளங்கி வெல்கவே. 1.0.4

005 அளவிலாத
பெருமையராகிய
அளவிலா அடியார் புகழ்
கூறுகேன்
அளவு கூட உரைப்பது

அரிது ஆயினும்
அளவிலாசை துரைப்ப 1.0.5
அறைகுவேன்.

006 தெரிவரும் பெருமைத்
திருத் தொண்டர் தம்
பொருவரும் சீர்
புகலலுற்றேன் முற்றப்
பெருகு தெண் கடல்
ஊற்றுண் பெரு நசை
ஒரு சுணங்கனை ஒக்கும்
தகைமையேன். 1.0.6

007 செப்பலுற்ற பொருளின்
சிறப்பினால்
அப் பொருட்கு உரை
யாவரும் கொள்வர் ஆல்
இப் பொருட்கு என் உரை
சிறிது ஆயினும்
மெய்ப் பொருட்கு
உரியார் கொள்வர்
மேன்மையால். 1.0.7

008 மேய இவ் உரை கொண்டு
விரும்புமாம்
சேயவன் திருப் பேர்
அம்பலம் செய்ய
தூய பொன்னணி சோழன்
நீடூழிபார்
ஆய சீர் அநபாயன்
அரசவை. 1.0.8

009 அருளின் நீர்மைத் திருத்
தொண்டறிவரும்
தெருளில் நீரிது
செப்புதற்காம் எனின்
வெருளில் மெய் மொழி
வான் நிழல் கூறிய
பொருளின் ஆகும் எனப்
புகல்வாம் அன்றே. 1.0.9

010 இங்கிதன் நாமம் கூறின்
இவ் உலகத்து முன்னாள்
தங்கிருள் இரண்டில்
மாக்கள் சிந்தையுள்

சார்ந்து நின்ற
பொங்கிய இருளை
ஏனைப் புற இருள்
போக்கு கின்ற
செங் கதிரவன் போல்
நீக்கும் திருத் தொண்டர் 1.0.10
புராணம் என்பாம்.

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

---

1. திருமலைச் சருக்கம்

1. 1 திருமலைச் சிறப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

011 பொன்னின் வெண்திரு
நீறு புனைந்தெனப்
பன்னும் நீள்பனி
மால்வரைப் பாலது

தன்னை யார்க்கும்
அறிவரியான் என்றும்
மன்னிவாழ் கயிலைத் திரு
மாமலை. 1.1.1

012 அண்ணல் வீற்றிருக்கப்
பெற்றதாதலின்
நண்ணும் மூன்று உலகுந்
நான்மறைகளும்
எண்ணில் மாதவம் செய்ய
வந்தெய்திய
புண்ணியந் திரண்டு
உள்ளது போல்வது. 1.1.2

013 நிலவும் எண்ணில்
தலங்களும் நீடொளி
இலகு தண்தளிர் ஆக
எழுந்ததோர்
உலகம் என்னும் ஒளிமணி
வல்லிமேல்
மலரும் வெண்மலர்
போல்வதம் மால்வரை. 1.1.3

014 மேன்மை நான்மறை
நாதமும் விஞ்சையர்
கான வீணையின்
ஓசையும் காரெதிர்
தான மாக்கள் முழக்கமும்
தாவில் சீர்
வான துந்துபி ஆர்ப்பும்
மருங்கெலாம். 1.1.4

015 பனி விசும்பில் அமரர்
பணிந்துசூழ்
அனித கோடி அணிமுடி
மாலையும்
புனித கற்பகப் பொன்னரி
மாலையும்
முனிவர் அஞ்சலி
மாலையும்
முன்னெலாம். 1.1.5

016 நீடு தேவர் நிலைகளும்
வேண்டிடின்
நாடும் ஐம் பெரும்

பூதமும் நாட்டுவ
கோடி கோடி குறட்சிறு
பூதங்கள்
பாடி ஆடும் பரப்பது
பாங்கெலாம். 1.1.6

017 நாயகன் கழல் சேவிக்க
நான்முகன்
மேய காலம்
அலாமையின் மீண்டவன்
தூயமால்வரைச் சோதியில்
மூழ்கியொன்று
ஆய அன்னமும் காணா
தயர்க்குமால். 1.1.7

018 காதில் வெண்குழையோன்
கழல் தொழ
நெடியோன் காலம்
பார்த்திருந்தும்
அறியான்
சோதி வெண் கயிலைத்
தாழ்வரை முழையில்

துதிக்கையோன்
ஊர்தியைக் கண்டு
மீதெழு பண்டைச் செஞ்
சுடர் இன்று
வெண்சுடர் ஆனது
என்றதன் கீழ்
ஆதி ஏனமதாய்
இடக்கலுற்றான்
என்றதனை
வந்தணைதரும்
கலுழன். 1.1.8

019 அரம்பையர் ஆடல்
முழவுடன்
மருங்கில் அருவிகள்
எதிர் எதிர் முழங்க
வரம் பெறு காதல்
மனத்துடன் தெய்வ
மது மலர் இருகையும்
ஏந்தி
நிரந்தரம் மிடைந்த

விமான சோபான
நீடுயர் வழியினால்
ஏறிப்
புரந்தரன் முதலாங்
கடவுளர் போற்றப்
பொலிவதத் திருமலைப்
புறம்பு. 1.1.9

020 வேத நான்முகன் மால்
புரந்தரன் முதலாம்
விண்ணவர் எண்ணிலார்
மற்றும்
காதலால் மிடைந்த முதல்
பெருந்த் தடையாம் கதிர்
மணிக் கோபுரத்துள்ளார்
பூத வேதாளப் பெரும்
கண நாதர் போற்றிடப்
பொதுவில் நின்று ஆடும்
நாதனார் ஆதி தேவனார்
கோயில் நாயகன் நந்தி
எம்பெருமான். 1.1.10

022 நெற்றியின் கண்ணர் நாற்
பெருந்தோளர் நீறணி
மேனியர் அநேகர்
பெற்றமேல் கொண்ட
தம்பிரான் அடியார்
பிஞ்ஞகன் தன் அருள்
பெறுவார்
மற்றவர்க் கெல்லாம்
தலைமையாம் பணியும்
மலக்கையில் சுரிகையும்
பிரம்பும்
கற்றைவார் சடையான்
அருளினால் பெற்றான்
காப்பதக் கயிலைமால்
வரைதான். 1.1.11

022 கையில்மான் மழுவர்
கங்கைசூழ் சடையில்
கதிரிளம் பிறைநறுங்
கண்ணி
ஐயர் வீற்றிருக்கும்

தன்மையினாலும்
அளப்பரும்
பெருமையினாலும்
மெய்யொளி தழைக்கும்
தூய்மையினாலும் வென்றி
வெண்குடை அநபாயன்
செய்யகோல் அபயன்
திருமனத்தோங்கும் 1.1.12
திருக்கயிலாய நீள்சிலம்பு.

023 அன்ன தன்திருத்
தாழ்வரையின் இடத்து
இன்ன தன்மையன்
என்றறியாச் சிவன்
தன்னையே உணர்ந்து
ஆர்வம் தழைக்கின்றான்
உன்னாரும் சீர் உபமன்
னிய முனி. 1.1.13

024 யாதவன் துவரைக்கிறை
யாகிய
மாதவன் முடிமேல் அடி

வைத்தவன்
பூதநாதன் பொருவருந்
தொண்டினுக்கு
ஆதி அந்தம் இலாமை 1.1.14
அடைந்தவன்.

025 அத்தர் தந்த அருட்
பாற்கடல் உண்டு
சித்தம் ஆர்ந்து தெவிட்டி
வளர்ந்தவன்
பத்தராய முனிவர்
பல்லாயிரவர்
சுத்த யோகிகள் சூழ
இருந்துழி.
1.1.15

026 அங்கண் ஓரொளி ஆயிர
ஞாயிறு
பொங்கு பேரொளி
போன்று முன் தோன்றிடத்
துங்க மாதவர்
சூழ்ந்திருந்தாரெலாம்

இங்கி தென்கொல்
அதிசயம் என்றலும். 1.1.16

027 அந்தி வான்மதி சூடிய
அண்ணல்தாள்
சிந்தியா உணர்ந்தம் முனி
தென் திசை
வந்த நாவலர் கோன்புகழ்
வன்தொண்டன்
எந்தையார் அருளால்
அணைவான் என. 1.1.17

028 கைகள் கூப்பித்
தொழுதெழுந்து அத் திசை
மெய்யில் ஆனந்த வாரி
விரவிடச்
செய்ய நீள்சடை மாமுனி
செல்வுழி
ஐயம் நீங்க வினவுவோர்
அந்தணர். 1.1.18

029 "சம்புவின் அடித்

தாமரைப் போதலால்
எம்பிரான்
இறைஞ்சாயிஃதென்"
எனத்
"தம்பிரானைத் தன்
உள்ளம் தழீயவன்
நம்பி ஆரூரன்
நாம்தொழும்
தன்மையான்". 1.1.19

030 என்றுகூற இறைஞ்சி
இயம்புவார்
வென்ற பேரொளியார்
செய் விழுத்தவம்
நன்று கேட்க விரும்பும்
நசையினோம்
இன்றெமக்குரை செய்து
அருள் என்றலும். 1.1.20

031 உள்ள வண்ணம் முனிவன்
உரைசெய்வான்
" வெள்ள நீர்ச்சடை

மெய்ப்பொருளாகிய
வள்ளல் சாத்தும் மதுமலர்
மாலையும்
அள்ளும் நீறும்
எடுத்தணை வானுளன். 1.1.21

032 அன்னவன் பெயர்
ஆலால சுந்தரன்
முன்னம் ஆங்கு ஒருநாள்
முதல்வன் தனக்கு
இன்ன ஆமெனும்
நாண்மலர் கொய்திடத்
துன்னினான் நந்தவனச்
சூழலில். 1.1.22

033 அங்கு முன்னரே
ஆளுடை நாயகி
கொங்கு சேர் குழற்காம்
மலர் கொய்திடத்
திங்கள் வாள்முகச்
சேடியர் எய்தினார்
பொங்கு கின்ற

கவினுடைப் பூவைமார். 1.1.23

034 அந்தமில் சீர் அனிந்திதை
ஆய்குழல்
கந்த மாலைக் கமலினி
என்பவர்
கொந்து கொண்ட
திருமலர் கொய்வுழி
வந்து வானவர் ஈசர்
அருள் என. 1.1.24

035 மாதவம் செய்த தென்திசை
வாழ்ந்திடத்
தீது இலாத் திருத்
தொண்டத் தொகை தரப்
போதுவார் அவர்
மேல்மனம் போக்கிடக்
காதல் மாதரும் காட்சியில்
கண்ணினார். 1.1.25

036 முன்னம் ஆங்கவன்
மொய்ம்முகை நாண்மலர்
என்னை ஆட்கொண்ட

ஈசனுக்கேய்வன
பன் மலர் கொய்து
செல்லப் பனிமலர்
அன்னம் அன்னவருங்
கொண்டகன்ற பின். 1.1.26

037 ஆதி மூர்த்தி அவன்திறம்
நோக்கியே
' மாதர் மேல் மனம்
வைத்தனை தென்புவி
மீது தோன்றி அம்
மெல்லியலார் உடன்
காதல் இன்பம் கலந்து
அணைவாய்' என. 1.1.27

038 கைகள் அஞ்சலி கூப்பிக்
கலங்கினான்
'செய்ய சேவடி நீங்குஞ்
சிறுமையேன்
மையல் மானுடமாய்
மயங்கும் வழி
ஐயனே தடுத்தாண்டருள்

செய்' என. 1.1.28

039 அங்கணாளன் அதற்கருள்
செய்த பின்
நங்கை மாருடன்
நம்பிமற்றத் திசை
தங்கு தோற்றத்தில்
இன்புற்றுச் சாறுமென்று
அங்கவன் செயல்
எல்லாம் அறைந்தனன். 1.1.29

040 அந்தணாளரும் ஆங்கது
கேட்டவர்
"பந்த மானிடப் பாற்படு
தென்திசை
இந்த வான்திசை
எட்டினும் மேற்பட
வந்த புண்ணியம்
யாதெ"ன மாதவன்.

1.1.30

041 "பொருவருந் தவத்தான்
புலிக் காலனாம்

அரு முனி எந்தை
அர்ச்சித்தும் உள்ளது
பெருமை சேர்பெரும்
பற்றப்புலியூர் என்று
ஒருமையாளர் வைப்பாம்
பதி ஓங்குமால். 1.1.31

042 அத் திருப்பதியில் நமை
ஆளுடை
மெய்த் தவக்கொடி காண
விருப்புடன்
அத்தன் நீடிய
அம்பலத்தாடும் மற்று
இத் திறம் பெறலாம் திசை
எத்திசை..
1.1.32

043 பூதம் யாவையின்
உள்ளலர் போதென
வேத மூலம் வெளிப்படு
மேதினிக்
காதல் மங்கை இதய

கமலமாம்
மாதொர் பாகனார் ஆரூர்
மலர்ந்ததால். 1.133

044 எம்பிராட்டி இவ்வேழுலகு
ஈன்றவள்
தம்பிரானைத் தனித்
தவத்தால் எய்திக்
கம்பை ஆற்றில் வழிபடு
காஞ்சி என்று
உம்பர் போற்றும் பதியும்
உடையது. 1.1.34

045 நங்கள் நாதனாம் நந்தி
தவஞ்செய்து
பொங்கு நீடருள் எய்திய
பொற்பது
கங்கை வேணி மலரக்
கனல்மலர்
செங்கை யாளர் ஐயாறும்
திகழ்வது. 1.1.35

046 தேசம் எல்லாம் விளக்கிய
தென் திசை
ஈசர் தோணி புரத்துடன்
எங்கணும்
பூசனைக்குப் பொருந்தும்
இடம் பல
பேசில் அத்திசை ஒவ்வா 1.1.36
பிறதிசை".

047 என்று மாமுனி
வன்தொண்டர்
செய்கையை
அன்று சொன்ன படியால்
அடியவர்
தொன்று சீர்த்திருத்
தொண்டத் தொகைவிரி
இன்று என் ஆதரவால்
இங்கியம்புகேன். 1.1.37

048 மற்றிதற்குப் பதிகம்
வன்தொண்டர் தாம்
புற்று இடத்து எம்புராணர்

அருளினால்
சொற்ற மெய்த்
திருத்தொண்டத்தொகை
எனப்
பெற்ற நற்பதிகம் தொழப்
பெற்றதாம். 1.1.38

049 அந்த மெய்ப் பதிகத்து
அடியார்களை
நம்தம் நாதனாம்
நம்பியாண்டார் நம்பி
புந்தி ஆரப் புகன்ற
வகையினால்
வந்த வாறு வழாமல்
இயம்புவாம். 1.1.39

050 உலகம் உய்யவும் சைவம்
நின்று ஓங்கவும்
அலகில் சீர்நம்பி ஆரூரர்
பாடிய
நிலவு தொண்டர்தம்
கூட்டம் நிறைந்துறை

குலவு தண்புனல்
நாட்டணி கூறுவாம். 1.1.40

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

1.2 திருநாட்டுச் சிறப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

051 பாட்டியல் தமிழுரை
பயின்ற எல்லையுள்
கோட்டுயர் பனிவரைக்
குன்றின் உச்சியில்
சூட்டிய வளர் புலிச்
சோழர் காவிரி
நாட்டியல்பதனை யான்
நவிலல் உற்றனன். 1.2.1

052 ஆதி மாதவமுனி
அகத்தியன் தரு
பூத நீர்க் கமண்டலம்
பொழிந்த காவிரி

மாதர் மண் மடந்தை
பொன் மார்பில்
தாழ்ந்ததோர்
ஓதநீர் நித்திலத் தாமம்
ஒக்குமால். 1.2.2
053 சையமால் வரை பயில்
தலைமை சான்றது
செய்ய பூ மகட்கு நற்
செவிலி போன்றது
வையகம் பல்லுயிர்
வளர்த்து நாடொறும்
உய்யவே சுரந்தளித்
தூட்டும் நீரது. 1.2.3
054 மாலின் உந்திச்சுழி மலர்
தன் மேல் வரும்
சால்பினால் பல்லுயிர்
தரும் தன் மாண்பினால்
கோல நற்குண்டிகை
தாங்குங் கொள்கையால்
போலும் நான்முகனையும்

பொன்னி மாநதி. 1.2.41

055 திங்கள் சூடிய முடிச்
சிகரத்து உச்சியில்
பொங்கு வெண் தலை
நுரை பொருது போதலால்
எங்கள் நாயகன் முடிமிசை
நின்றேயிழி
கங்கையாம்
பொன்னியாம் கன்னி
நீத்தமே. 1.2.5

056 வண்ண நீள் வரை தர
வந்த மேன்மையால்
எண்ணில் பேர்
அறங்களும் வளர்க்கும்
ஈகையால்
அண்ணல் பாகத்தை
ஆளுடைய நாயகி
உண்ணெகிழ்
கருணையின் ஒழுக்கம்

போன்றது. 1.2.6

057 வம்புலா மலர் நீரால்
வழிபட்டுச்
செம்பொன் வார்கரை
எண்ணில் சிவாலயத்து
எம்பிரானை
இறைஞ்சலின் ஈர்ம்
பொன்னி
உம்பர் நாயகர்க்கன்பரும்
ஒக்குமால். 1.2.7

058 வாசநீர் குடை மங்கையர்
கொங்கையில்
பூசும் குங்குமமும் புனை
சாந்தமும்
வீசு தெண்டிரை
மீதிழந்தோடும் நீர்
தேசுடைத் தெனினும்
தெளிவில்லதே.
1.2.8

059 மாவிரைத் தெழுந்து

ஆர்ப்ப வரை தரு
பூ விரித்த புதுமதுப்
பொங்கிட
வாவியிற் பொலி நாடு
வளம்தரக்
காவிரிப் புனல் கால்பரந்து 1.2.9
ஓங்குமால்.

060 ஒண் துறைத் தலை மாமத
கூடு போய்
மண்டு நீர்வயலுட்புக
வந்தெதிர்
கொண்ட மள்ளர் குரைத்
தகை ஓசைபோய்
அண்டர் வானத்தின்
அப்புறஞ் சாருமால். 1.2.10

061 மாதர் நாறு பறிப்பவர்
மாட்சியும்
சீத நீர்முடி சேர்ப்பவர்
செய்கையும்
ஓதையார் செய் உழுநர்

ஒழுக்கமும்
காதல் செய்வதோர் காட்சி
மலிந்ததே. 1.2.11

062 உழுத சால்மிக வூறித்
தெளிந்த சேறு
இழுது செய்யினுள்
இந்திரத் தெய்வதம்
தொழுது நாறு நடுவார்
தொகுதியே
பழுதில் காவிரி நாட்டின்
பரப்பெலாம். 1.2.12

063 மண்டுபுனல் பரந்தவயல்
வளர்முதலின்
சுருள்விரியக்
கண்டுழவர் பதங்காட்டக்
களைகளையுங்
கடைசியர்கள்
தண்டரளஞ் சொரிபணிலம்
இடறியிடை
தளர்ந்தசைவார்

வண்டலையும்
குழல்அலைய
மடநடையின்
வரம்பணைவார். 1.2.13

064 செங்குவளை
பறித்தணிவார்
கருங்குழல்மேல் சிறை
வண்டை
அங்கை மலர்களைக்
கொடுகைத்தயல் வண்டும்
வரவழைப்பார்
திங்கள்நுதல்
வெயர்வரும்பச்
சிறுமுறுவல் தளவரும்பப்
பொங்குமலர்க் கமலத்தின்
புதுமதுவாய்
மடுத்தயர்வார். 1.2.14

065 கரும்பல்ல நெல்லென்னக்
கமுகல்ல கரும்பென்னச்
கரும்பல்லி குடைநீலத்

துகளல்ல பகலெல்லாம்
அரும்பல்ல
முலையென்ன அமுதல்ல
மொழியென்ன
வரும்பல்லாயிரம் கடைசி
மடந்தையர்கள்
வயல்எல்லாம்.
1.2.15

066 கயல்பாய் பைந்தட
நந்தூன் கழிந்த
கருங்குழிசி
வியல்வாய் வெள்வளைத்
தரள மலர்வேரி
உலைப்பெய்தங்
கயலாமை அடுப்பேற்றி
அரக்காம்பல் நெருப்பூதும்
வயல்மாதர் சிறுமகளிர்
விளையாட்டு
வரம்பெல்லாம். 1.2.16
067 காடெல்லாம்

கழைக்கரும்பு
காவெல்லாம்
குழைக்கரும்பு
மாடெல்லாம்
கருங்குவளை
வயலெல்லாம்
நெருங்குவளை
கோடெல்லாம்
மடஅன்னம்
குளமெல்லாம்
கடல்அன்ன
நாடெல்லாம் நீர்நாடு
தனை ஒவ்வா 1.2.17
நலமெல்லாம்.

068 ஆலை பாய்பவர்
ஆர்ப்புறும் ஓலமும்
சோலை வாய்வண்டு
இரைத்தெழு சும்மையும்
ஞாலம் ஓங்கிய நான்மறை
ஓதையும்

வேலை ஓசையின் மிக்கு
விரவுமால். 1.2.18

069 அன்னம் ஆடும்
அகன்துறைப்
பொய்கையில்
துன்னும் மேதிபடியத்
துதைந்தெழும்
கன்னி வாளை கமுகின்
மேற்பாய்வன
மன்னு வான்மிசை
வானவில் போலுமால். 1.2.19

070 காவினிற் பயிலுங்களி
வண்டினம்
வாவியிற் படிந்து
உண்ணும் மலர் மது
மேவி அத்தடம் மீதெழப்
பாய்கயல்
தாவி அப்பொழிலிற் கனி
சாடுமால் 1.2.20

071 சாலிநீள் வயலின் ஓங்கித்
தந்நிகர் இன்றி மிக்கு
வாலிதாம் வெண்மை
உண்மைக் கருவினாம்
வளத்தவாகிச்
சூல்முதிர் பசலை
கொண்டு சுருல்
விரித்தானுக் கன்பர்
ஆலின சிந்தை போல
அலர்ந்தன
கதிர்களெல்லாம். 1.2.21
072 பத்தியின் பாலர் ஆகிப்
பரமனுக்கு ஆளாம்
அன்பர்
தத்தமிற் கூடினார்கள்
தலையினால் வணங்கு
மாபோல்
மொய்த்தநீள்
பத்தியின்பால் முதிர்தலை
வணங்கி மற்றை

வித்தகர் தன்மை போல
விளைந்தன
சாலியெல்லாம். 1.2.22

073 அரிதரு செந்நெற் சூட்டின்
அடுக்கிய அடுக்கல்
சேர்ப்பார்
பரிவுறத் தடிந்த பன்மீன்
படர்நெடுங் குன்று
செய்வார்
சுரிவளை சொரிந்த
முத்தின் சுடர்ப் பெரும்
பொருப்பு யாப்பர்
விரிமலர் கற்றை வேரி
பொழிந்திழி வெற்பு
வைப்பார். 1.2.23

074 சாலியின் கற்றை துற்ற
தடவரை முகடு சாய்த்துக்
காலிரும் பகடு போக்கும்
கரும்பெரும் பாண்டில்
ஈட்டம்

ஆலிய முகிலின் கூட்டம்
அருவரைச் சிமயச் சாரல்
மேல் வலங் கொண்டு
சூழுங் காட்சியின்
மிக்கதன்றே. 1.2.24

075 வைதெரிந் தகற்றி ஆற்றி
மழைப் பெயல் மானத்
தூற்றிச்
செய்ய பொற் குன்றும்
வேறு நவமணிச் சிலம்பும்
என்னக்
கைவினை மள்ளர் வானம்
கரக்கவாக்கிய நெல்
குன்றால்
மொய்வரை உலகம்
போலும் முளரிநீர் மருத
வைப்பு. 1.2.25

076 அரசுகொள் கடன்கள் ஆற்றி

மிகுதிகொண்டறங்கள்
பேணிப்
பரவருங் கடவுட்
போற்றிக் குரவரும்
விருந்தும் பண்பின்
விரவிய கிளையும் தாங்கி
விளங்கிய குடிகள் ஓங்கி
வரைபுரை மாடம்நீடி 1.2.26
மல்ர்ந்துள பதிகள் எங்கும்.
077 கரும்படு களமர் ஆலைக்
கமழ்நறும் புகையோ
மாதர்
சுரும்பெழ அகிலால்
இட்ட தூபமோ யூப
வேள்விப்
பெரும் பெயர்ச் சாலை
தோறும் பிறங்கிய
புகையோ வானின்
வருங்கரு முகிலோ சூழ்வ
மாடமும் காவும் எங்கும்.

1.2.27

078 நாளிகேரஞ் செருந்தி
நறுமலர் நரந்தம் எங்கும்
கோளி சாலந்த மாலம்
குளிர்மலர்க் குரவம்
எங்கும்
தாளிரும் போந்து சந்து
தண்மலர் நாகம் எங்கும்
நீளிலை வஞ்சி காஞ்சி
நிறைமலர்க் கோங்கம்
எங்கும். 1.2.28

079 சூத பாடலங்கள் எங்கும்
சூழ் வழை ஞாழல்
எங்கும்
சாதி மாலதிகள் எங்கும்
தண்தளிர் நறவம் எங்கும்
மாதவி சரளம் எங்கும்
வகுள சண்பகங்கள்
எங்கும்

போதவிழ் கைதை எங்கும்
பூக புன்னாகம் எங்கும். 1.2.29
080 மங்கல வினைகள் எங்கும்
மணஞ் செய் கம்பலைகள்
எங்கும்
பங்கய வதனம் எங்கும்
பண்களின் மழலை
எங்கும்
பொங்கொளிக் கலன்கள்
எங்கும் புது மலர்ப் பந்தர்
எங்கும்
செங்கயல் பழனம் எங்கும்
திருமகள் உறையுள்
எங்கும். 1.2.30

081 மேகமும் களிறும் எங்கும்
வேதமும் கிடையும்
எங்கும்
யாகமும் சடங்கும் எங்கும்
இன்பமும் மகிழ்வும்

எங்கும்
யோகமும் தவமும்
எங்கும் ஊசலும் மறுகும்
எங்கும்
போகமும் பொலிவும்
எங்கும் புண்ணிய 1.2.31
முனிவர் எங்கும்.

082 பண்தரு விபஞ்சி எங்கும்
பாத செம்பஞ்சி எங்கும்
வண்டறை குழல்கள்
எங்கும் வளர் இசைக்
குழல்கள் எங்கும்
தொண்டர் தம் இருக்கை
எங்கும் சொல்லுவ
திருக்கை எங்கும்
தண்டலை பலவும் எங்கும்
தாதகி பலவும் எங்கும்.
1.2.32

083 மாடு போதகங்கள் எங்கும்
வண்டு போதகங்கள்

எங்கும்
பாடும் அம்மனைகள்
எங்கும் பயிலும்
அம்மனைகள் எங்கும்
நீடு கேதனங்கள் எங்கும்
நிதி நிகேதனங்கள் எங்கும்
தோடு சூழ் மாலை எங்கும்
துணைவர் சூழ் மாலை 1.2.33
எங்கும்.
084 வீதிகள் விழவின்
ஆர்ப்பும் விரும்பினர்
விருந்தின் ஆர்ப்பும்
சாதிகள் நெறியில் தப்பா
தனயரும் மனையில்
தப்பா
நீதிய புள்ளும் மாவும்
நிலத்திருப் புள்ளு மாவும்
ஓதிய எழுத்தாம் அஞ்சும்
உறுபிணி வரத் தாம்
அஞ்சும் 1.2.34

085 நற்றமிழ் வரைப்பின்
ஓங்கு நாம்புகழ் திருநாடு
என்றும்
பொற் தடந் தோளால்
வையம் பொதுக் கடிந்து
இனிது காக்கும்
கொற்றவன் அநபாயன்
பொற் குடை நிழல்
குளிர்வதென்றால்
மற்றதன் பெருமை
நம்மால் வரம்புற
விளம்பலாமோ. 1.2.35

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

1.3 திருநகரச் சிறப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

086 சொன்ன நாட்டிடைத்
தொன்மையில் மிக்கது
மன்னு மாமலராள் வழி
பட்டது
வன்னியாறு மதி பொதி
செஞ் சடைச்
சென்னியார் திருவாரூர்த்
திருநகர். 1.3.1

087 வேத ஓசையும்
வீணையின் ஓசையும்
சோதி வானவர் தோத்திர
ஓசையும்
மாதர் ஆடல் பாடல் மணி
முழவோசையும்
கீத ஓசையும் மாய்க்
கிளர்உற்றவே. 1.3.2

088 பல்லியங்கள் பரந்த
ஒலியுடன்
செல்வ வீதிச் செழுமணித்

தேரொலி
மல்லல் யானை ஒலியுடன்
மாவொலி
எல்லை இன்றி எழுந்துள
எங்கணும். 1.3.3

089 மாட மாளிகை சூளிகை
மண்டபம்
கூட சாலைகள் கோபுரம்
தெற்றிகள்
நீடு சாளர நீடரங்கு
எங்கெணும்
ஆடல் மாதர் அணி சிலம்
பார்ப்பன . 1.3.4

090 அங்குரைக்கென்ன
அளவப் பதியிலார்
தங்கள் மாளிகையின்
ஒன்று சம்புவின்
பங்கினாள் திருச் சேடி
பரவையாம்

மங்கையார் அவதாரஞ்
செய் மாளிகை. 1.3.5

091 படர்ந்த பேரொளிப்
பன்மணி வீதிதான்
இடந்த ஏனமும்
அன்னமும் தேடுவார்
தொடர்ந்து கொண்டவன்
தொண்டர்க்குத் தூது
போய்
நடந்த செந்தாமரை அடி
நாறுமால். 1.3.6

092 செங்கண் மாதர் தெருவில்
தெளித்த செங்
குங்குமத்தின் குழம்பை
அவர் குழல்
பொங்கு கோதையிற்
பூந்துகள் வீழ்ந்துடன்
அங்கண் மேவி அளறு
புலர்த்துமால். 1.3.7

093 உள்ளம் ஆர் உருகாதவர்
ஊர் விடை
வள்ளலார் திருவாரூர்
மருங்கெலாம்
தெள்ளும் ஓசைத்
திருப்பதிகங்கள் பைங்
கிள்ளை பாடுவ கேட்பன 1.3.8
பூவைகள்.
094 விளக்கம் மிக்க கலன்கள்
விரவலால்
துளக்கில் பேரொலியால்
துன்னு பண்டங்கள்
வளத் தொடும் பலவாறு
மடுத்தலால்
அளக்கர் போன்றன
ஆவண வீதிகள். 1.3.9
095 ஆரணங்களே அல்ல
மறுகிடை
வாரணங்களும் மாறி
முழங்குமால்

சீரணங்கிய தேவர்களே
அலால்
தோரணங்களில் தாமமும் 1.3.10
சூழுமால்.

096 தாழ்ந்த வேணியர் சைவர்
தபோதனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர்
மறையவர்
வீழ்ந்த இன்பத் துறையுள்
விரவுவார்
சூழ்ந்த பல்வேறு இடத்தத்
தொல் நகர்.
1.3.11

097 நில மகட்கு அழகார் திரு
நீள் நுதல்
திலகம் ஒப்பது செம்பியர்
வாழ்பதி
மலர் மகட்கு வண்தாமரை
போல்மலர்ந்(து)
அலகில் சீர்த்திருவாரூர்

விளங்குமால். 1.3.12

098 அன்ன தொல் நகருக்கு
அரசு ஆயினான்
துன்னு செங் கதிரோன்
வழித் தோன்றினான்
மன்னு சீர் அநபாயன் வழி
முதல்
மின்னும் மாமணிப்
பூண்மனு வேந்தனே. 1.3.13

099 மண்ணில் வாழ்தரு
மன்னுயிர்கட்கு எல்லாம்
கண்ணும் ஆவியும்
ஆம்பெருங் காவலான்
விண்ணுளார் மகிழ்வு
எய்திட வேள்விகள்
எண்ணிலாதன் மாண
இயற்றினான் . 1.3.14

100 கொற்ற ஆழிகுவலயஞ்
சூழ்ந்திடச்
சுற்று மன்னர் திறை கடை

சூழ்ந்திடச்
செற்றம் நீக்கிய
செம்மையின் மெய்ம்
மனுப்
பெற்ற நீதியும் தன்பெயர்
ஆக்கினான். 1.3.15

101 பொங்கு மா மறைப்
புற்றிடங் கொண்டவர்
எங்கும் ஆகி இருந்தவர்
பூசனைக்கு
அங்கண் வேண்டும்
நிபந்தம் ஆராய்ந்துளான்
துங்க ஆகமம் சொன்ன
முறைமையால். 1.3.16

102 அறம் பொருள் இன்பம்
ஆன அறநெறி வழாமற்
புல்லி
மறங் கடிந்து அரசர்
போற்ற வையகம் காக்கும்
நாளில்

சிறந்த நல் தவத்தால் தேவி
திருமணி வயிற்றின்
மைந்தன்
பிறந்தனன் உலகம்
போற்றப் பேர் அரிக்
குருளை அன்னான். 1.3.17

103 தவமுயன்று அரிதில்
பெற்ற தனி இளங் குமரன்
நாளும்
சிவ முயன்றடையுந்
தெய்வக் கலை பல திருந்த
ஓதிக்
கவனவாம் புரவி யானை
தேர்ப் படைத் தொழில்கள்
கற்றுப்
பவமுயன்றதுவும் பேறே
எனவரும் பண்பின்
மிக்கான். 1.3.18

104 அளவில் தொல் கலைகள்
முற்றி அரும் பெறல்

தந்தை மிக்க
உளமகிழ் காதல் கூர
ஓங்கிய குணத்தால் நீடி
இளவரசு என்னும் தன்மை
எய்துதற்கணியன் ஆகி
வளரிளம் பரிதி போன்று
வாழுநாள் ஒருநாள்
மைந்தன்.
1.3.19

105 திங்கள் வெண் கவிகை
மன்னன் திரு வளர்
கோயில் நின்று
மங்குல் தோய் மாட வீதி
மன்னிளங் குமரர் சூழக்
கொங்கலர் மாலை தாழ்ந்த
குங்குமம் குலவு தோளான்
பொங்கிய தானை சூழ்த்
தேர்மிசைப் பொலிந்து
போந்தான். 1.3.20

106 பரசு வந்தியர் முன் சூதர்
மாகதர் ஒருபால் பாங்கர்
விரை நறுங் குழலார்
சிந்தும் வெள் வளை
ஒருபால் மிக்க
முரசொடு சங்கம் ஆர்ப்ப
முழங்கொலி ஒருபால்
வென்றி
அரசிளங் குமரன் போதும் 1.3.21
அணி மணி மாட வீதி.
107 தனிப்பெருந் தருமம்
தானோர் தயாஇன்றித்
தானை மன்னன்
பனிப்பில் சிந்தையினில்
உண்மை பான்மை
சோதித்தால் என்ன
மனித்தர் தன் வரவு காணா
வண்ணம் ஓர் வண்ணம்
நல் ஆன்
புனிற்றிளங் கன்று

துள்ளிப் போந்ததம்
மறுகினூடே. 1.3.22

108 அம்புனிற்றாவின்
கன்றோர் அபாயத்தின்
ஊடு போகிச்
செம்பொனின் தேர்க்கால்
மீது விசையினால்
செல்லப் பட்டே
உம்பரின் அடையக்
கண்டங்கு உருகுதாய்
அலமந்தோடி
வெம்பிடும் அலறும்
சோரும் மெய்ந் நடுக்குற்று
வீழும். 1.3.23

109 மற்றுது கண்டு மைந்தன்
"வந்ததிங்கு அபாயம்"
என்று
சொற்றடுமாறி நெஞ்சில்
துயருழந்து அறிவு

அழிந்து
"பெற்றமும் கன்றும்
இன்று என் உணர்வு எனும்
பெருமை மாளச்
செற்ற, என் செய்கேன்"
என்று தேரினின் இன்று 1.3.4
இழிந்து வீழ்ந்தான்.
110 அலறு பேர் ஆவை
நோக்கி ஆருயிர்
பதைத்துச் சோரும்
நிலமிசைக் கன்றை
நோக்கி நெடிதுயிர்த்து
இரங்கி நிற்கும்
"மலர் தலை உலகங்
காக்கும் மனுவெனும் என்
கோமானுக்(கு)
உலகில் இப் பழி வந்து
எய்தப் பிறந்தவா
ஒருவன்" என்பான். 1.3.5

111 "வந்த இப் பழியை

மாற்றும் வகையினை
மறை நூல் வாய்மை
அந்தணர் விதித்த
ஆற்றால் ஆற்றுவது
அறமே ஆகில்
எந்தை ஈது அறியா
முன்னம் இயற்றுவன்"
என்று மைந்தன்
சிந்தை வெந் துயரம்
தீர்ப்பான்திரு மறையவர்
முன் சென்றான். 1.3.26

112 தன்னுயிர்க் கன்று வீயத்
தளர்ந்த ஆத் தரியாதாகி
முன் நெருப்புயிர்த்து
விம்மி முகத்தினில்
கண்ணீர் வார
மன்னுயிர் காக்குஞ்
செங்கோல் மனுவின்
பொற் கோயில் வாயில்
பொன்னணி மணியைச்

சென்று கோட்டினால்
புடைத்தது அன்றே. 1.3.27

113 பழிப்பறை முழக்கோ
ஆர்க்கும் பாவத்தின்
ஒலியோ வேந்தன்
வழித்திரு மைந்தன் ஆவி
கொளவரும் மறலி ஊர்திக்
கழுத்தணி மணியின்
ஆர்ப்போ என்னத்தன்
சடைமுன் கோளாத்
தெழித்தெழும் ஓசை
மன்னன் செவிப்புலம்
புக்க போது. 1.3.28

114 ஆங்கது கேட்ட வேந்தன்
அரியணை இழிந்து
போந்து
பூங்கொடி வாயில்
நண்ணக் காவலர் எதிரே
போற்றி
"ஈங்கிதோர் பசுவந்தெய்தி

இறைவ! நின் கொற்ற
வாயில்
தூங்கிய மணியைக்
கோட்டால் துளக்கியது"
என்று சொன்னார். 1.3.29

115 மன்னவன் அதனைக்
கேளா வருந்திய பசுவை
நோக்கி
"என் இதற்குற்றது"
என்பான் அமைச்சரை
இகழ்ந்து நோக்க
முன்னுற நிகழ்ந்த எல்லாம்
அறிந்துளான் முதிர்ந்த
கேள்வித்
தொல் நெறி அமைச்சன்
மன்னன் தாளிணை
தொழுது சொல்வான். 1.3.30

116 "வளவ! நின் புதல்வன்
ஆங்கோர் மணி நெடுந்
தேர்மேல் ஏறி

அளவில் தேர்த்தானை
சூழ அரசுலாந் தெருவில்
போங்கால்
இளையஆன் கன்று
தேர்க்கால் இடைப் புகுந்து
இறந்ததாக
தளர்வுறும் இத்தாய் வந்து
விளைத்ததித் தன்மை"
என்றான். 1.3.31

117 அவ்வுரை கேட்ட
வேந்தன் ஆவுறு துயரம்
எய்தி
வெவ்விடந் தலைக்
கொண்டாற் போல்
வேதனை அகத்து
மிக்"கிங்கு
இவ் வினை
விளைந்தவாறு" என்று
இடருறும் இரங்கும்
ஏங்கும்

"செவ்விது என்
செங்கோல்!" என்னும்
தெருமரும் தெளியும்
தேறான். 1.3.32

118 "மன்னுயிர் புரந்து
வையம் பொதுக் கடிந்து
அறத்தில் நீடும்
என்னெறி நன்றால்"
என்னும் "என்செய்தால்
தீரும்" என்னும்
தன்னிளங் கன்று காணாத்
தாய்முகங் கண்டு சோரும்
அந் நிலை அரசன் உற்ற
துயரம் ஓர் அளவிற்று 1.3.33
அன்றால்.

119 மந்திரிகள் அதுகண்டு
மன்னவனை அடி
வணங்கிச்
"சிந்தை தளர்ந்து

அருளுவது மற்று இதற்கு
தீர்வு அன்றால்
கொந்தலர்த்தார்
மைந்தனை முன்
கோவதை செய்தார்க்கு
மறை
அந்தணர்கள்
விதித்தமுறை
வழிநிறுத்தல் அறம்"
என்றார். 1.3.34

120 "வழக்கு என்று நீர்
மொழிந்தால் மற்றது தான்
வலிப்பட்டு
குழக்கன்றை இழந்தலறும்
கோவுறு நோய்
மருந்தாமோ?
இழக்கின்றேன் மைந்தனை
என்று எல்லீருஞ்
சொல்லிய இச்
சழக்கு இன்று நான்

இசைந்தால் தருமந் தான்
சலியாதோ?" 1.3.35

121 மாநிலங் காவலன்
ஆவான் மன்னுயிர்
காக்குங் காலைத்
தான தனக்கு இடையூறு
தன்னால் தன் பரிசனத்தால்
ஊன மிகு பகைத்
திறத்தால் கள்வரால் உயிர்
தம்மால்
ஆன பயம் ஐந்தும் தீர்த்து
அறம் காப்பான்
அல்லனோ? 1.3.36

122 "என் மகன் செய்
பாதகத்துக்கு
இருந்தவங்கள் செய
இசைந்தே
அன்னியன் ஓர் உயிர்
கொன்றால் அவனைக்

கொல்வேன் ஆனால்
தொன் மனுநூல் தொடை
மனுவால் துடைப்பு
உண்டது எனும் வார்த்தை
மன்னுலகில் பெற
மொழிந்தீர்! மந்திரிகள்! 1.3.37
வழக்கு" என்றான்.

123 என்று அரசன் இகழ்து
உரைப்ப எதிர் நின்ற மதி
அமைச்சர்
"நின்ற நெறி உலகின் கண்
இது போல் முன்
நிகழ்ந்ததால்
பொன்று வித்தல் மரபு
அன்று மறை மொழிந்த
அறம் புரிதல்
தொன்று தொடு நெறி
யன்றோ? தொல் நிலங்
காவல!" என்றார். 1.3.38

124 அவ் வண்ணம்

தொழுதுரைத்த
அமைச்சர்களை முகம்
நோக்கி
மெய் வண்ணம் தெரிந்து
உணர்ந்த மனு வென்னும்
விறல் வேந்தன்
இவ் வண்ணம் பழுது
உரைத்தீர் என்று எரியின்
இடைத் தோய்ந்த
செவ் வண்ணக் கமலம்
போல் முகம் புலந்து
செயிர்த்துரைப்பான். 1.3.39

125 "அவ்வுரையில்
வருநெறிகள் அவை நிற்க
அறநெறியின்
செவ்விய உண்மைத் திறம்
நீர் சிந்தை செயாது
உரைக்கின்றீர்
எவ் உலகில் எப் பெற்றம்
இப்பெற்றித் தாம் இடரால்

வெவ்வுயிர்த்துக் கதறி
மணி எறிந்து விழுந்தது?"
விளம்பீர். 1.3.40

126 "போற்றிசைத்துப்
புரந்தரன் மால் அயன்
முதலோர் புகழ்ந்து
இறைஞ்ச
வீற்றிருந்த பெருமானார்
மேவியுறை திருவாரூர்த்
தோற்றமுடை உயிர்
கொன்றான் ஆதலினால்
துணிபொருள் தான்
ஆற்றவுமற்று அவற்
கொல்லும் அதுவேயாம்
என நினைமின்". 1.3.41

127 என மொழிந்து "மற்று
இதனுக்கு இனி இதுவே
செயல் இவ் ஆன்
மனம் அழியுந் துயர்
அகற்ற மாட்டாதேன்

வருந்தும் இது
தனதுறு பேர் இடர் யானும்
தாங்குவதே கருமம்" என
அனகன் அரும் பொருள்
துணிந்தான் அமைச்சரும்
அஞ்சினர் அகன்றார். 1.3.42

128 மன்னவன் தன்
மைந்தனை அங்கு
அழைத்தொரு மந்திரி
தன்னை
"முன்னிவனை அவ்வீதி
முரண் தேர்க்கால் ஊர்க"
என
அன்னவனும் அது
செய்யாது அகன்று தன்
ஆருயிர் துறப்பத்
தன்னுடைய குலமகனைத்
தான் கொண்டு
மறுங்கணைந்தான். 1.3.43

129 ஒரு மைந்தன் தன்

குலத்துக்கு உள்ளான்
என்பதும் உணரான்
தருமம் தன் வழிச்செல்கை
கடன் என்று தன் மைந்தன்
மருமம் தன் தேராழி
உறஊர்ந்தான் மனு
வேந்தன்
அருமந்த அரசாட்சி
அரிதோ? மற்று எளிதோ
தான். 1.3.44

130 தண்ணளி வெண் குடை
வேந்தன் செயல் கண்டு
தரியாது
மண்ணவர் கண்மழை
பொழிந்தார் வானவர் பூ
மழை சொரிந்தார்
அண்ணல் அவன் கண்
எதிரே அணி வீதி மழ
விடை மேல்
விண்ணவர்கள் தொழ

நின்றான் வீதி விடங்கப்
பெருமான். 1.3.45

131 சடை மருங்கில் இளம்
பிறையும் தனி விழிக்குந்
திருநுதலும்
இடம் மருங்கில்
உமையாளும் எம்
மருங்கும் பூதகணம்
புடை நெருங்கும்
பெருமையும் முன் கண்டு
அரசன் போற்றி இசைப்ப
விடை மருவும்
பெருமானும் விறல்
வேந்தற்கு அருள்
கொடுத்தான். 1.3.46

132 அந் நிலையே உயிர்
பிரிந்த ஆன் கன்றும் அவ்
அரசன்
மன்னுரிமைத்

தனிக்கன்றும் மந்திரியும்
உடன் எழலும்
இன்ன பரிசானான் என்று
அறிந்திலன் வேந்தனும்
யார்க்கும்
முன்னவனே முன்
நின்றால் முடியாத
பொருள் உளதோ? 1.3.47

133 அடி பணிந்த திருமகனை
ஆகமுற எடுத்து
அணைத்து
நெடிது மகிழ்ந்து அருந்
துயரம் நீங்கினான்
நிலவேந்தன்
மடி சுரந்து பொழிதீம் பால்
வருங் கன்று
மகிழ்ந்துண்டு
படி நனைய வரும் பசுவும்
பருவரல் நீங்கியது
அன்றே. 1.3.48

134 பொன் தயங்கு
மதிலாரூர்ப் பூங்கோயில்
அமர்ந்தபிரான்
வென்றிமனு வேந்தனுக்கு
வீதியிலே அருள்கொடுத்து
சென்று அருளும் பெரும்
கருணைத் திறம் கண்டு
தன் அடியார்க்கு
என்றும் எளிவரும்
பெருமை ஏழ் உலகும்
எடுத்தேத்தும்.

1.3.49

135 இனைய வகை அற
நெறியில்
எண்ணிறந்தோர்க்கு
அருள் புரிந்து
முனைவர் அவர்
மகிழ்ந்தருளப்
பெற்றுடைய மூதூர் மேல்
புனையும் உரை

நம்மளவில் புகலலாந்
தகைமையதோ?
அனைய தனுக் ககமலராம் 1.3.50
அறவனார் பூங்கோயில்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

1.4 திருக்கூட்டச் சிறப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

136 பூத நாயகர் புற்று இடம்
கொண்டவர்
ஆதி தேவர் அமர்ந்த பூங்
கோயிலிற்
சோதி மாமணி நீள் சுடர்
முன்றில் சூழ்
மூதெயில் திரு வாயில்
முன்னாயது. 1.4.1

137 பூவார் திசை முகன்
இந்திரன் பூ மிசை
மா வாழ் அகலத்து மால்
முதல் வானவர்
ஓவாது எவரும் நிறைந்து
உள்ளது
தேவா சிரியன் எனுந்
திருக் காவணம். 1.4.2

138 அரந்தை தீர்க்கும்
அடியவர் மேனிமேல்
நிரந்த நீற்று ஒளியால்
நிறை தூய்மையால்
புரந்த அஞ்சு எழுத்து
ஓசை பொலிதலால்
பரந்த ஆயிரம் பாற் கடல்
போல்வது. 1.4.3

139 அகில காரணர் தாள
பணிவார்கள் தாம்
அகில லோகமும் ஆளற்கு

உரியர் என்று
அகில லோகத்து
உளார்கள் அடைதலின்
அகில லோகமும் 1.4.4
போல்வத தனிடை.

140 அத்தர் வேண்டி முன்
ஆண்டவர் அன்பினால்
மெய்த் தழைந்து
விதிர்ப்புறு சிந்தையார்
கைத் திருத் தொண்டு
செய்கடப் பாட்டினார்
இத்திறத்தவர் அன்றியும்
எண்ணிலார். 1.4.5

141 மாசிலாத மணி திகழ்
மேனி மேல்
பூசு நீறு போல் உள்ளும்
புனிதர்கள்
தேசினால் எத் திசையும்
விளங்கினார்
பேச ஒண்ணாப் பெருமை

பிறங்கினார்.
1.4.6

142 பூதம் ஐந்தும் நிலையிற்
கலங்கினும்
மாதோர் பாகர் மலர்த்தாள்
மறப்பிலார்
ஓது காதல் உறைப்பின்
நெறி நின்றார்
கோதிலாத குணப் பெருங்
குன்றனார். 1.4.7

143 கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட
திருவினார்
ஓடும் செம்பொனும்
ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில்
கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின்
விளங்கினார். 1.4.8

144 ஆரம் கண்டிகை
ஆடையும் கந்தையே

பாரம் ஈசன் பணி அலாது
ஒன்று இலார்
ஈர அன்பினர் யாதுங்
குறைவு இலார்
வீரம் என்னால் விளம்பும்
தகையதோ? 1.4.9

145 வேண்டு மாறு விருப்புறும்
வேடத்தர்
தாண்டவப் பெருமான்
தனித் தொண்டர்கள்
நீண்ட தொல் புகழார் தம்
நிலைமையை
ஈண்டு வாழ்த்துகேன்
என்னறிந்து ஏத்துகேன். 1.4.10

146 இந்த மாதவர் கூட்டத்தை
எம்பிரான்
அந்தம் இல் புகழ் ஆலால
சுந்தரன்
சுந்தரத் திருத் தொண்டத்
தொகைத் தமிழ்

வந்து பாடிய வண்ணம்
உரை செய்வாம்.
1.4.11

திருச்சிற்றம்பலம்

[உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப]

1.5. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

147 கங்கையும் மதியும்
பாம்பும் கடுக்கையும்
முடி மேல் வைத்த
அங்கணர் ஓலை காட்டி
ஆண்டவர் தமக்கு நாடு
மங்கையர் வதன சீத மதி
இருமருங்கும் ஓடிச்
செங்கயல் குழைகள்
நாடும் திருமுனைப்பாடி
நாடு .

1.5.1

148 பெருகிய நலத்தால் மிக்க
பெரும் திரு நாடு
தன்னில்
அரு மறைச் சைவம்
ஓங்க அருளினால்
அவதரித்த
மருவிய தவத்தால் மிக்க
வளம்பதி வாய்மை
குன்றாத்
திரு மறையவர்கள் நீடும்
திரு நாவலூராம் அன்றே.

1.5.2

149 மாதொ ஒரு பாகனார்க்கு
வழி வழி அடிமை
செய்யும்
வேதியர் குலத்துள்
தோன்றி மேம்படு
சடையனார்க்(கு)
ஏதமில் கற்பின்

வாழ்க்கை மனை இசை
ஞானியார்பால்
தீதகன்று உலகம் உய்யத்
திரு அவதாரம் செய்தார். 1.5.3
150 தம்பிரான் அருளினாலே
தவத்தினால் மிக்கோர்
போற்றும்,
நம்பி ஆரூரர் என்றே
நாமமும் சாற்றிமிக்க
ஐம் படை சதங்கை சாத்தி
அணிமணிச் சுட்டிச் சாத்தி
செம் பொன் நாண்
அரையில் மின்னத்
தெருவில் தேர் உருட்டு
நாளில். 1.5.4

151 நர சிங்க முனையர்
என்னும் நாடு வாழ்
அரசர் கண்டு
பரவருங் காதல்கூரப்

பயந்தவர் தம்பால்
சென்று
விரவிய நண்பினாலே
வேண்டினர் பெற்றுத்
தங்கள்
அரசிளங் குமரற்கு ஏற்ப
அன்பினால் மகன்மை
கொண்டார். 1.5.5

152 பெருமைசால் அரசர்
காதற் பிள்ளையாய்ப்
பின்னும் தங்கள்
வரு முறை மரபில் வைகி
வளர்ந்து மங்கலம் செய்
கோலத்து
அரு மறை முந் நூல்
சாத்தி அளவில் தொல்
கலைகள் ஆய்ந்து
திரு மலி சிறப்பின்
ஓங்கிச் சீர் மணப்
பருவஞ் சேர்ந்தார்.

1.5.6

153 தந்தையார் சடையனார்
தம் தனித் திரு மகற்குச்
சைவ
அந்தணர் குலத்துள்
தங்கள் அரும் பெரும்
மரபுக்கு ஏற்ப
வந்த தொல் சிறப்பிற்
புத்தூர்ச் சடங்கவி
மறையோன் தன்பால்
செந் திரு அனைய கன்னி
மணத் திறஞ் செப்பி
விட்டார்.

1.5.7

154 குல முதல் அறிவின்
மிக்கோர் கோத்திர
முறையும் தேர்ந்தார்
நல மிகு முதியோர்
சொல்லச் சடங்கவி
நன்மை ஏற்று

மலர் தரு முகத்தன் ஆகி
மணம் புரி செயலின்
வாய்மை
பலவுடன் பேசி ஒத்த
பண்பினால் அன்பு
நேர்ந்தான் 1.5.8

155 மற்றவன் இசைந்த
வார்த்தை கேட்டவர்
வள்ளல் தன்னைப்
பெற்றவர் தம்பால்
சென்று சொன்ன பின்
பெருகு சிந்தை
உற்றதோர் மகிழ்ச்சி எய்தி
மண வினை உவந்து
சாற்றிக்
கொற்றவர் திருவுக்கு
ஏற்பக் குறித்து நாள்
ஓலை விட்டார். 1.5.9

156 மங்கலம் பொலியச்

செய்த மண வினை ஓலை
ஏந்தி
அங்கயற் கண்ணினாரும்
ஆடவர் பலரும் ஈண்டிக்
கொங்கலர்ச் சோலை
மூதூர் குறுகினார் எதிரே
வந்து
பங்கய வதனி மாரும்
மைந்தரும் பணிந்து
கொண்டார். 1.5.10

157 மகிழ்ச்சி யால் மணம் மீக்
கூறி மங்கல வினைகள்
எல்லாம்
புகழ்ச்சியால் பொலிந்து
தோன்றப் போற்றிய
தொழிலராகி
இகழ்ச்சி ஒன்றானும்
இன்றி ஏந்து பூ மாலைப்
பந்தர்
நிகழ்ச்சியின் மைந்தர்

ஈண்டி நீள் முளை
சாத்தினார்கள்.
1.5.11

158 மண வினைக்கு அமைந்த
செய்கை மாதினைப்
பயந்தார் செய்யத்
துணர் மலர்க் கோதைத்
தாமச் சுரும்பணை
தோளினானைப்
புணர் மணத் திருநாள்
முன்னாட் பொருந்திய
விதியினாலே
பணை முரசு இயம்ப
வாழ்த்தி பைம் பொன்
நாண் காப்புச் சேர்த்தார்.
1.5.12

159 மா மறை விதி வழாமல்
மணத்துறைக் கடன்கள்
ஆற்றித்
தூ மறை மூதூர்க் கங்குல்

மங்கலந் துன்றி ஆர்ப்பத்
தேமரு தொடையல்
மார்பன் திரு மணக்
கோலம் காணக்
காமுறு மனத்தான்
போலக் கதிரவன் உதயம்
செய்தான். 1.5.13

காலை செய் வினைகள்
முற்றிக் கணித நூல்
புலவர் சொன்ன
வேலை வந்து அணையும்
முன்னர் விதி
மணக்கோலம்
கொள்வான்
நூல் அசைந்து இலங்கு
மார்பின் நுணங்கிய
கேள்வி மேலோன்
மாலையுந் தாரும்
பொங்க மஞ்சன சாலை
புக்கான். 1.5.14

161 வாச நெய் ஊட்டி மிக்க
மலர் விரை அடுத்த தூ
நீர்ப்
பாசனத்து அமைந்த
பாங்கர்ப் பருமணி
பைம்பொன் திண்கால்
ஆசனத்து அணி நீர்
ஆட்டி அரிசனம் சாத்தி
அன்பால்
ஈசனுக்கு இனியான்
மேனி எழில் பெற
விளக்கினார்கள் 1.5.15

162 அகில் விரைத் தூபம்
ஏய்ந்த அணி கொள்
பட்டாடை சாத்தி
முகில் நுழை மதியம்
போலக் கைவலான் முன்
கை சூழ்ந்த
துகில் கொடு குஞ்சி ஈரம்
புலர்த்தித் தன் தூய

செங்கை
உகிர் நுதி முறையில்
போக்கி ஒளிர் நறுஞ்சிகழி
ஆர்த்தான். 1.5.16

163 தூநறும் பசும் கர்ப்பூரச்
சுண்ணத்தால் வண்ணப்
போதில்
ஆன தண் பனி நீர் கூட்டி
அமைந்த சந்தனச்
சேறாட்டி
மான்மதச் சாந்து தோய்ந்த
மங்கலக் கலவை சாத்திப்
பான் மறை முந்நூல்
மின்னப் பவித்திரஞ்
சிறந்த கையான். 1.5.17

164 தூமலர்ப் பிணையல்
மாலை துணர் இணர்க்
கண்ணிக் கோதை
தாமம் என்று இனைய

வேறு தகுதியால்
அமையச் சாத்தி
மா மணி அணிந்த தூய
வளர் ஒளி இருள்கால்
சீக்கும்
நாம நீள் கலன்கள் சாத்தி
நன்மணக் கோலம் 1.5.18
கொண்டான்.

165 மன்னவர் திருவும் தங்கள்
வைதிகத் திருவும்
பொங்க
நன்நகர் விழவு கொள்ள
நம்பி ஆரூரர் நாதன்
தன் அடி மனத்துள்
கொண்டு தகும் திருநீறு
சாத்திப்
பொன் அணி மணியார்
யோகப் புரவிமேற்
கொண்டு போந்தார். 1.5.19

166 இயம் பல துவைப்ப
எங்கும் ஏத்தொலி எடுப்ப
மாதர்
நயந்து பல்லாண்டு
போற்ற நான்மறை
ஒலியின் ஓங்க
வியந்துபார் விரும்ப
வந்து விரவினர்க்கு
இன்பஞ் செய்தே
உயர்ந்த வாகன
யானங்கள் மிசை
கொண்டார் 1.5.20
உழையரானார்.

167 மங்கல கீத நாத
மறையவர்
குழாங்களோடு
தொங்கலும் விரையும்
சூழ்ந்த மைந்தரும்
துன்றிச் சூதும்
பங்கய முகையும்

சாயத்துப் பணைத்து
எழுந் தணியில் மிக்க
குங்கும முலையினாரும்
பரந்தெழு கொள்கைத்
தாகி. 1.5.21

168 அருங்கடி எழுந்த
போழ்தின் ஆர்த்த
வெள்வளை களாலும்
இருங்குழை மகரத்
தாலும் இலங்கொளி
மணிகளாலும்
நெருங்கிய பீலிச் சோலை
நீல நீர்த் தரங்கத் தாலும்
கருங்கடல் கிளர்ந்தது
என்னக் காட்சியில்
பொலிந்தது அன்றே. 1.5.22

169 நெருங்கு தூரியங்கள்
ஏங்க நிரைத்த சாமரைகள்
ஓங்கப்

பெருங்குடை மிடைந்து
செல்லப் பிணங்கு பூங்
கொடிகள் ஆட
அருங் கடி மணம் வந்து
எய்த அன்று தொட்டு
என்றும் அன்பில்
வருங்குல மறையோர்
புத்தூர் மணம் வந்த
புத்தூராமால். 1.5.23

170 நிறை குடம் தூபம் தீபம்
நெருங்கு பாலிகைகள்
ஏந்தி
நறை மலர் அறுகு
சுண்ணம் நறும் பொரி
பலவும் வீசி
உறைமலி கலவை
சாந்தின் உறுபுனல்
தெளித்து வீதி
மறையவர் மடவார்
வள்ளல் மணம் எதிர்

கொள்ள வந்தார். 1.5.24

171 கண்கள் எண்ணிலாத
வேண்டுன்ங் காளையைக்
காண என்பார்
பெண்களில் உயர நோன்
தாள் சடங்கவி பேதை
என்பார்
மண் களி கூர வந்த
மணம் கண்டு
வாழ்ந்தோம் என்பார்
பண்களில் நிறைந்த கீதம்
பாடுவார் ஆடுவார்கள். 1.5.25

172 "ஆண்டகை அருளின்
நோக்கின் வெள்ளத்துள்
அலைந்தோம்" என்பார்
"தாண்டிய பரியும்
நம்பால் தகுதியின்
நடந்தது" என்பார்
"பூண்டயங்கு இவனே

காணும் புண்ணிய
மூர்த்தி" என்பார்
ஈண்டிய மடவார் கூட்டம்
இன்னன இசைப்பச்
சென்றார். 1.5.26

173 வருமணக் கோலத்து
எங்கள் வள்ளலார்
தெள்ளும் வாசத்
திருமணப் பந்தர் முன்பு
சென்று வெண் சங்கம்
எங்கும்
பெருமழைக் குலத்தின்
ஆர்ப்பப் பரிமிசை
இழிந்து பேணும்
ஒரு மணத் திறத்தின்
அங்கு நிகழ்ந்தது
மொழிவேன் உய்ந்தேன். 1.5.27

174 ஆலுமறை
சூழ்கயிலையின் கண்

அருள் செய்த
சாலுமொழியால் வழி
தடுத்து அடிமை
கொள்வான்
மேலுற எழுந்து மிகு
கீழுற அகழ்ந்து
மாலும் அயனுக்கும் 1.5.28
அரியார் ஒருவர் வந்தார்.

175 கண்ணிடை கரந்த கதிர்
வெண்படம் எனச் சூழ்
புண்ணிய நுதல் புனித
நீறு பொலிவு எய்தத்
தண்மதி முதிர்ந்து கதிர்
சாய்வது என மீதே
வெண்ணரை முடித்தது
விழுந்திடை சழங்க. 1.5.29

176 காதில் அணி கண்டிகை
வடிந்த குழை தாழச்
சோதி மணி மார்பின்

அசை நூலினொடு
தோளின்
மீது புனை உத்தரிய
வெண் துகில் நுடங்க
ஆதபம் மறைக் குடை 1.5.30
அணிக்கரம் விளங்க.

177 பண்டிசரி கோவண
உடைப் பழமை கூரக்
கொண்டதோர்
சழங்கலுடை ஆர்ந்து
அழகு கொள்ள
வெண் துகிலுடன் குசை
முடிந்து விடு வேணுத்
தண்டொருகை கொண்டு
கழல் தள்ளு நடை
கொள்ள.
1.5.31

178 மொய்த்து வளர் பேரழகு
மூத்தவடி வேயோ
அத்தகைய மூப்பெனும்

அதன் படிவ மேயோ
மெய்த்த நெறி வைதிகம்
விளைந்த முத□ல்யோ
இத்தகைய வேடம் என
ஐயமுற எய்தி . 1.5.32

179 வந்துதிரு மாமறை மணத்
தொழில் தொடங்கும்
பந்தரிடை நம்பி எதிர்
பன்னு சபை முன் நின்று
"இந்த மொழி கேண்மின்
எதிர் யாவர்களும்"
என்றான்
முந்தை மறை ஆயிரம்
மொழிந்த திரு வாயான். 1.5.33

180 என்றுரை செய்
அந்தணனை எண்ணில்
மறை யோரும்
மன்றல் வினை மங்கல
மடங்கல் அனை யானும்
"நன்று உமது நல்வரவு

நங்கள் தவம் என்று ஏ
நின்றது இவண் நீர்
மொழிமின்
நீர்மொழிவது" என்றார். 1.5.34

181 பிஞ்ஞகனும் நாவலர்
பெருந்தகையை நோக்கி
என்னிடையும்
நின்னிடையும் நின்ற
இசை வால்யான்
முன்னுடையது ஓர்பெரு
வழக்கினை முடித்தே
நின்னுடைய
வேள்வியினை நீ முயல்தி
என்றான்.
1.5.35

182 நெற்றி விழியான்
மொழிய நின்ற நிகர்
இல்லான்
" உற்றதோர் வழக்கு

எனிடை நீ உடையது
உண்டேல்
மற்றது முடித்தல் அலது
யான் வதுவை செய்யேன்
முற்ற இது சொல்லுக"
என எல்லை முடிவு
இல்லான். 1.5.36

183 " ஆவதிது கேண்மின்
மறையோர்! என்
அடியான் இந்
நாவல் நகர் ஊரன் இது
நான் மொழிவது"
என்றான்
தேவரையும் மாலயன்
முதன் திருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறு
அடிமை யாவுடைய
எம்மான். 1.5.37

184 என்றான் இறையோன்

அது கேட்டவர் எம்
மருங்கும்
நின்றார் இருந்தார்
"இவன் என் நினைந்தான்
கொல்" என்று
சென்றார் வெகுண்டார்
சிரித்தார் திரு நாவல்
ஊரான்
"நன்றால் மறையோன்
மொழி" என்று எதிர்
நோக்கி நக்கான். 1.5.38

185. நக்கான் முகம் நோக்கி
நடுங்கி நுடங்கி யார்க்கும்
மிக்கான் மிசையுத்தரியத்
துகில் தாங்கி மேல்
சென்று
"அக் காலம் உன் தந்தை
தன் தந்தை ஆள்ஓலை
ஈதால்
இக் காரியத்தை நீ இன்று

சிரித்தது என் ஏட" என்ன. 1.5.39

186 மாசிலா மரபில் வந்த
வள்ளல் வேதியனை
நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை
நெகிழ்ச்சியால் சிரிப்பு
நீங்கி
"ஆசில் அந்தணர்கள்
வேறோர் அந்தணர்க்கு
அடிமை ஆதல்
பேச இன்று உன்னைக்
கேட்டோ ம் பித்தனோ
மறையோன்" என்றார்
1.5.40

187 "பித்தனும் ஆகப்
பின்னும் பேயனும் ஆக
நீ இன்று
எத்தனை தீங்கு
சொன்னால் யாது மற்று
அவற்றால் நாணேன்

அத்தனைக்கு என்னை
ஒன்றும் அறிந்திலை
ஆகில் நின்று
வித்தகம் பேச வேண்டாம்
பணி செய வேண்டும்"
என்றார்
1.5.41

188 "கண்டதோர் வடிவால்
உள்ளம் காதல் செய்து
உருகா நிற்கும்
கொண்டதோர் பித்த
வார்த்தை கோபமும்
உடனே ஆக்கும்
உண்டொராள் ஓலை
என்னும் அதன் உண்மை
அறிவேன்" என்று
தொண்டனார் "ஓலை
காட்டுக" என்றனர்
துணைவனாரை. 1.5.42

189 "ஓலை காட்டு" என்று
நம்பி உரைக்க "நீ ஓலை
காணல்
பாலையோ அவை முன்
காட்டப் பணிசெயற்
பாலை" என்ற
வேலையில் நாவலூரர்
வெகுண்டு மேல்
விரைந்து சென்று
மாலயன் தொடரா தானை
வலிந்து பின்தொடரல் 1.5.43
உற்றார்.

190 ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற
அளவினில் அந்தணாளன்
காவணத்து இடையே
ஓடக் கடிது
பின்தொடர்ந்து நம்பி
பூவனத்து அவரை
உற்றார் அவரலால்
புரங்கள் செற்ற

ஏவணச் சிலையினாரை
யார் தொடர்ந்து எட்ட
வல்லார்? 1.5.44

191 மறைகள் ஆயின முன்
போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி
நின்ற
இறைவனைத் தொடர்ந்து
பற்றி எழுதும்ஆள் ஓலை
வாங்கி
அறை கழல் அண்ணல்
"ஆளாய் அந்தணர்
செய்தல் என்ன
முறை"S எனக்
கீறியிட்டார்
முறையிட்டான்
முடிவிலாதான். 1.5.45

192 அருமறை
முறையிட்டின்னும்
அறிவதற்கு அறியான்

பற்றி
ஒரு முறை முறையோ
என்ன உழை நின்றார்
விலக்கி "இந்தப்
பெரு முறை உலகில்
இல்லா நெறி கொண்டு
பிணங்கு கின்ற
திரு மறை முனிவரே
எங்குளீர் செப்பும்"
என்றார். 1.5.46

193 என்றலும் நின்ற ஐயர்
"இங்குளேன் இருப்புஞ்
சேயது
அன்றிந்த வெண்ணெய்
நல்லூர் அதுநிற்க
அறத்தாறு இன்றி
வன்றிறல் செய்து என்
கையில் ஆவணம் வலிய
வாங்கி
நின்றிவன் கிழித்துத்

தானே நிரப்பினான்
அடிமை" என்றான். 1.5.47

194 குழை மறை காதினானை
கோல் ஆரூரர் நோக்கிப்
பழைய மன்றாடி
போலும் இவன் என்று
பண்பின் மிக்க
விழைவுறு மனமும்
பொங்க "வெண்ணெய்
நல்லூராயேல் உன்
பிழை நெறி வாழ்க்கை
ஆங்கே பேச நீ
போதாய்" என்றார். 1.5.48

195 வேதியன் அதனைக்
கேட்டு "வெண்ணெய்
நல்லூரிலே நீ
போதினும் நன்று மற்றப்
புனித நான்மறையோர்
முன்னர்

ஆதியில் மூல ஓலை
காட்டி நீ அடிமை ஆதல்
சாதிப்பன்" என்று
முன்னே தண்டுமுன் 1.5.49
தாங்கிச் சென்றான்.

196 செல்லு நான் மறையோன்
தன்பின் திரிமுகக்
காந்தஞ் சேர்ந்த
வல்லிரும்பணையு மா
போல் வள்ளலும் கடிது
சென்றான்
எல்லையில் சுற்றத்தாரும்
"இது என்னாம்" என்று
செல்ல
நல்ல அந்தணர்கள்
வாழும் வெண்ணெய்
நல்லூரை நண்ணி. 1.5.50

197 வேத பாரகரின் மிக்கார்
விளங்கு பேர் அவை

முன் சென்று
நாதனாம் மறையோன்
சொல்லும் "நாவலூர்
ஆரூரன் தன்
காதல் என் அடியான்
என்னக் காட்டிய ஓலை
கீறி
மூதறிவீர் முன்
போந்தானிது மற்றென் 1.5.51
முறைபாடு" என்றான்.
198 அந்தணர் அவையில்
மிக்கார் "மறையவர்
அடிமை ஆதல்
இந்த மா நிலத்தில்
இல்லை என் சொன்னாய்
ஐயர்" என்றார்
வந்தவாறிசைவே
அன்றோ வழக்கு இவன்
கிழித்த ஓலை
தந்தை தன் தந்தை

நேர்ந்தது என்றனன்
தனியாய் நின்றான். 1.5.52

199 "இசைவினால் எழுதும்
ஓலை காட்டினான் ஆகில்
இன்று
விசையினால் வலிய
வாங்கிக் கிழிப்பது
வெற்றி ஆமோ?
தசையெலாம் ஒடுங்க
மூத்தான் வழக்கினை
சாரச் சொன்னான்
அசைவில் ஆரூரர்
எண்ணம் என்" என்றார்
அவையில்மிக்கார். 1.5.53

200 "அனைத்து நூல்
உணர்ந்தீர்! ஆதி சைவன்
என்று அறிவீர்! என்னைத்
தனக்கு வேறு அடிமை
என்று இவ் அந்தணன்

சாதித்தானேல்
மனத்தினால் உணர்தற்கு
எட்டா மாயை என்
சொல்லுகேன் யான்
எனக்கு இது தெளிய
ஒண்ணாது என்றனன்"
எண்ணம் மிக்கான். 1.5.54

201 அவ்வுரை அவையின்
முன்பு நம்பி ஆரூரர்
சொல்லச்
செவ்விய மறையோர்
நின்ற திரு மறை
முனியை நோக்கி
"இவ்வுலகின் கண் நீ
இன்று இவரை உன்
அடிமை என்ற
வெவ்வுரை எம்முன்பு
ஏற்ற வேண்டும்" என்று
உரைத்து மீண்டும். 1.5.55

202 ஆட்சியில் ஆவணத்தில்
அன்றி மற்று அயலார்
தங்கள்
காட்சியில் மூன்றில்
ஒன்று காட்டுவாய் என்ன
"முன்னே
மூட்சியிற் கிழித்த ஓலை
படியோலை மூல ஓலை
மாட்சியில் காட்ட
வைத்தேன்" என்றனன் 1.5.56
மாயை வல்லான்.
203 வல்லையேல் காட்டிங்கு
என்ன மறையவன் வலி
செய்யாமல்
சொல்ல நீர் வல்லீர்
ஆகில் காட்டுவேன்
என்று சொல்லச்
செல்வ நான்
மறையோய்! நாங்கள்
தீங்குற ஒட்டோ ம்

என்றார்
அல்லல் தீர்த்து ஆள
நின்றார் ஆவணம்
கொண்டு சென்றார். 1.5.57

204 இருள் மறை மிடறு ஒன்
கையில் ஓலை கண்டு
அவையோர் ஏவ
அருள் பெறு
காரணத்தானும் ஆவணம்
தொழுது வாங்கிச்
சுருள் பெறு மடியை நீக்கி
விரித்தனன் தொன்மை
நோக்கித்
தெருள் பெறு சபையோர்
கேட்ப வாசகம் செப்பு
கின்றான். 1.5.58

205 அரு மறை நாவல் ஆதி
சைவன் ஆரூரன்செய்கை
பெரு முனி வெண்ணெய்

நல்லூர்ப்
பித்தனுக்கியானும்
என்பால்
வரு முறை மரபுளோரும்
வழித் தொண்டு
செய்தற்கு ஓலை
இருமையால் எழுதி
நேர்ந்தேன் இதற்கு
இவை என் எழுத்து.
1.5.59

206 வாசகம் கேட்ட பின்னர்
மற்று மேல் எழுத்து
இட்டார்கள்
ஆசிலா எழுத்தை நோக்கி
அவையொக்கும் என்ற
பின்னர்
மாசிலா மறையோர்
"ஐயா! மற்றுங்கள்
பேரனார் தம்
தேசுடை எழுத்தே ஆகில்
தெளியப் பார்த்து

அறிமின்" என்றார்.
1.5.60

207 அந்தணர் கூற "இன்னும்
ஆள் ஓலை இவனே
காண்பான்
தந்தை தன் தந்தை தான்
வேறு எழுதுகைச்
சாத்துண்டாகில்
இந்த ஆவணத்தினோடும்
எழுத்து நீர் ஒப்பு நோக்கி
வந்தது மொழிமின்"
என்றான் வலிய
ஆட்கொள்ளும் வள்ளல்.
1.5.61

208 திரண்ட மா மறையோர்
தாமும் திரு நாவலூரர்
கோ முன்
மருண்டது தெளிய மற்ற
மறையவன் எழுத்தால்
ஓலை

அரண் தரு காப்பில் வேறு
ஒன்று அழைத்து உடன்
ஒப்பு நோக்கி
"இரண்டும் ஒத்திருந்தது
என்னே! இனிச் செயல் 1.5.62
இல்லை" என்றார்
209 "நான் மறை முனிவ
னார்க்கு நம்பி ஆரூரர்
தோற்றீர்
பான்மையின் ஏவல்
செய்தல் கடன்" என்று
பண்பில் மிக்க
மேன்மையோர் விளம்ப
நம்பி "விதி முறை
இதுவே ஆகில்
யான் இதற்கு இசையேன்
என்ன இசையுமோ"
என்று நின்றார்.
1.5.63

210 திருமிகு மறையோர்

நின்ற செழுமறை
முனியை நோக்கி
"அருமுனி! நீமுன்
காட்டும் ஆவணம்
அதனில் எங்கள்
பெருமைசேர்
பதியேயாகப்
பேசியதுமக்கு இவ்வூரில்
வருமுறை மனையும் நீடு
வாழ்க்கையும் காட்டுக"
என்றார். 1.5.64

211 பெருவரும் வழக்கால்
வென்ற புண்ணிய
முனிவர் என்னை
ஒருவரும் அறியீராகில்
'போதும்' என்றுரைத்துச்
சூழ்ந்த
பெருமறையவர்
குழாமும் நம்பியும் பின்பு
செல்லத்

திருவருட் துறையே
புக்கார் கண்டிலர்
திகைத்து நின்றார். 1.5.65

212 எம்பிரான் கோயில்
நண்ண இலங்கு நூல்
மார்பர் "எங்கள்
நம்பர் தங்கோயில் புக்கது
என்கொலோ" என்று
நம்பி
தம்பெரு விருப்பினோடு
தனித் தொடர்ந்து
அழைப்ப மாதோ(டு)
உம்பரின் விடை மேல்
தோன்றி அவர் தமக்கு
உணர்த்தல் உற்றார்.
1.5.66

213 "முன்பு நீ நமக்குத்
தொண்டன் முன்னிய
வேட்கை கூரப்
பின்பு நம் ஏவலாலே

பிறந்தனை மண்ணின்
மீது
துன்புறு வாழ்க்கை
நின்னைத் தொடர்வறத்
தொடர்ந்து வந்து
நன்புல மறையோர்
முன்னர் நாம்
தடுத்தாண்டோ ம்"
என்றார். 1.5.67

214 என்று எழும் ஓசை கேளா
ஈன்றஆன் கனைப்புக்
கேட்ட
கன்று போல் கதறி நம்பி
கரசரண் ஆதி அங்கம்
துன்றிய புளகம் ஆகத்
தொழுத கை தலை மேல்
ஆக
"மன்றுளீர் செயலோ
வந்து வலிய ஆட்
கொண்டது" என்றார். 1.5.68

215 எண்ணிய ஓசை ஐந்தும்
விசும்பிடை நிறைய
எங்கும்
விண்ணவர் பொழி பூ
மாரி மேதினி நிறைந்து
விம்ம
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி
பொங்க மறைகளும்
முழங்கி ஆர்ப்ப
அண்ணலை ஓலை காட்டி
ஆண்டவர் அருளிச்
செய்வார். 1.5.69

216 "மற்று நீ வன்மை பேசி
வன்தொண்டன் என்னும்
நாமம்
பெற்றனை நமக்கும்
அன்பில் பெருகிய
சிறப்பின் மிக்க
அற்சனை பாட்டே ஆகும்

ஆதலால் மண் மேல்
நம்மைச்
சொற் தமிழ் பாடுக
என்றார்" தூமறை பாடும் 1.5.70
வாயார்.

217. தேடிய அயனும் மாலும்
தெளிவுறா ஐந்து
எழுத்தும்
பாடிய பொருளாய்
உள்ளான் "பாடுவாய்
நம்மை" என்ன
நாடிய மனத்தராகி நம்பி
ஆரூரர் மன்றுள்
ஆடிய செய்ய தாளை
அஞ்சலி கூப்பி நின்று. 1.5.71

218 வேதியன் ஆகி என்னை
வழக்கினால் வெல்ல
வந்த
ஊதியம் அறியாதேனுக்கு

உணர்வு தந்து உய்யக்
கொண்ட
கோதிலா அமுதே! இன்று
உன் குணப் பெருங்
கடலை நாயேன்
யாதினை அறிந்து என்
சொல்லிப் பாடுகேன்"
என மொழிந்தார் 1.5.72

219 அன்பனை அருளின்
நோக்கி அங்கணர்
அருளிச் செய்வார்
"முன்பு எனைப் பித்தன்
என்றே மொழிந்தனை
ஆதலால்லே
என் பெயர் பித்தன்
என்றே பாடுவாய்"
என்றார் நின்ற
வன்பெருந் தொண்டர்
ஆண்ட வள்ளலைப்
பாடல் உற்றார். 1.5.73

220 கொத்தார் மலர்க்
குழலாள் ஒரு கூறாய்
அடியவர் பால்
மெய்த் தாயினும்
இனியானை அவ்வியன்
நாவலர் பெருமான்
"பித்தா பிறை சூடி எனப்
பெரிதாம் திருப் பதிகம்
இத்தாரணி முதலாம்
உலகு எல்லாம் உய்ய
எடுத்தார். 1.5.74

221 முறையால் வரு மதுரத்
துடன் மொழி இந்தள
முதலில்
குறையா நிலை
மும்மைப்பாடிக் கூடுங்
கிழமை யினால்
நிறை பாணியின் இசை
கோள்புணர் நீடும் புகழ்
வகையால்

இறையான் மகிழ் இசை
பாடினன் எல்லாம் நிகர்
இல்லான். 1.5.75

222 சொல்லார் தமிழ் இசை
பாடிய தொண்டன் தனை
இன்னும்
பல்லாறு உலகினில் நம்
புகழ் பாடு" என்றுறு
பரிவில்
நல்லார் வெண்ணெய்
நல்லூர் அருள்துறை
மேவிய நம்பன்
எல்லா உலகும் உய்யப்
புரம் எய்தான் அருள்
செய்தான். 1.5.76

223 அயலோர் தவம்
முயல்வார் பிறர் அன்றே
மணம் அழியும்
செயலால் நிகழ் புத்தூர்
வரு சிவ வேதியன்

மகளும்
உயர் நாவலர் தனி
நாதனை ஒழியாது உணர்
வழியில்
பெயராது உயர்
சிவலோகமும் எளிதாம்
வகை பெற்றாள். 1.5.77

224 நாவலர் கோன் ஆரூரன்
தனை வெண்ணெய் நல்
ஊரில்
மேவும் அருள்துறை
அமர்ந்த வேதியர்
ஆட்கொண்டு அதற்பின்
பூ அலரும் தடம்
பொய்கைத் திருநாவலூர்
புகுந்து
தேவர் பிரான் தனைப்
பணிந்து திருப் பதிகம்
பாடினார். 1.5.78

225 சிவன் உறையுந்
திருத்துறையூர்
சென்றணைந்து
தீவினையால்
அவ நெறியில்
செல்லாமே தடுத்து
ஆண்டாய் அடியேற்குத்
தவ நெறி தந்து அருள்
என்று தம்பிரான் முன்
நின்று
பவ நெறிக்கு விலக்கு
ஆகுந் திருப்பதிகம்
பாடினார். 1.5.79

226 புலன் ஒன்றும் படி
தவத்திற் புரிந்த நெறி
கொடுத்து அருள
அலர் கொண்ட நறுஞ்
சோலைத் திருத் துறையூர்
அமர்ந்து அருளும்
நிலவும் தண் புனலும்

ஒளிர் நீள்சடையோன்
திருப்பாதம்
மலர் கொண்டு
போற்றிசைத்து
வந்தித்தார் வன
தொண்டர். 1.5.80

227 திருத் துறையூர் தனைப்
பணிந்து சிவபெருமான்
அமர்ந்து அருளும்
பொருத்தமாம் இடம்
பலவும் புக்கிறைஞ்சி
பொற்புலியூர்
நிருத்தனார் திருக் கூத்துத்
தொழுவதற்கு
நினைவுற்று
வருத்தம் மிகு
காதலினால் வழிக்
கொள்வான் மனங்
கொண்டார் 1.5.81

228 மலை வளர் சந்து அகில்
பீலி மலர் பரப்பி மணி
கொழிக்கும்
அலை தருதண் புனல்
பெண்ணை யாறு கடந்து
ஏறிய பின்
நிலவு பசும் புரவிநெடும்
தேர் இரவி மேல் கடலில்
செலவணையும் பொழுது
அணையத் திருவதிகை 1.5.82
புறத்து அணைந்தார்
229 "உடைய அரசு
உலகேத்தும் உழவாரப்
படையாளி
விடையவர்க்குக்
கைத்தொண்டு விரும்பு
பெரும் பதியை மிதித்து
அடையும் அதற்கு
அஞ்சுவான்" என்று அந்
நகரில் புகுதாதே

மடை வளர் தண் புறம்
பணையிற் சித்தவட மடம்
புகுந்தார் 1.5.83

230 வரி வளர் பூஞ்சோலை
சூழ் மடத்தின் கண்
வன்தொண்டர்
விரிதிரை நீர்க் கெடில
வட வீரட்டானத்து இறை
தாள்
புரிவுடைய
மனத்தினராய்ப் புடை
எங்கும் மிடைகின்ற
பரிசனமும் துயில்
கொள்ளப் பள்ளி
அமர்ந்து அருளினார்.
1.5.84

231 அது கண்டு வீரட்டத்து
அமர்ந்து அருளும்
அங்கணரும்
முது வடிவின்

மறையவராய் முன்
ஒருவர் அறியாமே
பொது மடத்தின்
உள்புகுந்து பூந் தாரான்
திரு முடி மேல்
பதும மலர்த் தாள்
வைத்துப் பள்ளி
கொள்வார் போல்
பயின்றார். 1.5.85

232 அந்நிலை ஆரூரன்
உணர்ந்து
அருமறையோய் உன்னடி
என்
சென்னியில் வைத்தனை
என்னத் திசை அறியா
வகை செய்த(து)
என்னுடைய மூப்புக்
காண் என்று அருள
அதற்கு இசைந்து

தன் முடி அப்பால்
வைத்தே துயில்
அமர்ந்தான் தமிழ் நாதன். 1.5.86
233 அங்குமவன் திரு
முடிமேல் மீட்டும் அவர்
தாள் நீட்டச்
செங்கயல் பாய் தடம்
புடை சூழ் திரு
நாவலூராளி
இங்கு என்னைப்
பலகாலும் மிதித்தனை நீ
யார் என்னக்
கங்கை சடைக் கரந்த
பிரான் அறிந்திலையோ
எனக் கரந்தான்.
1.5.87
234 செம்மாந்து இங்கு யான்
அறியாது என் செய்தேன்
எனத் தெளிந்து
தம்மானை அறியாத

சதியார் உளரே என்(று)
அம்மானைத் திருவதிகை
வீரட்டா னத்து அமர்ந்த
கைம்மாவின்
உரியானைக் கழல்
பணிந்து பாடினார். 1.5.88

235 பொன் திரளும் மணித்
திரளும் பொரு கரிவெண்
கோடுகளும்
மின்றிரண்ட
வெண்முத்தும்
விரைமலரும் நறுங்
குறடும்
வன்றிரைகளாற்
கொணர்ந்து திருவதிகை
வழிபடலால்
தென் திசையில் கங்கை
எனும் திருக் கெடிலம்
திளைத்தாடி. 1.5.89

236 அங்கணரை அடிபோற்றி
அங்கு அகன்று மற்று
அந்தப்
பொங்கு நதித் தென்கரை
போய்ப் போர்
வலித்தோள் மாவலி தன்
மங்கல வேள்வியில்
பண்டு வாமனனாய் மண்
இரந்த
செங்கணவன் வழி பட்ட
திரு மாணிக்குழி
அணைந்தார். 1.5.90
237 பரம் பொருளைப்
பணிந்து தாள்
பரவிப்போய்ப்
பணிந்தவர்க்கு
வரம் தருவான் தினை
நகரை வணங்கினர் வண்
தமிழ் பாடி
நரம்புடை யாழ் ஒலி

முழவின் நாத ஒலி வேத
ஒலி
அரம்பையர் தம் கீத ஒலி
அறாத் தில்லை மருங்கு
அணைந்தார். 1.5.91

238 தேம் அலங்கல் அணி மா
மணி மார்பின் செம்மல்
அங்கயல்கள் செங்கமலத்
தண்
பூ மலங்க எதிர் பாய்வன
மாடே புள்ளலம்பு திரை
வெள் வளை வாவி
தா மலங்குகள் தடம்
பணை சூழும் தண்
மருங்கு தொழுவார்கள்
தம்மும்மை
மா மலங்களற வீடு
அருள் தில்லை மல்லல்
அம்பதியின் எல்லை
வணங்கி . 1.5.92

239 நாக சூத வகுளஞ் சரளஞ்
சூழ் நாளிகேரம்
இலவங்கம் நரந்தம்
பூக ஞாழல் குளிர் வாழை
மதூகம் பொதுளும்
வஞ்சி பல எங்கும்
நெருங்கி
மேக சாலமலி
சோலைகள் ஆகி மீது
கோகிலம் மிடைந்து
மிழற்றப்
போக பூமியினும் மிக்கு
விளங்கும்
பூம்புறம்பணை கடந்து
புகுந்தார். 1.5.93

240 வன்னி கொன்றை வழை
சண்பகம் ஆரம் மலர்ப்
பலாசொடு செருந்தி
மந்தாரம்
கன்னி காரங் குரவங்

கமழ் புன்னை கற்பு
பாடலம் கூவிளம் ஓங்கித்
துன்னு சாதி மரு மாலதி
மௌவல் துதைந்த
நந்திகரம் வீரம் மிடைந்த
பன் மலர்ப் புனித
நந்தவனங்கள் பணிந்து
சென்றனன் மணங்கமழ்
தாரான். 1.5.94
241 இடம் மருங்கு தனி
நாயகி காண ஏழ் பெரும்
புவனம் உய்ய எடுத்து
நடநவின்று அருள்
சிலம்பொலி போற்றும்
நான் மறைப் பதியை
நாளும் வணங்க
கடல் வலங் கொள்வது
போல் புடை சூழுங்
காட்சி மேவி மிகு
சேட் செல ஓங்கும்

தடமருங்கு வளர்
மஞ்சிவர்
இஞ்சி தண் கிடங்கை
எதிர் கண்டு 1.5.95
மகிழ்ந்தார்.

242 மன்றுளாடு மதுவின்
நசையாலே மறைச்
சுரும்பறை புறத்தின்
மருங்கே
குன்று போலுமணி
மாமதில் சூழுங் குண்ட
கழக்கமல வண்டலர்
கைதைத்
துன்று நீறுபுனை மேனிய
வாகித் தூய நீறு புனை
தொண்டர்கள் என்னச்
சென்று சென்று
முரல்கின்றன கண்டு
சிந்தை அன்பொடு
திளைத்து எதிர் சென்றார்.

1.5.96

243 பார் விளங்க வளர் நான்
மறை நாதம் பயின்ற
பண்புமிக வெண்கொடி
ஆடும்
சீர் விளங்கு மணி
நாவொலியாலும்
திசைகள் நான்கு எதிர்
புறப்படலாலும்
தார் விளங்கு வரை
மார்பின் அயன் பொன்
சதுர்முகங்கள் என
ஆயின தில்லை
ஊர்விளங்கு
திருவாயில்கள் நான்கின்
உத்தரத் திசை வாயில்
முன் எய்தி.

1.5.97

244 அன்பின் வந்து எதிர்
கொண்ட சீர் அடியார்

அவர்களோ நம்பி
ஆரூரர் தாமோ
முன் பிறைஞ்சினரி
யாவர் என்று அறியா
முறைமையால் எதிர்
வணங்கி மகிழ்ந்து
பின்பு கும்பிடும்
விருப்பில் நிறைந்து
பெருகு நாவல் நகரார்
பெருமானும்
பொன் பிறங்கு மணி
மாளிகை நீடும்
பொருவிறந்த திருவீதி
புகுந்தார் 1.5.98

245 அங்கண் மாமறை
முழங்கும் மருங்கே
ஆடரம்பையர் அரங்கு
முழங்கும்
மங்குல் வானின்மிசை
ஐந்தும் முழங்கும் வாச

மாலைகளில் வண்டு
முழங்கும்
பொங்கும் அன்பருவி
கண்பொழி தொண்டர்
போற்றிசைக்கும் ஒலி
எங்கும் முழங்கும்
திங்கள் தங்கு சடை
கங்கை முழங்கும் தேவ
தேவர் புரியும் திருவீதி.
1.5.99

246 போக நீடு நிதி மன்னவன்
மன்னும் புரங்கள் ஒப்பன
வரம்பில ஓங்கி
மாகம் முன் பருகுகின்றன
போலும் மாளிகைக்
குலம் மிடைந்த பதாகை
யோக சிந்தை
மறையோர்கள்
வளர்க்கும் ஓமதூமம்
உயர்வானில் அடுப்ப

மேக பந்திகளின்
மீதிடைஎங்கும் மின்
நுடங்குவன என்ன
விளங்கும். 1.5.100

247 ஆடு தோகை புடை
நாசிகள் தோறும் அரணி
தந்த சுடர் ஆகுதி தோறும்
மாடுதாமமணி
வாயில்கள் தோறும்
மங்கலக் கலசம் வேதிகை
தோறும்
சேடு கொண்ட ஒளி தேர்
நிரை தோறும் செந்நெல்
அன்னமலை சாலைகள்
தோறும்
நீடு தண்புனல்கள்
பந்தர்கள் தோறும்
நிறைந்த தேவர் கணம்
நீளிடை தோறும்.
1.5.101

248 எண்ணில் பேர் உலகு
அனைத்தினும் உள்ள
எல்லையில் அழகு
சொல்லிய எல்லாம்
மண்ணில் இப்பதியில்
வந்தன என்ன மங்கலம்
பொலி வளத்தன ஆகிப்
புண்ணியப் புனித
அன்பர்கள் முன்பு
புகழ்ந்து பாடல் புரி
பொற்பின் விளங்கும்
அண்ணல் ஆடு
திருஅம்பலம் சூழ்ந்த
அம்பொன் வீதியினை
நம்பி வணங்கி . 1.5.102

249 மால் அயன் சதமகன்
பெரும் தேவர் மற்றும்
உள்ளவர்கள் முற்றும்
நெருங்கி

சீல மாமுனிவர் சென்று
முன் துன்னித் திருப்
பிரம்பின் அடி கொண்டு
திளைத்துக்
காலம் நேர் படுதல்
பார்த்தயல் நிற்பக் காதல்
அன்பர் கணநாதர்
புகும்பொற்
கோல நீடு திருவாயில்
இறைஞ்சிக் குவித்த
செங்கை தலை
மேற்கொடு புக்கார். 1.5.103

250 பெரு மதில் சிறந்த செம்
பொன் மாளிகை மின்
பிறங்கும் பேரம்பலம்
மேரு
வருமுறை வலம்
கொண்டிறைஞ்சிய
பின்னர் வணங்கிய
மகிழ்வொடும் புகுந்தார்

அருமறை முதலில்
நடுவினில் கடையில்
அன்பர் தம் சிந்தையில்
அலர்ந்த
திரு வளர் ஒளி சூழ்
திருச்சிற்றம்பலம் முன்
திரு அணுக்கன் திரு
வாயில். 1.5.104

251 வையகம் பொலிய
மறைச் சிலம்பு ஆர்ப்ப
மன்றுளே மால் அயன்
தேட
ஐயர் தாம் வெளியே
ஆடுகின்றாரை அஞ்சலி
மலர்த்தி முன் குவித்த
கைகளோ திளைத்த
கண்களோ அந்தக்
கரணமோ கலந்த
அன்புந்தச்
செய் தவப் பெரியோன்

சென்று தாழ்ந்து
எழுந்தான் திருக்
களிற்றுப்படி மருங்கு. 1.5.105

252 ஐந்து பேர் அறிவும்
கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள்
நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்
ஒரு மூன்றும் திருந்து
சாத்து விகமே ஆக
இந்து வாழ் சடையான்
ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்
பெருங் கூத்தின்
வந்த பேரின்ப
வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின்
மலர்ந்தார். 1.5.106

253 "தெண்ணிலா மலர்ந்த

வேணியாய் உன்றன்
திருநடம் கும்பிடப்
பெற்று
மண்ணிலே வந்த
பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பம் ஆம்"
என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவி
நீர் சொரியக் கைம்மலர்
உச்சி மேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி
அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார்
பணிந்தார். 1.5.107

254 தடுத்து முன் ஆண்ட
தொண்டனார் முன்பு
தனிப் பெருந் தாண்டவம்
புரிய
எடுத்த சேவடியார்
அருளினால் "தரளம்

எறிபுனல் மறி திரைப்
பொன்னி
மடுத்த நீள் வண்ணப்
பண்ணை ஆரூரில் வருக
நம்பால்" என வானில்
அடுத்த போதினில் வந்து
எழுந்தது ஓர் நாதம்
கேட்டலும் அது
உணர்ந்து எழுந்தார். 1.5.108
255 ஆடு கின்றவர் பேர்
அருளினால் நிகழ்ந்த அப்
பணி சென்னி மேற்
கொண்டு
சூடு தங்கரங்கள் அஞ்சலி
கொண்டு தொழுந்
தொறும் புறவிடை
கொண்டு
மாடு பேரொளியின்
வளரும் அம்பலத்தை
வலங் கொண்டு

வணங்கினர் போந்து
நீடுவான் பணிய உயர்ந்த
பொன் வரை போல்
நிலை எழு கோபுரங்
கடந்து. 1.5.109
256 நின்று கோபுரத்தை
நிலமுறப் பணிந்து நெடுந்
திருவீதியை வணங்கி
மன்றலார் செல்வ
மறுகினூடேகி மன்னிய
திருப்பதி அதனில்
தென்திசை வாயில்
கடந்து முன் போந்து
சேட்படுந் திரு எல்லை
இறைஞ்சிக்
கொன்றை வார்
சடையான் அருளையே
நினைவார் கொள்ளிடத்
திருநதி கடந்தார். 1.5.110

257 புறந் தருவார் போற்றி
இசைப்ப புரி முந்நூல்
அணிமார்பர்
அறம் பயந்தாள்
திருமுலைப் பால்
அமுதுண்டு வளர்ந்தவர்
தாம்
பிறந்து அருளும்
பெரும்பேறு பெற்றது
என முற்றுலகில்
சிறந்த புகழ்க்
கழுமலமாம்
திருப்பதியைச் சென்று
அணைந்தார். 1.5.111

258 பிள்ளையார் திரு
அவதாரம் செய்த பெரும்
புகலி
உள்ளுரு நான் மிதியேன்
என்றூர் எல்லைப் புறம்
வணங்கி

வள்ளலார் வலமாக
வரும்பொழுதின் மங்கை
இடங்
கொள்ளுமால்
விடையானும் எதிர்
காட்சி கொடுத்து அருள. 1.5.112

259 மண்டிய பேரன்பினால்
வன்தொண்டர் நின்று
இறைஞ்சித்
தெண் திரை வேலையில்
மிதந்த திருத் தேணி புரத்
தாரைக்
கண்டு கொண்டேன்
கயிலையினில் வீற்று
இருந்த படி என்று
பண்டரும் இன்னிசை
பயின்ற திருப் பதிகம்
பாடினார். 1.5.113

260 இருக்கோலம்

இடும்பெருமான் எதிர்
நின்றும் எழுந்து அருள
வெருக் கோளுற்றது நீங்க
ஆரூர் மேற் செல
விரும்பிப்
பெருக்கோதம்
சூழ்புறவப் பெரும்
பதியை வணங்கிப்
போய்த்
திருக்கோலக்கா வணங்கி
செந்தமிழ் மாலைகள்
பாடி. 1.5.114

261 தேன் ஆர்க்கும் மலர்ச்
சோலைத் திருப் புன்கூர்
நம்பர் பால்
ஆனாப் பேரன்பு மிக
அடி பணிந்து தமிழ் பாடி
மானார்க்கும் கரதலத்தார்
மகிழ்த இடம் பல
வணங்கிக்

கானார்க்கும் மலர்த் தடஞ்
சூழ் காவிரியின் கரை
அணைந்தார்.
1.5.115

262 வம்புலா மலர் அலை
மணிகொழித்து
வந்திழியும்
பைம் பொன் வார் கரைப்
பொன்னிப் பயில் தீர்த்தம்
படிந்தாடி
தம்பிரான் மயிலாடுதுறை
வணங்கித் தாவில் சீர்
அம்பர் மாகாளத்தின்
அமர்ந்த பிரான் அடி
பணிந்தார்.
1.5.116

263 மின்னார் செஞ்சடை
அண்ணல் விரும்பு
திருப்புகலூரை
முன்னாகப் பணிந்தேத்தி
முதல்வன் தன் அருள்

நினைந்து
பொன்னாரும் உத்தரியம்
புரி முந்நூல் அணி
மார்பர்
தென் நாவலூராளி
திருவாரூர் சென்று
அணைந்தார்.
1.5.117

264 தேர் ஆரும் நெடு வீதித்
திருவாரூர் வாழ்வார்க்கு
"ஆராத காதலின் நம்
ஆரூரன் நாம் அழைக்க
வாரா நின்றான் அவனை
மகிழ்ந்து எதிர் கொள்வீர்"
என்று
நீராரும் சடை முடிமேல்
நிலவணிந்தார் அருள்
செய்தார். 1.5.118

265 தம்பிரான் அருள் செய்த

திருத் தொண்டர் அது
சாற்றி
"எம் பிரானார் அருள்
தான் இருந்த பரிசு
இதுவானால்
நம் பிரானார் ஆவார்
அவரன்றே" எனும்
நலத்தால்
உம்பர் நாடு இழிந்தது
என எதிர் கொள்ள உடன் 1.5.119
எழுந்தார்.
266 மாளிகைகள்
மண்டபங்கள் மருங்கு
பெருங் கொடி நெருங்கத்
தாளின் நெடுந்
தோரணமும் தழைக்
கமுகும் குழைத்
தொடையும்
நீள் இலைய கதலிகளும்
நிறைந்த பசும்

பொற்றசும்பும்
ஒளி நெடு மணிவிளக்கும்
உயர் வாயில் தொறும்
நிரைத்தார். 1.5.120

267 சோதி மணி வேதிகைகள்
தூ நறுஞ் சாந்து அணி
நீவிக்
கோதில் பொரி பொற்
சுண்ணங் குளிர் தரள
மணி பரப்பி
தாதிவர் பூந் தொடை
மாலைத் தண்
பந்தர்களுஞ் சமைத்து
வீதிகள் நுண் துகள்
அடங்க விரைப் பனிநீர்
மிகத்தெளித்தார்.
1.5.121

268 மங்கல கீதம் பாட மழை
நிகர் தூரியம் முழங்கச்

செங் கயற் கண்
முற்றிழையார் தெற்றி
தொறும் நடம் பயில
நங்கள் பிரான் திருவாரூர்
நகர் வாழ்வார் நம்பியை
முன்
பொங்கெயில் நீள்
திருவாயில் புறம்
உறவந்து 1.5.122
எதிர்கொண்டார்.
269 வந்து எதிர் கொண்டு
வணங்குவார் முன்
வன்தொண்டர் அஞ்சலி
கூப்பி வந்து
சிந்தை களிப்புற வீதியூடு
செல்வார் திருத்
தொண்டர் தம்மை
நோக்கி
"எந்தை இருப்பதும்
ஆரூர் அவர் எம்மையும்

ஆள்வரோ கேளீர்"
என்னும்
சந்த இசைப் பதிகங்கள்
பாடித் தம் பெருமான் 1.5.123
திருவாயில் சார்ந்தார்.
270 வானுற நீள் திரு வாயில்
நோக்கி மண்ணுற ஐந்து
உறுப்பால் வணங்கித்
தேனுறை கற்பக
வாசமாலைத்
தேவாசிரியன் தொழுது
இறைஞ்சி
ஊனும் உயிரும்
உருக்கும் அன்பால் உச்சி
குவித்த
செங்கைக□ள்□டும்
தூநறுங் கொன்றையான்
மூலட்டானம் சூழ் திரு
மாளிகை வாயில் புக்கார். 1.5.124
271 புற்றிடங் கொண்ட

புராதனனைப்
பூங்கோயில் மேய
பிரானையார்க்கும்
பற்று இடம் ஆய பரம்
பொருளைப் பார்ப்பதி
பாகனை பங்கயத்தாள்
அர்ச்சனை செய்ய அருள்
புரிந்த அண்ணலை
மண்மிசை வீழ்ந்து
இறைஞ்சி
நற்றமிழ் நாவலர் கோன்
உடம்பால் நன்மையின்
தன்மையை மெய்ம்மை
பெற்றார். 1.5.125

272 அன்பு பெருக உருகி
உள்ளம் அலைய
அட்டாங்க பஞ்சாங்கம்
ஆக
முன்பு முறைமை யினால்
வணங்கி முடிவு இலாக்

காதல் முதிர ஓங்கி
நன் புலன் ஆகிய ஐந்தும்
ஒன்றி நாயகன் சேவடி
எய்தப் பெற்ற
இன்ப வெள்ளத்திடை
மூழ்கி நின்றே இன்னிசை
வண்டமிழ் மாலை பாட . 1.5.126

273 வாழிய மா மறைப்
புற்றிடங்கொள்
மன்னவனார்
அருளாலோர் வாக்கு
"தோழமை ஆக உனக்கு
நம்மைத் தந்தனம் நாம்
முன்பு தொண்டு கொண்ட
வேள்வியில் அன்று நீ
கொண்ட கோலம் என்றும்
புனைந்து நின் வேட்கை
தீர
வாழி மண் மேல்
விளையாடுவாய்" என்று

ஆரூரர் கேட்க எழுந்தது
அன்றே. 1.5.127

274 கேட்க விரும்பி
வன்றொண்டர் என்றும்
கேடு இலாதானை
இறைஞ்சி நின்றே
ஆட்கொள வந்த
மறையவனே ஆரூர்
அமர்ந்த அருமணியே
வாட்கயல் கொண்ட
கண்மங்கை பங்கா! மற்று
உன் பெரிய கருணை
அன்றே
நாட்கமலப் பதம் தந்தது
இன்று நாயினேனை
பொருளாக என்றார். 1.5.128

275 என்று பல முறையால்
வணங்கி எய்திய உள்ளக்
களிப்பினொடும்

வென்றி அடல்
விடைபோல் நடந்து வீதி
விடங்கப் பெருமான்
முன்பு
சென்று தொழுது துதித்து
வாழ்ந்து திருமாளிகை
வலம் செய்து போந்தார்
அன்று முதல் அடியார்கள்
எல்லாம் தம்பிரான்
தோழர் என்றே
அழைத்தார். 1.5.129

276 மைவளர் கண்டர்
அருளினாலே வண்டமிழ்
நாவலர் தம் பெருமான்
சைவ விடங்கின்
அணிபுனைந்து சாந்தமும்
மாலையும் தாரும் ஆகி
மெய் வளர் கோலம்
எல்லாம் பொலிய மிக்க
விழுத்தவ வேந்தர்

என்னத்
தெய்வ மணிப்
புற்றுளாரைப்
பாடித்திளைத்து
மகிழ்வொடுஞ் செல்லா
நின்றார். 1.5.130

277 இதற்கு முன் எல்லை
இல்லாத் திரு நகர்
இதனுள் வந்து
முதல் பெருங் கயிலை
ஆதி முதல்வர் தம்
பங்கினாட்குப்
பொதுக் கடிந்து உரிமை
செய்யும் பூங்குழற்
சேடிமாரில்
கதிர்த்த பூண் ஏந்து
கொங்கை கமலினி
அவதரித்தாள். 1.5.131

278 கதிர் மணி பிறந்தது

என்ன உருத்திர கணிகை
மாராம்
பதியிலார் குலத்துள்
தோன்றிப் பரவையார்
என்னும் நாமம்
விதியுளி விளக்கத்தாலே
மேதகு சான்றோர் ஆன்ற
மதியணி புனிதன்
நன்னாள் மங்கல
அணியால் சாற்றி. 1.5.132

279 பரவினர் காப்புப்
போற்றிப் பயில் பெருஞ்
சுற்றம் திங்கள்
விரவிய பருவம் தோறும்
விழா அணி எடுப்ப
மிக்கோர்
"வர மலர் மங்கை இங்கு
வந்தனள்" என்று சிந்தை
தர வரு மகிழ்ச்சி

பொங்கத் தளர் நடைப்
பருவஞ் சேர்ந்தார். 1.5.133

280 மானிளம் பிணையோ?
தெய்வ வளரிள
முகையோ? வாசத்
தேனிளம் பதமோ?
வேலைத் திரை இளம்
பவள வல்லிக்
கானிளம் கொடியோ?
திங்கள் கதிரிளங்
கொழுந்தோ? காமன்
தானிளம் பருவம் கற்கும்
தனி இளந் தனுவோ
என்ன. 1.5.134

281 நாடும் இன் பொற்பு
வாய்ப்பு நாளும் நாள்
வளர்ந்து பொங்க
ஆடும் மென் கழங்கும்
பந்தும் அம்மானை ஊசல்
இன்ன

பாடும் இன்னிசையும்
தங்கள் பனிமலை வல்லி
பாதம்
கூடும் அன்பு உருகப்
பாடும் கொள்கையோர்
குறிப்புத் தோன்ற.. 1.5.135

282 பிள்ளைமைப் பருவம்
மீதாம் பேதைமைப்
பருவம் நீங்கி
அள்ளுதற்கு அமைந்த
பொற் பால் அநங்கன்
மெய்த் தனங்கள் ஈட்டம்
கெள்ள மிக்குயர்வ
போன்ற கொங்கைகோங்
கரும்பை வீழ்ப்ப
உள்ள மெய்த் தன்மை
முன்னை உண்மையும்
தோன்ற உய்ப்பார் .
1.5.136

283 பாங்கியர் மருங்கு சூழப்

படரொளி மறுகு சூழத்
தேங்கமழ் குழலின்
வாசம் திசையெலாம்
சென்று சூழ
ஓங்கு பூங் கோயில்
உள்ளார் ஒருவரை
அன்பி னோடும்
பூங்கழல் வணங்க
என்றும் போதுவார்
ஒருநாட் போந்தார். 1.5.137

284 அணி சிலம்பு அடிகள்
பார் வென்றடிப்
படுத்தனம் என்று ஆர்ப்ப
மணி கிளர் காஞ்சி
அல்குல் வரி அர உலகை
வென்ற
துணிவு கொண்டு ஆர்ப்ப
மஞ்சு சுரி குழற் கழிய
விண்ணும்

பணியும் என்றின வண்டு
ஆர்ப்ப பரவையார்
போதும் போதில். 1.5.138

285 புற்றிடம்
விரும்பினாரைப்
போற்றினர் தொழுது
செல்வார்
சுற்றிய பரிசனங்கள் சூழ
ஆளுடை நம்பி
நற் பெரும் பான்மை
கூட்ட நகைபொதிந்து
இலங்கு செவ்வாய்
விற் புரை நுதலின்
வேற்கண் விளங்கு
இழையவரைக் கண்டார்.
1.5.139

286 கற்பகத்தின் பூங்
கொம்போ? காமன் தன்
பெரு வாழ்வோ?
பொற்புடைய

புண்ணியத்தின்
புண்ணியமோ புயல்
சுமந்து
விற் குவளை பவள மலர்
மதிபூத்த விரைக்
கொடியோ?
அற்புதமோ?
சிவனருளோ? அறியேன் 1.5.140
என்று அதிசயித்தார்
287 ஓவிய நான்முகன் எழுத
ஒண்ணாமை உள்ளத்தால்
மேவிய தன் வருத்தமுற
விதித்ததொரு மணி
விளக்கோ
மூவுலகின் பயனாகி முன்
நின்றது என நினைந்து
நாவலர் காவலர் நின்றார்
நடு நின்றார் படை
மதனார். 1.5.141
288 தண்டரள மணித் தோடும்

தகைத்தோடும் கடை
பிறழும்
கெண்டை நெடுங் கண்
வியப்பப் கிளர் ஒளிப்
பூண் உரவோனை
அண்டர் பிரான்
திருவருளால் அயல்
அறியா மனம் விரும்பப்
பண்டை விதி கடை
கூட்டப் பரவையாருங் 1.5.142
கண்டார்.

289 கண் கொள்ளாக் கவின்
பொழிந்த திருமேனி கதிர்
விரிப்ப
விண் கொள்ளாப்
பேரொளியான் எதிர்
நோக்கும் மெல்லியலுக்கு
எண் கொள்ளா காதலின்
முன்பு எய்தாத ஒரு
வேட்கை

மண் கொள்ளா நாண்
மடம் அச்சம் பயிர்ப்பை
வலிந்து எழலும் . 1.5.143
290 முன்னே வந்து எதிர்
தோன்றும் முருகனோ?
பெருகு ஒளியால்
தன்னேரில் மாரனோ?
தார் மார்பின்
விஞ்சையனோ?
மின் நேர் செஞ் சடை
அண்ணல் மெய்யருள்
பெற்று உடையவனோ?
என்னே என் மனம் திரித்த
இவன் யாரோ என
நினைந்தார். 1.5.144
291 அண்ணல் அவன் தன்
மருங்கே அளவு இறந்த
காதலினால்
உண்ணிறையும் குணம்
நான்கும் ஒரு புடைச்

சாய்ந்தன எனினும்
வண்ண மலர்க் கரும்
கூந்தல் மடக் கொடியை
வலிதாக்கிக்
கண் நுதலைத் தொழும்
அன்பே கைக் கொண்டு
செலவுய்ப்ப. 1.5.145

292 பாங்கு ஓடிச் சிலை
வளைத்துப் படை
அநங்கன் விடு பாணம்
தாங்கோலி எம் மருங்கும்
தடை செய்ய மடவரலும்
தேங்கோதை மலர்க்
குழல் மேல் சிறை வண்டு
கலந்து ஆர்ப்பப்
பூங்கோயில் அமர்ந்த
பிரான் பொற் கோயில்
போய்ப் புகுந்தான். 1.5.146
293 வன்தொண்டர் அது
கண்டு "என் மனம்

கொண்ட மயில் இயலின்
இன் தொண்டைச்
செங்கனி வாய் இளங்
கொடி தான் யார்" என்ன
அன்றங்கு முன் நின்றார்
அவர் நங்கை பரவையார்
சென்றும்பர் தரத்தார்க்கும்
சேர்வு அரியார் எனச்
செப்ப. 1.5.147

294 "பேர் பரவை
பெண்மையினில் பெரும்
பரவை விரும்பல்குல்
ஆர்பரவை அணி திகழும்
மணி முறுவல் அரும்
பரவை
சீர் பரவை ஆயினாள்
திரு உருவின் மென்
சாயல்
ஏர் பரவை இடைப் பட்ட
என் ஆசை எழு பரவை". 1.5.148

295 என்றினைய பலவும்
நினைந்து எம்பெருமான்
அருள் வகையான்
முன் தொடர்ந்து வருங்
காதல் முறைமை யினால்
தொடக்குண்டு
"நன்று எனை ஆட்
கொண்டவர் பால்
நண்ணுவன்" என்றுள்
மகிழ்ந்து
சென்றுடைய நம்பியும்
போய்த் தேவர் பிரான்
கோயில் புக. 1.5.149

296 பரவையார் வலங்
கொண்டு பணிந்து ஏத்தி
முன்னரே
புரவலனார் கோயிலின்
நின்று ஒரு மருங்கு
புறப்பட்டார்
விரவு பெருங்

காதலினால்
மெல்லியலார் தமை
வேண்டி
அரவின் ஆரம்
புனைந்தார் அடி
பணிந்தார் ஆரூரர். 1.5.150

297 அவ்வாறு பணிந்து ஏத்தி
அணி ஆரூர் மணிப்
புற்றின்
மை வாழும் திரு மிடற்று
வானவர் பால் நின்றும்
போந்து
எவ்வாறு சென்றாள் என்
இன்னுயிராம் அன்னம்
எனச்
செவ்வாய் வெண் நகைக்
கொடியைத் தேடுவார்
ஆயினார். 1.5.151

298 "பாசமாம் வினைப் பற்று

அறுப்பான் மிகும்
ஆசை மேலும் ஓர் ஆசை
அளிப்பதோர்
தேசின் மன்னி என்
சிந்தை மயக்கிய
ஈசனார் அருள் என் 1.5.152
நெறிச் சென்றதே".

299 "உம்பர் நாயகர் தங்கழல்
அல்லது
நம்புமாறு அறியேனை
நடுக்குற
வம்பு மால் செய்து
வல்லியின் ஒல்கியின்று
எம் பிரான் அருள்
எந்நெறிச் சென்றதே". 1.5.153

300 "பந்தம் வீடு தரும் பரமன்
கழல்
சிந்தை ஆரவும் உன்னும்
என் சிந்தையை
வந்து மால் செய்து மான்

எனவே விழித்து
எந்தையார் அருள் எந்
நெறிச் சென்றதே 1.5.154

301 என்று சாலவும் ஆற்றலர்"
என்னுயிர்
நின்றது எங்கு என
நித்திலப் பூண் முலை
மன்றல் வார்குழல்
வஞ்சியைத் தேடுவான்
சென்று தேவ
ஆசிரியனைச் சேர்ந்த
பின். 1.5.155

302 காவி நேர் வரும்
கண்ணியை நண்ணுவான்
யாவரோடும்
உரையியம்பாது இருந்து
"ஆவி நல்குவார்
ஆரூரை ஆண்டவர்
பூவின் மங்கையைத்

தந்து" எனும்
போழ்தினில் . 1.5.156

303 நாட்டு நல்லிசை
நாவலூரன் சிந்தை
வேட்ட மின்னிடை இன்
அமுதத்தினைக்
காட்டுவன் கடலை
கடைந்தது என்ப போல்
பூட்டும் ஏழ் பரித்
தேரோன் கடல் புக. 1.5.157

304 எய்து மென்
பெடையோடும் இரை
தேர்ந்து உண்டு
பொய்கையிற் பகல்
போக்கிய புள்ளினம்
வைகு சேக்கை கண்
மேற்செல வந்தது
பையுள் மாலை தமியோர்
புனிப்புற. 1.5.158

305 பஞ்சின் மெல் அடிப்
பாவையர் உள்ளமும்
வஞ்ச மாக்கள் தம் வல்
வினையும் அரன்
அஞ்சு எழுத்தும் உணரா
அறிவிலோர்
நெஞ்சும் என்ன
இருண்டது நீண்ட வான். 1.5.159

306 "மறுவில் சிந்தை
வன்தொண்டர்
வருந்தினால்
இறு மருங்குலார்க்கு யார்
பிழைப்பார்" என்று
நறு மலர்க் கங்குல்
நங்கை முன் கொண்ட
புன்
முறுவல் என்ன
முகிழ்த்தது வெண் நிலா . 1.5.160

307 அரந்தை செய்வார்க்கு

அழுங்கித் தம் ஆருயிர்
வரன் கை தீண்ட மலர்
குலமாதர் போல்
பரந்த வெம்
பகற்கொல்கிப் பனி மதிக்
கரங்கள் தீண்ட அலர்ந்த 1.5.161
கயிரவம்.

308 தோற்றும் மன் உயிர்கட்கு
எலாம் தூய்மையே
சாற்றும் இன்பமும்
தண்மையும் தந்து போய்
ஆற்ற அண்டம் எலாம்
பரந்து அண்ணல் வெண்
நீற்றின் பேரொளி
போன்றது நீள் நிலா. 1.5.162
309 வாவி புள்ளொலி மாறிய
மாலையில்
நாவலூரரும் நங்கை
பரவையாம்
பாவை தந்த படர் பெருங்

காதலும்
ஆவி சூழ்ந்த தனிமையும்
ஆயினார். 1.5.163

310 "தந்திருக் கண் எரிதழலிற்
பட்டு
வெந்த காமன் வெளியே
உருச் செய்து
வந்து என் முன் நின்று
வாளி தொடுப்பதே
எந்தையார் அருள் இவ்
வண்ணமோ?" என்பார். 1.5.164

311 ஆர்த்தி கண்டும் என்
மேல் நின்று அழல் கதிர்
தூர்ப்பதே! எனைத்
தொண்டு கொண்டு
ஆண்டவர்
நீர்த் தரங்க நெடுங்
கங்கை நீள் முடிச்
சாத்தும் வெண் மதி

போன்றிலை தண் மதி!. 1.5.165

312 "அடுத்து மேன் மேல்
அலைத்து எழும் ஆழியே
தடுத்து முன் எனை
ஆண்டவர் தாம் உணக்
கடுத்த நஞ்சுன் தரங்கக்
கரங்களால்
எடுத்து நீட்டு நீ என்னை
இன்று என் செயாய் ?" 1.5.166

313 "பிறந்தது எங்கள் பிரான்
மலயத்து இடைச்
சிறந்து அணைந்தது
தெய்வ நீர் நாட்டினில்
புறம் பணைத் தடம்
பொங்கழல் வீசிட
மறம் பயின்றது எங்கோ?
தமிழ் மாருதம்!" 1.5.167

314 இன்ன தன்மைய
பின்னும் இயம்புவான்

மன்னு காதலன் ஆகிய
வள்ளல் பால்
தன் அரும் பெறல் நெஞ்சு
தயங்கப் போம்
அன்னம் அன்னவள்
செய்கை அறைகுவாம். 1.5.168

315 கனங்கொண்ட மணி
கண்டர் கழல்
வணங்கிக் கணவனை
முன் பெறுவாள் போல
இனங் கொண்ட
சேடியர்கள் புடை சூழ
எய்து பெருங்
காதலோடும்
தனங் கொண்டு தளர்
மருங்குற் பரவையும்
வன்தொண்டர் பால்
தனித்துச் சென்ற
மனங்கொண்டு வரும்
பெரிய மயல்

கொண்டு
தன்மணிமாளிகையைச்
சார்ந்தாள். 1.5.169

316 சீறடி மேல் நூபுரங்கள்
அறிந்தன போல்
சிறிதளவே ஒலிப்ப
முன்னர்
வேறொருவர் உடன்
பேசாள் மெல்ல அடி
ஒதுங்கி மாளிகையின்
மேலால்
ஏறி மரகதத் தூணத்து
இலங்கு மணி
வேதிகையில் நலங்
கொள் பொற் கால்
மாறில் மலர்ச் சேக்கை
மிசை மணி நிலா
முன்றில் மருங்கிருந்தாள்
வந்து. 1.5.170

317 அவ்வளவில் அருகிருந்த
சேடிதனை முகநோக்கி
"ஆரூர் ஆண்ட
மைவிரவு கண்டாரை
நாம் வணங்கப் போம்
மறுகெதிர் வந்தவரார்?"
என்ன
"இவ்வுலகில்
அந்தணராய் இருவர்
தேடொருவர் தாம் எதிர்
நின்று ஆண்ட
சைவ முதல் திருத்
தொண்டர் தம்பிரான்
தோழனார் நம்பி"
என்றாள். 1.5.171

318 என்றவுரை கேட்டலுமே
"எம் பிரான் தமரேயோ"
என்னா முன்னம்
வன் தொண்டர் பால்

வைத்த மனக் காதல்
அளவு இன்றி வளர்ந்து
பொங்க
நின்ற நிறை
நாண்முதலாங்
குணங்களுடன் நீங்க
உயிர் ஒன்றும் தாங்கி
மின் தயங்கு நுண்
இடையாள்
வெவ்வுயிர்த்து மெல்
அணை மேல் வீழ்ந்த
போது. 1.5.172
319 ஆர நறுஞ் சேறு ஆட்டி
அரும் பனி நீர்
நறுந்திவலை அருகு வீசி
ஈர இளந் தளிர்க்குளிரி
படுத்து மடவார் செய்த
இவையும் எல்லாம்
பேரழலின் நெய்
சொரிந்தால் ஒத்தன மற்று

அதன் மீது சமிதை என்ன
மாரனும் தன் பெருஞ்
சிலையின் வலிகாட்டி
மலர் வாளி சொரிந்தான்
வந்து. 1.5.173

320 மலரமளித் துயில்
ஆற்றாள் வரும் தென்றல்
மருங்கு ஆற்றாள்
மங்குல் வானில்
நிலவுமிழும் தழல்
ஆற்றாள் நிறை ஆற்றும்
பொறை ஆற்றா நீர்மை
யோடும்
கலவ மயில் என எழுந்து
கருங் குழலின்
பரமாற்றாக் கையள் ஆகி
இலவ இதழ்ச் செந்துவர்
வாய் நெகிழ்ந்து
ஆற்றாமையின் வறிதே
இன்ன சொன்னாள்.

1.5.174

321 கந்தம் கமழ் மென்
குழலீர்! இது என்? கலை
வாண் மதியம்
கனல்வான் எனை இச்
சந்தின் தழலைப் பனி நீர்
அளவித் தடவுங்
கொடியீர்! தவிரீர்!
தவிரீர்!
வந்து இங்கு உலவும்
நிலவும் விரையார்
மலையானிலமும்
எரியாய் வருமால்
அந்தண் புனலும் அரவும்
விரவும் சடையான்
அருள் பெற்றுடையார்
அருளார்".

1.5.175

322 "புலரும் படி யன்றி
இரவென்னளவும்;

பொறையும் நிறையும்
இறையும் தரியா,
உலரும் தனமும் மனமும்
வினையேன் ஒருவேன்
அளவோ? பெரு
வாழ்வுரையீர்
பலரும் புரியும் துயர்தான்
இதுவோ படை மன்
மதனார் புடை நின்று
அகலார்!
அலரும் நிலவும் மலரும்
முடியார் அருள் பெற்று
உடையார் அவரோ
அறியார் 1.5.176

323 "தேரும் கொடியும்
மிடையும் மறுகில் திருவா
ரூரிர்! நீரே அல்லால்
ஆரென் துயரம்
அறிவார்? அடிகேள்
அடியேன் அயரும்

படியோ இதுதான்?
நீரும் பிறையும்
பொறிவாள் அரவின்
நிரையும் நிரை
வெண்டலையின்
புடையே
ஊரும் சடையீர்!
விடைமேல் வருவீர்!
உமது அன்பிலர் போல்
யானோ உறுவேன்? 1.5.177
324 என்றின்னவெ பலவும்
புகலும் இருளார் அளகச்
சுருள் ஓதியையும்
வன் தொண்டரையும்
படிமேல் வர முன்பு
அருளுவான் அருளும்
வகையார் நினைவார்
சென்று உம்பர்களும்
பணியும் செல்வத்
திருவாரூர் வாழ்

பெருமான் அடிகள்
அன்று அங்கு அவர்
மன்றலை நீர் செயும்
என்று அடியார் அறியும்
படியால் அருளி. 1.5.178

325 மன்னும் புகழ் நாவலர்
கோன் மகிழ "மங்கை
பரவை தன்னைத்
தந்தோம்
இன்னவ்வகை நம்
அடியார் அறியும் படியே
உரை செய்தனம்" என்று
அருளிப்
பொன்னின் புரி புன்
சடையன் விடையன்
பொருமா கரியின்
உரிவை புனைவான்
அன்னந் நடையாள்
பரவைக்கு "அணியது
ஆரூரன் பால் மணம்"

என்று அருள. 1.5.179

326 காமத் துயரில் கவல்வார்
நெஞ்சிற் கரையில்
இருளும் கங்குல் கழி
போம்
யாமத்து இருளும் புலரக்
கதிரோன் எழுகாலையில்
வந்து அடியார் கூடிச்
சேமத் துணையாம் அவர்
பேர் அருளைத் தொழுதே
திரு நாவலர் கோன்
மகிழத்
தாமக் குழலாள் பரவை
வதுவை தகு நீர்மை
யினால் நிகழச் செய்தார். 1.5.180

327 தென் நாவலூர் மன்னன்
தேவர் பிரான்
திருவருளால்
மின்னாரும் கொடி

மருங்குல் பரவை எனும்
மெல்லியல் தன்
பொன் ஆரும் முலை
ஒங்கல் புணர் குவடே
சார்வாகப்
பன்னாளும் பயில் யோக
பரம்பரையின்
விரும்பினார். 1.5.181

328 தன்னையாளுடைய
பிரான் சரணர விந்த மலர்
சென்னியிலும்
சிந்தையிலும்
மலர்வித்துத் திருப்
பதிகம்
பன்னு தமிழ்த் தொடை
மாலை பல சாத்திப்
பரவை எனும்
மின்னிடையாள் உடன்
கூடி விளையாடிச்
செல்கின்றார். 1.5.182

329 மாது உடன் கூட வைகி
மாளிகை மருங்கு
சோலை
போதலர் வாவி மாடு
செய் குன்றின்
புடையோர் தெற்றிச்
சீதளத் தரளப் பந்தர்ச்
செழுந் தவிசி இழிந்து
தங்கள்
நாதர் பூங் கோயில்
நண்ணிக் கும்பிடும்
விருப்பால் நம்பி. 1.5.183

330 அந்தரத்து அமரர்
போற்றும் அணி கிளர்
ஆடை சாத்திச்
சந்தனத்து அளறு
தோய்ந்த குங்குமக்
கலவை சாத்திச்
சுந்தரச் சுழியஞ் சாத்திச்

சுடர் மணிக் கலன்கள்
சாத்தி
இந்திரத் திருவின்
மேலாம் எழில் மிக 1.5.184
விளங்கித் தோன்ற

331 கையினிற் புனை
பொற்கோலும் காதினில்
இலங்கு தோடும்
மெய்யினில் துவளு
நூலும் நெற்றியில்
விளங்கும் நீறும்
ஐயனுக்கு அழகு இதாம்
என்று ஆயிழை மகளிர்
போற்றச்
சைவ மெய்த் திருவின்
கோலம் தழைப்ப
வீதியினைச் சார்ந்தார் 1.5.185

332 "நாவலூர் வந்த சைவ நற்
தவக் களிறே" என்றும்

"மேலவர் புரங்கள் செற்ற
விடையவர்க்கு அன்பர்"
என்றும்
"தாவில் சீர்ப் பெருமை
ஆரூர் மறையவர்
தலைவ" என்றும்
மேவினர் இரண்டு பாலும்
வேறு வேறாயம் போற்ற. 1.5.186
333 கைக் கிடா குரங்கு கோழி
சிவல் கவுதாரி பற்றிப்
பக்கம் முன்
போதுவார்கள் பயில்
மொழி பயிற்றிச் செல்ல
மிக்க பூம் பிடகை
கொள்வோர்
விரையடைப்பையோர்
சூழ
மைக்கருங்
கண்ணினார்கள் மறுக நீள்
மறுகில் வந்தார்.

1.5.187

334 பொலங் கலப் புரவி
பண்ணிப் போதுவார்
பின்பு போத
இலங்கொளி வலயப்
பொற்தோள் இடை
இடைமிடைந்து
தொங்கல்
நலங் கிளர் நீழல் சூழ
நான்மறை
முனிவரோடும்
அலங்கலந் தோளினான்
வந்து அணைந்தான்
அண்ணல் கோயில்.

1.5.188

335 கண் நுதல் கோயில் தேவ
ஆசிரியன் ஆம்
காவணத்து
விண்ணவர் ஒழிய மண்
மேல் மிக்க சீர் அடியார்

கூடி
எண் இலார் இருந்த
போதில் இவர்க்கு யான்
அடியேன் ஆகப்
பண்ணு நாள் எந்நாள்
என்று பரமர் தாள் பரவிச்
சென்றார். 1.5.189

336 "அடியவர்க்கு அடியன்
ஆவேன்" என்னும்
ஆதரவு கூரக்
கொடி நெடும் கொற்ற
வாயில் பணிந்து கை
குவித்துப் புக்கார்
கடி கொள்பூங் கொன்றை
வேய்ந்தார் அவர்க்கு
எதிர் காணக் காட்டும்
படி எதிர் தோன்றி நிற்கப்
பாதங்கள் பணிந்து
பூண்டு. 1.5.190

337 மன் பெருந் திருமா மறை
வண்டு சூழ்ந்(து)
அன்பர் சிந்தை அலர்ந்த
செந் தாமரை
நன் பெரும் பரம ஆனந்த
நன் மது
என் தரத்தும் அளித்து 1.5.191
எதிர் நின்றன.

338 ஞாலம் உய்ய நடம்
மன்றுள் ஆடின;
காலன் ஆருயிர் மாளக்
கருத்தன;
மாலை தாழ் குழல்
மாமலையாள் செங் கை
சீலம் ஆக வருடச்
சிவந்தன.
1.5.192

339 நீதி மாதவர் நெஞ்சில்
பொலிந்தன;
வேதி யாதவர் தம்மை

வேதிப்பன;
சோதியாய் எழுஞ்
சோதியுட் சோதிய ;
ஆதி மால் அயன் காணா 1.5.193
அளவின .

340 வேதம் ஆரணம் மேல்
கொண்டு இருந்தன;
பேதையேன் செய் பிழை
பொறுத்து ஆண்டன;
ஏதம் ஆனவை தீர்க்க
இசைந்தன;
பூத நாத! நின் புண்டரீகப்
பதம் .
1.5.194

341 இன்னவாறு ஏத்து நம்பிக்
கேறு சேவகனார் தாமும்
அந் நிலை அவர்தாம்
வேண்டும் அதனையே
அருள வேண்டி
மன்னு சீர் அடியார்

தங்கள் வழித் தொண்டை
உணர நல்கிப்
பின்னையும் அவர்கள்
தங்கள் பெருமையை
அருளிச் செய்வார். 1.5.195

342 "பெருமையால் தம்மை
ஒப்பார்; பேணலால்
எம்மைப் பெற்றார்
ஒருமையால் உலகை
வெல்வார்; ஊனம் மேல்
ஒன்றும் இல்லார்;
அருமையாம் நிலையில்
நின்றார்; அன்பினால்
இன்பம் ஆர்வார்
இருமையும் கடந்து
நின்றார்; இவரை நீ
அடைவாய்" என்று 1.5.196

343 நாதனார் அருளிச் செய்ய
நம்பி ஆரூரர்" நான்

இங்கு
ஏதந் தீர் நெறியைப்
பெற்றேன்" என்றெதிர்
வணங்கிப் போற்ற
" நீதியால் அவர்கள்
தம்மைப் பணிந்து நீ
நிறை சொன் மாலை
கோதிலா வாய்மையாலே
பா"டென அண்ணல் கூற. 1.5.197

344 தன்னை ஆளுடைய
நாதன் தான் அருள்
செய்யக் கேட்டுச்
சென்னியால் வணங்கி
நின்ற திருமுனைப்பாடி
நாடர்
"இன்னவாறு இன்ன
பண்பு என்று ஏத்துகேன்
அதற்கு யான் யார்
பன்னுபா மாலை பாடும்
பரிசு எனக்கு அருள்

செய்" என்ன. 1.5.198

345 தொல்லை மால் வரை
பயந்த தூய் ஆள் தன்
திருப் பாகன்
அல்லல் தீர்ந்து உலகு
உய்ய மறை அளித்த திரு
வாக்கால்
" தில்லை வாழ் அந்தணர்
தம் அடியார்க்கும்
அடியேன்" என்று
"எல்லையில் வண்
புகழாரை எடுத்து
இசைப்பா மொழி"
என்றார். 1.5.199

346 மன்னு சீர் வயல் ஆரூர்
மன்னவரை வன்
தொண்டர்
சென்னியுற அடி
வணங்கித் திருவருள்
மேல் கொள் பொழுதில்

முன்னம் மால் அயன்
அறியா முதல்வர் தாம்
எழுந்து அருள
அந் நிலை கண்டு
அடியவர் பால்
சார்வதனுக்கு
அணைகின்றார். 1.5.200

347 தூரத்தே திருக் கூட்டம்
பல முறையால் தொழுது
அன்பு
சேரத் தாழ்ந்து எழுந்து
அருகு சென்று எய்தி
நின்று அழியா
வீரத்தார் எல்லார்க்கும்
தனித் தனி வேறு
அடியேன் என்று
ஆர்வத்தால் திருத்
தொண்டத் தொகைப்
பதிகம் அருள் செய்வார். 1.5.201

348 தம் பெருமான் கொடுத்த
மொழி முதல் ஆகத்
தமிழ் மாலைச்
செம் பொருளால் திருத்
தொண்டத் தொகை ஆன
திருப் பதிகம்
உம்பர் பிரான் தான்
அருளும் உணர்வு பெற
உலகேத்த
எம் பெருமான் வன்
தொண்டர் பாடி அவர்
எதிர் பணிந்தார். 1.5.202

349 உம்பர் நாயகர் அடியார்
பேர் உவகை தாம் எய்த
நம்பி ஆரூரர் திருக்
கூட்டத்தின்
நடுவணைந்தார்
தம்பிரான் தோழர் அவர்
தாம் மொழிந்த தமிழ்
முறையே

எம்பிரான் தமர்கள் திருத்
தொண்டு ஏத்தல்
உறுகின்றேன். 1.5.203

திருமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.
சருக்கம் ஒன்றுக்குத் திருவிருத்தம் - **349**

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

---

2. தில்லை வாழ் அந்தணர் சருக்கம்

2. 1 தில்லை வாழ் அந்தணர் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

350 ஆதியாய் நடுவுமாகி
அளவு இலா அளவுமாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித்

தோன்றிய
பொருளுமாகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப்
பெண்ணுமாய் ஆணும்
ஆகிப்
போதியா நிற்கும்
தில்லைப் பொது நடம்
போற்றி போற்றி 2.1.1

351 கற்பனை கடந்த சோதி
கருணையே உருவம் ஆகி
அற்புதக் கோலம் நீடி அரு
மறைச் சிறத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமம் ஆகும்
திருச் சிற்றம்பலத்துள்
நின்று
பொற்புடன் நடம்
செய்கின்ற பூங் கழல்
போற்றி போற்றி
2.1.2

352 போற்றி நீள் தில்லை வாழ்

அந்தணர் திறம் புகலல்
உற்றேன்
நீற்றினால் நிறைந்த கோல
நிருத்தனுக்கு உரிய
தொண்டாம்
போற்றினார் பெருமைக்கு
எல்லை ஆயினார் பேணி
வாழும்
ஆற்றினார் பெருகும்
அன்பால் அடித்தவம் 2.1.3
புரிந்து வாழ்வார்
353 பொங்கிய திருவில் நீடும்
பொற்புடைப் பணிகள்
ஏந்தி
மங்கலத் தொழில்கள்
செய்து மறைகளால்
துதித்து மற்றும்
தங்களுக்கு ஏற்ற பண்பில்
தரும் பணித் தலை நின்று
உய்த்தே

அங்கணர் கோயில்
உள்ளா அகம் படித்
தொண்டு செய்வார் 2.1.4

354 வரு முறை எரி மூன்று
ஓம்பி மன்னுயிர்
அருளால் மல்க
தருமமே பொருளாக்
கொண்டு தத்துவ
நெறியில் செல்லும்
அருமறை நான்கினோடு
ஆறு அங்கமும் பயின்று
வல்லார்
திரு நடம் புரிவார்க்கு
ஆளாம் திருவினால்
சிறந்த சீரார்
2.1.5

355 மறுவிலா மரபின் வந்து
மாறிலா ஒழுக்கம்
பூண்டார்
அறு தொழில்

ஆட்சியாலே அருங்கலி
நீக்கி உள்ளார்
உறுவது நீற்றின் செல்வம்
எனக் கொளும் உள்ளம்
மிக்கார்
பெறுவது சிவன் பால்
அன்பாம் பேறு எனப்
பெருகி வாழ்வார் 2.1.6

356 ஞானமே முதலாம்
நான்கும் நவை அறத்
தெரிந்து மிக்கார்
தானமும் தவமும் வல்லார்
தகுதியின் பகுதி சார்ந்தார்
ஊனமேல் ஒன்றும்
இல்லார் உலகெலாம்
புகழ்ந்து போற்றும்
மானமும் பொறையும்
தாங்கி மனை அறம்
புரிந்து வாழ்வார் 2.1.7

357 செம்மையால் தணிந்த
சிந்தைத் தெய்வ
வேதியர்கள் ஆனார்
மும்மை ஆயிரவர்
தாங்கள் போற்றிட
முதல்வனாரை
இம்மையே பெற்று
வாழ்வார் இனிப் பெறும்
பேறு ஒன்று இல்லார்
தம்மையே தமக்கு
ஒப்பான நிலைமையால் 2.1.8
தலைமை சார்ந்தார்

358 இன்றிவர் பெருமை
எம்மால் இயம்பலாம்
எல்லைத்தாமோ
தென் தமிழ்ப் பயனாய்
உள்ள திருத் தொண்டத்
தொகை முன் பாட
அன்று வன் தொண்டர்
தம்மை அருளிய ஆரூர்

அண்ணல்
முன் திரு வாக்கால்
கோத்த முதல் பொருள்
ஆனார் என்றால் 2.1.9

359 அகல் இடத்து உயர்ந்த
தில்லை அந்தணர் அகிலம்
எல்லாம்
புகழ் திரு மறையோர்
என்றும் பொது நடம்
போற்றி வாழ
நிகழ் திரு நீல கண்டக்
குயவனார் நீடு வாய்மை
திகழும் அன்புடைய
தொண்டர் செய் தவம்
கூறல் உற்றாம்
2.1.10

திருச்சிற்றம்பலம்

[உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப]

2.2. திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

360 வேதியர் தில்லை மூதூர்
வேட் கோவர் குலத்து
வந்தார்
மாதொரு பாகம் நோக்கி
மன்னு சிற்றம்பலத்தே
ஆதியும் முடிவும் இல்லா
அற்புதத் தனிக் கூத்து
ஆடும்
நாதனார் கழல்கள் வாழ்தி
வழிபடும் நலத்தின்
மிக்கார் 2.2.1

361 பொய் கடிந்து அறத்தின்
வாழ்வார் புனற் சடை
முடியார்க்கு அன்பர்
மெய் அடியார் கட்கு ஆன
செயும் விருப்பில் நின்றார்

வையகம் போற்றும்
செய்கை மனை அறம்
புரிந்து வாழ்வார்
சைவ மெய்த் திருவின்
சார்வே பொருள் எனச்
சாரு நீரார் 2.2.2

362 அளவிலா மரபின்
வாழ்க்கை மண் கலம்
அமுதுக்கு ஆக்கி
வளரிளம் திங்கள் கண்ணி
மன்றுளார் அடியார்க்கு
என்றும்
உள மகிழ் சிறப்பின் மல்க
ஓடு அளித்து ஒழுகும்
நாளில்
இளமை மீது ஊர இன்பத்
துறையினில் எளியர்
ஆனார் 2.2.3

363 அவர் தம் கண்

மனைவியாரும் அருந்ததி
கற்பின் மிக்கார்
புவனங்கள் உய்ய ஐயர்
பொங்கு நஞ்சு உண்ண
யாம் செய்
தவ நின்று அடுத்தது
என்னத் தகைந்து தான்
தரித்தது என்று
சிவன் எந்தை கண்டம்
தன்னைத் திரு நீல கண்டம்
என்பார் 2.2.4

364 ஆன தம் கேள்வர்
அங்கோர் பரத்தை பால்
அணைந்து நண்ண
மானமுன் பொறாது வந்த
ஊடலால் மனையின்
வாழ்க்கை
ஏனைய எல்லாஞ் செய்தே
உடன் உறைவு இசையார்
ஆனார்

தேனலர் கமலப் போதில்
திருவினும் உருவம் 2.2.5
மிக்கார்

365 மூண்ட அப் புலவி தீர்க்க
அன்பனார் முன்பு சென்று
பூண்டயங்கு இளமென்
சாயல் பொன் கொடி
அனையார் தம்மை
வேண்டுவ இரந்து கூறி
மெய்யுற அணையும்
போதில்
தீண்டுவீர் ஆயின்
எம்மைத் திரு நீல கண்டம்
என்றார் 2.2.6

366 ஆதியார் நீல கண்டத்து
அளவு தாம் கொண்ட
ஆர்வம்
பேதியா ஆணை கேட்ட
பெரியவர் பெயர்ந்து
நீங்கி

ஏதிலார் போல நோக்கி
எம்மை என்றதனால்
மற்றை
மாதரார் தமையும் என் தன்
மனத்தினும் தீண்டேன்
என்றார் 2.2.7

367 கற்புறு மனைவியாரும்
கணவனார்க்கு ஆன
எல்லாம்
பொற்புற மெய் உறாமல்
பொருந்துவ போற்றிச்
செய்ய
இல் புறம்பு ஒழியாது அங்
கண் இருவரும் வேறு
வைகி
அன்புறு புணர்ச்சி இன்மை
அயலறியாமை வாழ்ந்தார் 2.2.8

368 இளமையின்
மிக்குளார்கள் இருவரும்
அறிய நின்ற

அளவில் சீர் ஆணை
போற்றி ஆண்டுகள்
பலவும் செல்ல
வள மலி இளமை நீங்கி
வடிவுறு மூப்பு வந்து
தளர்வொடு சாய்ந்தும்
அன்பு தம்பிரான் திறத்துச்
சாயார் 2.2.9

369 இந் நெறி ஒழுகும் நாளில்
எரி தளர்ந்தது என்ன
நீண்ட
மின்னொளிர் சடையோன்
தானுந் தொண்டரை
விளக்கங் காண
நன்னெறி இதுவாம் என்று
ஞாலத்தார் விரும்பி
உய்யும்
அந் நெறி காட்டும்
ஆற்றல் அருள் சிவ
யோகி ஆகி 2.2.10

370 கீள் ஒடு கோவணம்
சாத்திக் கேடு இலா
வாள் விடு நீற்று ஒளி
மலர்ந்த மேனி மெல்
தோளொடு மார்பிடைத்
துவளும் நூலுடன்
நீளொளி வளர் திரு
முண்ட நெற்றியும் 2.2.11
371 நெடுஞ் சடை கரந்திட
நெறித்த பம்பையும்
விடுங் கதிர் முறுவல்
வெண்ணிலவும் மேம்பட
இடும் பலிப் பாத்திரம்
ஏந்து கையராய்
நடந்து வேட்கோவர் தம்
மனையில் நண்ணினார்
2.2.12
372 நண்ணிய தவச் சிவ யோக
நாதரைக்
கண்ணுற நோக்கிய காதல்

அன்பர் தாம்
புண்ணியத் தொண்டராம்
என்று போற்றி செய்து
எண்ணிய வகையினால் 2.2.13
எதிர் கொண்டு ஏத்தினார்
373 பிறை வளர் சடை முடிப்
பிரானைத் தொண்டர்
என்று
உறை உளில் அணைந்து
பேர் உவகை கூர்ந்திட
முறைமையின் வழி பட
மொழிந்த பூசைகள்
நிறை பெரு விருப்பொடு
செய்து நின்ற பின் 2.2.14
374 எம்பிரான் யான் செயும்
பணி எது என்றனர்
வம்புலா மலர்ச் சடை
வள்ளல் தொண்டனார்
உம்பர் நாயகனும்
இவ்வோடு நின்பால்

வைத்து
நம்பி நீ தருக நாம்
வேண்டும் போது என்று 2.2.15

375 தன்னை ஒப்பு அரியது
தலத்துத் தன் உழைத்
துன்னிய யாவையும்
தூய்மை செய்வது
பொன்னினும் மணியினும்
போற்ற வேண்டுவது
இன்ன தன்மையது இது
வாங்கு நீ என 2.2.16

376 தொல்லை வேட்கோவர்
தம் குலத்துள் தோன்றிய
மல்கு சீர்த் தொண்டனார்
வணங்கி வாங்கிக்
கொண்டு
ஒல்லையின் மனையில்
ஓர் மருங்கு காப்புறும்
எல்லையில் வைத்து வந்து
இறையை எய்தினார் 2.2.17

377 வைத்த பின் மறையவர்
ஆகி வந்து அருள்
நித்தனார் நீங்கிட நின்ற
தொண்டரும்
உய்த்து உடன் போய்
விடை கொண்டு
மீண்டனர்
அத்தர் தாம் அம்பலம்
அணைய மேவினார் 2.2.18

378 சால நாள் கழிந்த பின்பு
தலைவனார் தாம் முன்
வைத்த
கோலமார் ஓடு தன்னைக்
குறி இடத்து அகலப்
போக்கிச்
சீலமார் கொள்கை என்றும்
திருந்து வேட்கோவர்
தம்பால்
வாலி தாம் நிலைமை
காட்ட முன்பு போல்

மனையில் வந்தார் 2.2.19

379 வந்த பின்
தொண்டனாரும் எதிர் வழி
பாடு செய்து
சிந்தை செய்து அருளில்
எங்கள் செய்தவம் என்று
நிற்ப
முந்தை நாள் உன்பால்
வைத்த மெய்யொளி
விளங்கும் ஓடு
தந்து நில் என்றான்
எல்லாம் தான் வைத்து
வாங்க வல்லான் 2.2.20

380 என்றவர் விரைந்து கூற
இருந்தவர் ஈந்த ஓடு
சென்று முன்
கொணர்வான் புக்கார்
கண்டிலர் திகைத்து
நோக்கி

நின்றவர் தம்மைக்
கேட்டார் தேடியும் காணார்
மாயை
ஒன்றும் அங்கு
அறிந்திலார் தாம்
உரைப்பது ஒன்று இன்றி 2.2.21
நின்றார்
381 மறையவன் ஆகி நின்ற
மலைமகள் கேள்வன்
தானும்
உறை உளில் புக்கு நின்ற
ஒரு பெருந் தொண்டர்
கேட்ட
இறையில் இங்கு எய்தப்
புக்காய் தாழ்த்தது என்
என்ன வந்து
கறை மறை
மிடற்றினானைக் கை
தொழுது உரைக்கல்
உற்றார் 2.2.22

380 இழையணி முந்நூல்
மார்பின் எந்தை நீர் தந்து
போன
விழை தகும் ஓடு வைத்த
வேறு இடம் தேடிக்
காணேன்
பழைய மற்று அதனில்
நல்ல பாத்திரம் தருவன்
கொண்டு இப்
பிழையினைப் பொறுக்க
வேண்டும் பெரும என்று
இறைஞ்சி நின்றார் 2.2.23

383 சென்னியால் வணங்கி
நின்ற தொண்டரைச்
செயிர்த்து நோக்கி
என்னிது மொழிந்தவா நீ
யான் வைத்த மண் ஓடு
அன்றிப்
பொன்னினால் அமைத்துத்
தந்தாய் ஆயினுங்

கொள்ளேன் போற்ற
முன்னை நான் வைத்த
ஓடே கொண்டு வா
என்றான் முன்னோன் 2.2.24
384 கேடு இலாப் பெரியோய்
என்பால் வைத்தது
கெடுதலாலே
நாடியும் காணேன் வேறு
நல்லது ஓர் ஓடு சால
நீடு செல்வது தான் ஒன்று
தருகிறேன் எனவும்
கொள்ளாது
ஊடி நின்று உரைத்தது
என் தன் உணர்வு எலாம்
ஒழித்தது என்ன 2.2.25
385 ஆவதென் உன்பால்
வைத்த அடைக்கலப்
பொருளை வெளவிப்
பாவகம் பலவும் செய்து
பழிக்கு நீ ஒன்றும்

நாணாய்
யாவரும் காண உன்னை
வளைத்து நான் கொண்டே
அன்றிப்
போவதும் செய்யேன்
என்றான் புண்ணியப்
பொருளாய் நின்றான் 2.2.26
386 வளத்தினால் மிக்க ஒடு
வெளவினேன் அல்லேன்
ஒல்லை
உளத்தினும்
களவிலாமைக்கு என்
செய்கேன் உரையும்
என்ன
களத்து நஞ்சு ஒளித்து
நின்றான் காதல் உன்
மகனைப் பற்றிக்
குளத்தினில் மூழ்கிப் போ
என்று அருளினான்
கொடுமை இல்லான் 2.2.27

387 ஐயர் நீர் அருளிச் செய்த
வண்ணம் யான்
செய்வதற்குப்
பொய்யில் சீர்ப் புதல்வன்
இல்லை என் செய்கேன்
புகலும் என்ன
மையறு சிறப்பின் மிக்க
மனையவள் தன்னைப்
பற்றி
மொய் அலர் வாவி புக்கு
மூழ்குவாய் என 2.2.28
மொழிந்தார்
388 கங்கை நதி கரந்த சடை
கரந்து அருளி எதிர் நின்ற
வெங் கண் விடையவர்
அருள வேட்கோவர்
உரைசெய்வார்
எங்களில் ஓர் சபதத்தால்
உடன் மூழ்க இசைவு
இல்லை

பொங்கு புனல்
யான்மூழ்கித் தருகின்றேன்
போதும் என 2.2.29

389 தந்தது முன் தாராதே
கொள்ளாமைக்கு உன்
மனைவி
அந் தளிர்ச் செங்
கைப்பற்றி அலை புனலில்
மூழ்காதே
சிந்தை வலித்து
இருக்கின்றாய் தில்லை
வாழ் அந்தணர்கள்
வந்து இருந்த பேர்
அவையில் மன்னுவன்
யான் எனச் சென்றார் 2.2.30

390 நல் ஒழுக்கம் தலை
நின்றார் நான் மறையின்
துறை போனார்
தில்லை வாழ்
அந்தணர்கள் வந்து

இருந்த திருந்தவையில்
எல்லை இலான் முன்
செல்ல இருந்தொண்டர்
அவர் தாமும்
மல்கு பெரும் காதலினால்
வழக்கு மேலிட்டு
அணைந்தார் 2.2.31
391 அந்தணன் ஆம் எந்தை
பிரான் அரு மறையோர்
முன் பகர்வான்
இந்த வேட்கோவன்பால்
யான் வைத்த
பாத்திரத்தைத்
தந்து ஒழியான்
கெடுத்தானேல் தன்
மனைவி கைப்பற்றி
வந்து மூழ்கியும் தாரான்
வலி செய்கின்றான்
என்றார் 2.2.32
392 நறை கமழும் சடை

முடியும் நாற்றோளும் முக்
கண்ணும்
கறை மருவும் திரு
மிடறும் கரந்து அருளி
எழுந்து அருளும்
மறையவன் இத்திறம்
மொழிய மா மறையோர்
உரை செய்வார்
நிறையுடைய
வேட்கோவர் நீர் 2.2.33
மொழியும் புகுந்தது என
393 நீணிதியாம் இது என்று
நின்ற இவர் தரும் ஓடு
பேணி நான் வைத்த இடம்
பெயர்ந்து கரந்தது
காணேன்
பூண் அணி நூல் மணி
மார்பீர் புகுந்த பரிசு இது
என்று
சேணிடையும் தீங்கு

அடையாத்
திருத்தொண்டர்
உரைசெய்தார் 2.2.34

394 திருவுடை அந்தணாளர்
செப்புவார் திகழ்ந்த
நீற்றின்
உருவுடை இவர் தாம்
வைத்த ஓட்டினைக்
கொடுத்தீர் ஆனால்
தருமிவர் குளத்தில்
மூழ்கித் தருக என்று
உரைத்தார் ஆகில்
மருவிய மனைவியொடு
மூழ்குதல் வழக்கே
என்றார்
2.2.35

395 அருந் தவத் தொண்டர்
தாமும் அந்தணர்
மொழியக் கேட்டுத்
திருந்திய மனைவியாரைத்

தீண்டாமை செப்ப
மாட்டார்
பொருந்திய வகையால்
மூழ்கித் தருகின்றேன்
போதும் என்று
பெருந் தவ
முனிவரோடும் பெயர்ந்து 2.2.36
தம் மனையைச் சார்ந்தார்
396 மனைவியார் தம்மைக்
கொண்டு மறைச் சிவ
யோகியார் முன்
சினவிடைப் பாகர் மேவும்
திருப்புலீச் சுரத்து முன்னர்
நனை மலர்ச் சோலை
வாவி நண்ணித் தம்
உண்மை காப்பார்
புனை மணி வேணுத்
தண்டின் இரு தலை
பிடித்துப் புக்கார் 2.2.37
397 தண்டிரு தலையும் பற்றிப்

புகும் அவர் தம்மை
நோக்கி
வெண் திரு நீற்று முண்ட
வேதியர் மாதைத் தீண்டிக்
கொண்டு உடன் மூழ்கீர்
என்னக் கூடாமை பாரோர்
கேட்கப்
பண்டு தம் செய்கை
சொல்லி மூழ்கினார் பழுது 2.2.38
இலாதார்
398 வாவியின் மூழ்கி ஏறும்
கணவரும் மனைவி
யாரும்
மேவிய மூப்பு நீங்கி
விருப்புறும் இளமை
பெற்றுத்
தேவரும் முனிவர் தாமும்
சிறப்பொடு பொழியுந்
தெய்வப்
பூவின் மா மழையின் மீள

மூழ்குவார் போன்று
தோன்ற
2.2.39

399 அந்நிலை அவரைக்
காணும் அதிசயம் கண்டார்
எல்லாம்
முன்நிலை நின்ற வேத
முதல் வரைக் கண்டார்
இல்லை
இந்நிலை இருந்த
வண்ணம் என் என
மருண்டு நின்றார்
துன்னிய விசும்பின் ஊடு
துணையுடன் விடை மேல்
கொண்டார்
2.2.40

400 கண்டனர் கைகளாரத்
தொழுதனர் கலந்த காதல்
அண்டரும் ஏத்தினார்கள்
அன்பர்தம் பெருமை
நோக்கி

விண்டரும் பொலிவு
காட்டி விடையின் மேல்
வருவார் தம்மைத்
தொண்டரும்
மனைவியாரும் தொழுது
உடன் போற்றி நின்றார் 2.2.41
401 மன்றுளே திருக் கூத்து
ஆடி அடியவர் மனைகள்
தோறும்
சென்றவர் நிலைமை
காட்டும் தேவர்கள் தேவர்
தாமும்
வென்ற ஐம் புலனால்
மிக்கீர் விருப்புடன்
இருக்க நம்பால்
என்றும் இவ் இளமை
நீங்காது என்று எழுந்து
அருளினாரே 2.2.42
402 விறலுடைத்
தொண்டனாரும்

வெண்ணகைச் செவ்வாய்
மென் தோள்
அறல் இயல் கூந்தல்
ஆளாம் மனைவியும்
அருளின் ஆர்ந்த
திறலுடைச் செய்கை
செய்து சிவலோகம்
அதனை எய்திப்
பெறல் அரும் இளமை
பெற்றுப் பேர் இன்பம் 2.2.43
உற்றார் அன்றே
403 அயல் அறியாத வண்ணம்
அண்ணலார் ஆணை
உய்த்த
மயலில் சீர்த்
தொண்டனாரை யான்
அறிவகையால் வாழ்த்திப்
புயல் வளர் மாடம் நீடும்
பூம்புகார் வணிகர்
பொய்யில்

செயல் இயற் பகையார்
செய்த திருத் தொண்டு
செப்பல் உற்றேன். 2.2.44

திருச்சிற்றம்பலம்

[உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப](#)

2.3 இயற்பகை நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

404 சென்னி வெண்குடை நீடு
அநபாயன் திருக் குலம்
புகழ் பெருக்கிய சிறப்பின்
மன்னு தொல் புகழ் மருத
நீர் நாட்டு வயல் வளம் தர
இயல்பினில் அளித்துப்
பொன்னி நல் நதி மிக்க நீர்
பாய்ந்து புணரி
தன்னையும் புனித

மாக்குவதோர்
நன்னெடும் பெரும் தீர்த்த
முன்னுடைய நலம்
சிறந்தது வளம் புகார்
நகரம் 2.3.1

405 அக் குலப் பதிக் குடி
முதல் வணிகர் அளவில்
செல்வத்து வளமையின்
அமைந்தார்
செக்கர் வெண் பிறைச்
சடையவர் அடிமைத்
திறத்தின் மிக்கவர் மறைச்
சிலம்படியார்
மிக்க சீர் அடியார்கள் யார்
எனினும் வேண்டும்
யாவையும் இல்லை
என்னாதே
இக் கடல் படி நிகழ முன்
கொடுக்கும் இயல்பின்
நின்றவர் உலகு இயற்

பகையார் 2.3.2

406 ஆறு சூடிய ஐயர் மெய்
அடிமை அளவிலாத ஓர்
உளம் நிறை அருளால்
நீறு சேர் திரு மேனியார்
மனத்து நினைத்த
யாவையும் வினைப்பட
முடித்து
மாறு இலாத
நன்னெறியினில்
விளங்கும் மனை அறம்
புரி மகிழ்ச்சியின் வந்த
பேறெலாம் அவர் ஏவின
செய்யும் பெருமையே
எனப் பேணி வாழ் நாளில் 2.3.3

407 ஆயும் நுண் பொருள்
ஆகியும் வெளியே
அம்பலத்துள் நின்று
ஆடுவார் உம்பர்
நாயகிக்கும் அஃது

அறியவோ பிரியா
நங்கைதான்
அறியாமையோ
அறியோம்
தூய நீறு பொன் மேனியில்
விளங்கத் தூர்த்த
வேடமும் தோன்ற
வேதியராய்
மாய வண்ணமே கொண்டு
தம் தொண்டர் மாறாத
வண்ணமும் காட்டுவான்
வந்தார் 2.3.4
408 வந்து தண்புகார் வணிகர்
தம் மறுகின் மருங்கு இயற்
பகையார் மனை புகுந்த
எந்தை எம்பிரான்
அடியவர் அணைந்தார்
என்று நின்றதோர் இன்ப
ஆதரவால்
சிந்தை அன்பொடு சென்று

எதிர் வணங்கிச் சிறப்பின்
மிக்க அர்ச்சனைகள் முன்
செய்து
முந்தை எம் பெரும்
தவத்தினாலென்கோ
முனிவர் இங்கு எழுந்து 2.3.5
அருளியது என்றார்
409 என்று கூறிய
இயற்பகையார் முன்
எய்தி நின்ற அக் கைதவ
மறையோர்
கொன்ற வார்சடையார்
அடியார்கள் குறித்து
வேண்டின குணம் எனக்
கொண்டே
ஒன்றும் நீர் எதிர் மறாது
உவந்து அளிக்கும்
உண்மை கேட்டு நும்
பாலொன்று வேண்டி
இன்று நான் இங்கு

வந்தனன் அதனுக்கு
இசையலாம் எனில் 2.3.6
இயம்பலாம் என்றார்
410 என்ன அவ்வுரை கேட்டு
இயற்பகையார் யாதும்
ஒன்றும் என் பக்கல்
உண்டாகில்
அன்னது எம்பிரான்
அடியவர் உடைமை ஐயம்
இல்லை நீர் அருள் செயும்
என்ன
மன்னு காதல் உன்
மனைவியை வேண்டி
வந்தது இங்கு என
அங்கணர் எதிரே
சொன்ன போதிலும்
முன்னையின் மகிழ்ந்து
தூய தொண்டனார்
தொழுது உரை செய்வார் 2.3.7
411 இது எனக்கு முன்பு

உள்ளதே வேண்டி எம்
பிரான் செய்த பேறு
எனக்கு என்னாக்
கதுமெனச் சென்று தம்
மனைவாழ் வாழ்க்கை
கற்பின் மேம்படு காதலி
யாரை
விதி மணக் குல மடந்தை
இன்றுனை இம் மெய்த்
தவர்க்கு நான்
கொடுத்தனன் என்ன
மது மலர்க் குழலாள்
மனைவியார் கலங்கி
மனம் தெளிந்த பின் மற்று
இது மொழிவார் 2.3.8

412 இன்று நீர் எனக்கு அருள்
செய்தது இதுவேல் என
உயிர்க்கு ஒரு நாத நீர்
உரைத்தது
ஒன்றை நான் செயும்

அத்தனை அல்லால்
உரிமை வேறு உளதோ
எனக்கு என்று
தன் தனிப்பெருங்
கணவரை வணங்கத்
தாழ்ந்து தொண்டனார்
தாம் எதிர் வணங்க
சென்று மாதவன் சேவடி
பணிந்து திகைத்து
நின்றனள் திருவினும்
பெரியாள் 2.3.9

413 மாது தன்னை முன்
கொடுத்த மாதவர் தாம்
மனம் மகிழ்ந்து பேர்
உவகையின் மலர்ந்தே
யாது நான் இனிச் செய்
பணி என்றே இறைஞ்சி
நின்றவர் தம் எதிர் நோக்கி
சாதி வேதியர் ஆகிய
தலைவர் தையல் தன்னை

யான் தனிக் கொடு போகக்
காதல் மேவிய சுற்றமும்
பதியும் கடக்க நீ துணை
போதுக என்றார் 2.3.10

414 என்று அவர் அருளிச்
செய்ய யானே முன் செய்
குற்றேவல்
ஒன்றியது தன்னை
என்னை உடையவர்
அருளிச் செய்ய
நின்றது பிழையாம் என்று
நினைந்து வேறு இடத்துப்
புக்குப்
பொன் திகழ் அறுவை
சாத்தி பூங்கச்சுப் பொலிய
வீக்கி 2.3.11

415 வாளொடு பலகை ஏந்தி
வந்து எதிர் வணங்கி மிக்க
ஆளரி ஏறு போல்வார்
அவரை முன் போக்கிப்

பின்னே
தோளிணை துணையே
ஆகப் போயினார்
துன்னினாரை
நீளிடைப் பட முன் கூடி
நிலத்திடை வீழ்த்த
நேர்வார் 2.3.12

416 மனைவியார் சுற்றத்தாரும்
வள்ளலார் சுற்றத்தாரும்
இனையது ஒன்றி யாரே
செய்தார் இயற்பகை
பித்தன் ஆனால்
புனை இழை தன்னைக்
கொண்டு போவதாம்
ஒருவன் என்று
துனை பெரும் பழியை
மீட்பான் தொடர்வதற்கு
எழுந்து சூழ்வார் 2.3.13

417 வேலொடு வில்லும்
வாளும் சுரிகையும்

எடுத்து மிக்க
காலென விசையில்
சென்று கடிநகர் புறத்துப்
போகிப்
பாலிரு மருங்கும் ஈண்டிப்
பரந்த ஆர்வம் பொங்க
மால் கடல் கிளர்ந்தது
என்ன வந்து எதிர்
வளைத்துக் கொண்டார் 2.3.14

418 வழி விடும் துணை பின்
போத வழித்துணை ஆகி
உள்ளார்
கழி பெரும் காதல் காட்டிக்
காரிகை உடன் போம்
போதில்
அழிதகன் போகேல்
ஈண்டவ் வருங் குலக்
கொடியை விட்டுப்
பழிவிட நீ போ என்று
பகர்ந்து எதிர் நிரந்து

வந்தார் 2.3.15

419. மறை முனி அஞ்சினான்
போல் மாதினைப் பார்க்க
மாதும்
இறைவனே அஞ்ச
வேண்டாம் இயற்பகை
வெல்லும் என்ன
அறை கழல் அண்ணல்
கேளா அடியனேன்
அவரை எல்லாம்
தறை இடைப்
படுத்துகின்றேன் தளர்ந்து
அருள் செய்யேல் என்று 2.3.16

420 பெரு விறல் ஆளி என்னப்
பிறங்கு எரி சிதற
நோக்கிப்
பரிபவப் பட்டு வந்த படர்
பெருஞ் சுற்றத் தாரை
ஒருவரும் எதிர் நில்லாமே

ஓடிப் போய்ப் பிழையும்
அன்றேல்
எரி சுடர் வாளில் கூறாய்த்
துடிக்கின்றீர் என்று 2.3.17
நேர்ந்தார்
421 ஏட! நீ என் செய்தாயால்?
இத்திறம் இயம்பு கின்றாய்
நாடுறு பழியும் ஒன்னார்
நகையையும் நாணாய்
இன்று
பாடவம் உரைப்பது
உன்றன் மனைவியைப்
பனவற்கு ஈந்தோ
கூடவே மடிவது அன்றிக்
கொடுக்க யாம் ஒட்டோ ம்
என்றார் 2.3.18
422 மற்றவர் சொன்ன மாற்றம்
கேட்டலும் மனத்தின் வந்த
செற்ற முன் பொங்க
உங்கள் உடல் துணி

எங்கும் சிந்தி
முற்று நும் உயிரை
எல்லாம் முதல் விசும்பு
ஏற்றிக் கொண்டு
நற்றவர் தம்மைப் போக
விடுவேன் என்று
எழுந்தார் நல்லோர் 2.3.19
423 நேர்ந்தவர் எதிர்ந்த போது
நிறைந்த அச் சுற்றத்தாரும்
சார்ந்தவர் தம் முன்
செல்லார் தையலைக்
கொண்டு பெற்றம்
ஊர்ந்தவர் படிமேற் செல்ல
உற்று எதிர் உடன்று
பொங்கி
ஆர்ந்த வெஞ் சினத்தால்
மேல் சென்று அடர்ந்து
எதிர் தடுத்தார் (அன்றே. 2.3.20
424 சென்று அவர் தடுத்த
போதில் இயற்பகையார்

முன் சீறி
வன்றுணை வாளே யாகச்
சாரிகை மாறி வந்து
துன்றினர் தோளும்
தாளும் தலைகளும்
துணித்து வீழ்த்து
வென்றடு புலியேறு
அன்ன அமர்
விளையாட்டில் மிக்கார் 2.3.21
மூண்டு முன் பலராய்
வந்தார் தனி வந்து
முட்டினார்கள்
வேண்டிய திசைகள்
தோறும் வேறு வேறு அமர்
செய் போழ்தில்
ஆண்டகை வீரர் தாமே
அனைவர்க்கும் அனைவர்
ஆகிக்
காண்டகு விசையில்
பாய்ந்து கலந்து முன்

துணித்து வீழ்த்தார் 2.3.22

426 சொரிந்தன குடல்கள்
எங்கும் துணிந்தன
உடல்கள் எங்கும்
விரிந்தன தலைகள்
எங்கும் மிடைந்தன
கழுகும் எங்கும்
எரிந்தன விழிகள் எங்கும்
எதிர்ப்பவர் ஒருவர்
இன்றித்
திரிந்தனர் களனில் எங்கும்
சிவன் கழல் புனைந்த வீரர் 2.3.23

427 மாடலை குருதி பொங்க
மடிந்த செங் களத்தின்
நின்றும்
ஆடுறு செயலின் வந்த
கிளைஞரோடு
அணைந்தார் தம்மில்
ஓடினார் உள்ளார்
உய்ந்தார் ஒழிந்தவர்

ஒழிந்தே மாண்டார்
நீடிய வாளும் தாமும்
நின்றவர் தாமே நின்றார் 2.3.24
428 திருவுடை
மனைவியாரைக்
கொடுத்து இடைச் செறுத்து
முன்பு
வரு பெரும் சுற்றம்
எல்லாம் வாளினால்
துணித்து மாட்டி
அருமறை முனியை
நோக்கி அடிகள் நீர்
அஞ்சா வண்ணம்
பொருவருங் கானம் நீங்க
விடுவன் என்று உடனே
போந்தார் 2.3.25
429 இருவரால் அறிய
ஒண்ணா ஒருவர் பின்
செல்லும் ஏழை
பொரு திறல் வீரர் பின்பு

போக முன் போகும்
போதில்
அருமறை முனிவன்
சாய்க்காடு அதன் மருங்கு
அணைய மேவித்
திரு மலி தோளினானை
மீள் எனச் செப்பினானே 2.3.26

430 தவ முனி தன்னை மீளச்
சொன்ன பின் தலையால்
ஆர
அவன் மலர்ப் பதங்கள்
சூடி அஞ்சலி கூப்பி நின்று
புவனம் மூன்று உய்ய
வந்த பூசுரன் தன்னை
ஏத்தி
இவன் அருள் பெறப்
பெற்றேன் என்று
இயற்பகையாரும்
மீண்டார்
2.3.27

431 செய்வதற்கு அரிய
செய்கை செய்த நல்
தொண்டர் போக
மை திகழ் கண்டன்
எண்தோள் மறையவன்
மகிழ்ந்து நோக்கிப்
பொய் தரும் உள்ளம்
இல்லான் பார்க்கிலன்
போனான் என்று
மெய் தரு சிந்தையாரை
மீளவும் அழைக்கல் 2.3.28
உற்றான்

432 இயற்பகை முனிவா ஓலம்
ஈண்டு நீ வருவாய் ஓலம்
அயர்ப்பு இலாதானே
ஓலம் அன்பனே ஓலம்
ஓலம்
செயற்கருஞ் செய்கை
செய்த தீரனே ஓலம்
என்றான்

மயக்கறு மறை ஓலிட்டு
மால் அயன் தேட 2.3.29
நின்றான்

433 அழைத்த பேர் ஓசை
கேளா அடியனேன்
வந்தேன் வந்தேன்
பிழைத்தவர் உளரேல்
இன்னும் பெருவலி
தடக்கை வாளின்
இழைத்தவர் ஆகின்றார்
என்று இயற்பகையார்
வந்து எய்தக்
குழைப் பொலி
காதினானும் மறைந்தனன்
கோலம் கொள்வான்
2.3.30

434 சென்றவர் முனியைக்
காணார் சேயிழை
தன்னைக் கண்டார்
பொன்திகழ் குன்று

வெள்ளிப் பொருப்பின்
மேல் பொலிந்தது என்ன
தன்துணை உடனே
வானில் தலைவனை
விடை மேல் கண்டார்
நின்றிலர் தொழுது
வீழ்ந்தார் நிலத்தினின்று
எழுந்தார் நேர்ந்தார் 2.3.31
435 சொல்லுவது அறியேன்
வாழி தோற்றிய தோற்றம்
போற்றி
வல்லை வந்து அருளி
என்னை வழித்தொண்டு
கொண்டாய் போற்றி
எல்லையில் இன்ப
வெள்ளம் எனக்கு அருள்
செய்தாய் போற்றி
தில்லை அம்பலத்துள்
ஆடும் சேவடி போற்றி
என்ன 2.3.32

436 விண்ணிடை நின்ற
வெள்ளை விடையவர்
அடியார் தம்மை
எண்ணிய உலகு தன்னில்
இப்படி நம்பால் அன்பு
பண்ணிய பரிவு கண்டு
மகிழ்ந்தனம் பழுது
இலாதாய்
நண்ணிய மனைவி யோடு
நம்முடன் போதுக என்று 2.3.33
437 திருவளர் சிறப்பின் மிக்க
திருத் தொண்டர் தமக்குந்
தேற்றம்
மருவிய தெய்வக் கற்பின்
மனைவியார் தமக்குந்
தக்க
பெருகிய அருளின் நீடு
பேறு அளித்து
இமையோர் ஏத்தப்
பொரு விடைப் பாகர்

மன்னும் பொற் பொது
அதனுள் புக்கார் 2.3.34
438 வானவர் பூவின் மாரி
பொழிய மா மறைகள்
ஆர்ப்ப
ஞான மா முனிவர்
போற்ற நல மிகு
சிவலோகத்தில்
ஊனமில் தொண்டர்
கும்பிட்டு உடன் உறை
பெருமை பெற்றார்
ஏனைய சுற்றத்தாரும்
வானிடை இன்பம்
பெற்றார்
2.3.35

439 இன்புறு தாரம் தன்னை
ஈசனுக்கு அன்பர் என்றே
துன்புறாது உதவும்
தொண்டர் பெருமையைத்
தொழுது வாழ்த்தி

அன்புறு மனத்தால் நாதன்
அடியவர்க்கு அன்பு நீடு
மன்புகழ் இளைசை மாறன்
வளத்தினை வழுத்தல் 2.3.36
உற்றேன்

திருச்சிற்றம்பலம்

[உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப](#)

2.4 இளையான் குடி மாற நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

440 அம் பொன் நீடிய
அம்பலத்தினில் ஆடுவார்
அடி சூடுவார்
தம்பிரான் அடிமைத்
திறத்து உயர் சால்பின்
மேன்மை தரித்துளார்

நம்பு வாய்மையில் நீடு
சூத்திர நற் குலம் செய்
தவத்தினால்
இம்பர் ஞாலம்
விளக்கினார் இளையான்
குடிப் பதி மாறனார் 2.4.1

441 ஏரின் மல்கு வளத்தினால்
வரும் எல்லை இல்லதொர்
செல்வமும்
நீரின் மல்கிய வேணியார்
அடியார் திறத்து
நிறைந்ததோர்
சீரின் மல்கிய அன்பின்
மேன்மை திருந்த மன்னிய
சிந்தையும்
பாரின் மல்க விரும்பி
மற்றவை பெற்ற நீடு
பயன் கொள்வார்
2.4.2

442 ஆரம் என்பு புனைந்த
ஐயர் தம் அன்பர்

என்பதோர் தன்மையால்
நேர வந்தவர் யாவர்
ஆயினும் நித்தம் ஆகிய
பத்தி முன்
கூர வந்து எதிர் கொண்டு
கைகள் குவித்து நின்று
செவிப் புலத்து
ஈரம் மென் மதுரப் பதம்
பரிவு எய்த முன்னுரை
செய்தபின்

2.4.3

443 கொண்டு வந்து மனைப்
புகுந்து குலாவு பாதம்
விளக்கியே
மண்டு காதலின் ஆதனத்து
இடைவைத்து அருச்சனை
செய்த பின்
உண்டி நாலு விதத்தில்
ஆறு சுவைத் திறத்தினில்
ஒப்பு இலா

அண்டர் நாயகர்
தொண்டர் இச்சையில்
அமுது செய்ய
அளித்துளார் 2.4.4
444 ஆளும் நாயகர் அன்பர்
ஆனவர் அளவு இலார்
உளம் மகிழவே
நாளும் நாளும் நிறைந்து
வந்து நுகர்ந்த தன்மையின்
நன்மையால்
நீளும் மா நிதியின் பரப்பு
நெருங்கு செல்வம்
நிலாவி எண்
தோளினார் அளகைக்கு
இருத்திய தோழனார் என
வாழும் நாள் 2.4.5
445 செல்வம் மேவிய நாளில்
இச்செயல் செய்வது
அன்றியும் மெய்யினால்
அல்லல் நல்குரவு ஆன

போதினும் வல்லர் என்று
அறிவிக்கவே
மல்லல் நீடிய செல்வம்
மெல்ல மறைந்து நாள்
தொறும் மாறி வந்து
ஒல்லையில் வறுமைப்
பதம் புக உன்னினார் 2.4.6
தில்லை மன்னினார்

446 இன்னவாறு வளம்
சுருங்கவும் எம்பிரான்
இளையான் குடி
மன்னன் மாறன் மனம்
சுருங்குதல் இன்றி
உள்ளன மாறியும்
தன்னை மாறி இறுக்க
உள்ள கடன்கள் தக்கன
கொண்டு பின்
முன்னை மாறில்
திருப்பணிக் கண் முதிர்ந்த
கொள்கையர் ஆயினார் 2.4.7

447 மற்று அவர் செயல் இன்ன
தன்மையது ஆக மால்
அயனான அக்
கொற்ற ஏனமும்
அன்னமும் தெரியாத
கொள்கையர் ஆயினர்
பெற்றம் ஊர்வதும் இன்றி
நீடிய பேதையாளுடன்
இன்றி ஓர்
நற்றவத்தவர் வேடமே
கொடு ஞாலம் உய்ந்திட 2.4.8
நண்ணினார்
448 மாரிக் காலத்து இரவினில்
வைகியோர்
தாரிப்பு இன்றிப் பசி
தலைக் கொள்வது
பாரித்து இல்லம் அடைந்த
பின் பண்புற
வேரித்து ஆரான் விருந்து
எதிர் கொண்டனன் 2.4.9

449 ஈர மேனியை நீக்கி இடங்
கொடுத்து
ஆர இன்னமுது
ஊட்டுதற்கு ஆசையால்
தார மாதரை நோக்கித்
தபோதனர்
தீரவே பசித்தார் செய்வது
என் என்று 2.4.10

450. நமக்கு முன்பு இங்கு
உணவிலை ஆயினும்
இமக் குலக்கொடி
பாகர்க்கு இனியவர்
தமக்கு நாம் இன் அடிசில்
தகவுற
அமைக்கு மாறு எங்ஙனே
அணங்கே என 2.4.11

451. மாது கூறுவாள் மற்று
ஒன்றுங் காண்கிலேன்
ஏதிலாரும் இனித் தருவார்
இல்லை

போதும் வைகிற்றுப்
போம் இடம் வேறில்லை
தீது செய்வினை யேற்கு
என் செயல்
2.4.12

452.செல்லல் நீங்கப் பகல்
வித்திய செந்நெல்
மல்லல் நீர் முளை வாரிக்
கொடு வந்தால்
வல்லவாறு அமுது
ஆக்கலும் ஆகும் மற்று
அல்லது ஒன்று அறியேன்
என்று அயர்வுற 2.4.13

453. மற்ற மாற்றம்
மனைவியார் கூற முன்
பெற்ற செல்வம் எனப்
பெரிது உள் மகிழ்ந்து
உற்ற காதலினால் ஒருப்
பட்டனர்
சுற்று நீர் வயல் செல்லத்
தொடங்குவார் 2.4.14

454.பெருகு வானம் பிறங்க
மழை பொழிந்து
அருகு நாப்பண்
அறிவருங் கங்குல் தான்
கருகு மை இருளின் கணம்
கட்டு விட்டு
உருகு கின்றது போன்றது
உலகு எலாம்
2.4.15

455.எண்ணும் இவ்
உலகத்தவர் யாவரும்
துண்ணெனும்படி தோன்ற
முன் தோன்றிடில்
வண்ண நீடிய
மைக்குழம்பாம் என்று
நண்ணல் செய்யா
நடுவிருள் யாமத்து 2.4.16

456.உள்ளம் அன்பு கொண்டு
ஊக்கவோர் பேரிடாக்
கொள்ள முன் கவித்துக்

குறியின் வழிப்
புள்ளும் உறங்கும் வயல்
புகப் போயினார்
வள்ளலார் இளையான்
குடி மாறனார் 2.4.17

457.காலினால் தடவிச் சென்று
கைகளால்
சாலி வெண் முளை நீர்
வழிச் சார்ந்தன
கோலி வாரி இடா
நிறையக் கொண்டு
மேல் எடுத்துச் சுமந்து
ஒல்லை மீண்டார் 2.4.18

458.வந்த பின்
மனைவியாரும்
வாய்தலின் நின்று
வாங்கிச்
சிந்தையில் விரும்பி நீரில்
சேற்றினை அலம்பி ஊற்றி
வெம் தழல் அடுப்பின்

மூட்ட விறகு இல்லை
என்ன மேலோர்
அந்தமில் மனையில் நீடும்
அலகினை அறுத்து
வீழ்த்தார் 2.4.19

459. முறித்து அவை
அடுப்பின் மாட்டி முளை
வித்துப் பதம் முன்
கொள்ள
வறுத்த பின் அரிசியாக்கி
வாக்கிய உலையில்
பெய்து
வெறுப்பில் இன் அடிசில்
ஆக்கிமேம் படு கற்பின்
மிக்கார்
கறிக்கு இனி என்
செய்கோம் என்று
இறைஞ்சினார்
கணவனாரை 2.4.20

460. வழி வரும் இளைப்பின்

ஓடும் வருத்திய
பசியினாலே
அழிவுறும் ஐயன் என்னும்
அன்பினில் பொலிந்து
சென்று
குழி நிரம்பாத புன்செய்க்
குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழி முதல் பறிப்பார்
போலப் பறித்து அவை
கறிக்கு நல்க 2.4.21

461 மனைவியார் கொழுநர்
தந்த மனம் மகிழ் கறிகள்
ஆய்ந்து
புனல் இடைக் கழுவித்
தக்க புனித பாத்திரத்துக்
கைம்மை
வினையினால் வேறு
வேறு கறி அமுது ஆக்கிப்
பண்டை
நினைவினால் குறையை

நேர்ந்து திருவமுது
அமைத்து நின்று 2.4.22

462 கணவனார் தம்மை
நோக்கிக் கறி அமுது ஆன
காட்டி
இணை இலாதாரை ஈண்ட
அமுது செய்விப்போம்
என்ன
உணவினால் உணர
ஒண்ணா ஒருவரை
உணர்த்த வேண்டி
அணைய முன் சென்று
நின்று அங்கு அவர் துயில்
அகற்றல் உற்றார் 2.4.23

463 அழுந்திய இடருள் நீங்கி
அடியனேன் உய்ய
என்பால்
எழுந்தருள் பெரியோய்
ஈண்டு அமுது செய்து
அருள்க என்று

தொழும்பனார் உரைத்த
போதில் சோதியாய்
எழுந்துத் தோன்றச்
செழுந் திரு
மனைவியாரும்
தொண்டரும் திகைத்து
நின்றார்
2.4.24

464 மாலயற்கு அரிய நாதன்
வடிவு ஒரு சோதி ஆகச்
சாலவே மயங்குவார்க்குச்
சங்கரன் தான் மகிழ்ந்தே
ஏலவார் குழலாள்
தன்னோடு இடப
வாகனனாய் தோன்றிச்
சீலமார் பூசை செய்த திருத்
தொண்டர் தம்மை நோக்கி 2.4.25

465 அன்பனே அன்பர் பூசை
அளித்த நீ
அணங்கினோடும்

என் பெரும் உலகம் எய்தி
இருநிதிக் கிழவன் தானே
முன் பெரு நிதியம் ஏந்தி
மொழி வழி ஏவல் கேட்ப
இன்பம் ஆர்ந்து இருக்க 2.4.26
என்றே செய்தான்
எவர்க்கும் மிக்கான்
466 இப்பரிசு இவர்க்குத் தக்க
வகையினால் இன்பம்
நல்கி
முப்புரம் செற்றார் அன்பர்
முன்பு எழுந்து அருளிப்
போனார்
அப் பெரியவர் தம் தூய
அடி இணை தலை மேல்
கொண்டு
மெய்ப் பொருள் சோதி
வேந்தன் செயலினை
விளம்பல் உற்றேன் 2.4.27

திருச்சிற்றம்பலம்
உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

2.5. மெய்ப் பொருள் நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

467 சேதி நன்னாட்டு நீடு திருக்
கோவலூரின் மன்னி
மாதொரு பாகர் அன்பின்
வழி வரு மலாடர்
கோமான்
வேத நல் நெறியின்
வாய்மை விளங்கிட
மேன்மை பூண்டு
காதலால் ஈசர்க்கு அன்பர்
கருத்து அறிந்து ஏவல்
செய்வார் 2.5.1
468 அரசியல் நெறியின் வந்த

அறநெறி வழாமல் காத்து
வரை நெடும்ந்தோளால்
வென்று மாற்றலர்
முனைகள் மாற்றி
உரை திறம்பாத நீதி ஓங்கு
நீர்மையினின் மிக்கார்
திரை செய் நீர்ச்சடையான்
அன்பர் வேடமே சிந்தை 2.5.2
செய்வார்

469 மங்கையைப் பாகமாக
உடையவர் மன்னும்
கோயில்
எங்கணும் பூசை நீடி
ஏழிசைப் பாடல் ஆடல்
பொங்கிய சிறப்பின்
மல்கப் போற்றுதல் புரிந்து
வாழ்வார்
தங்கள் நாயகருக்கு
அன்பர் தாளலால் சார்பு
ஒன்று இல்லார் 2.5.3

470 தேடிய மாடு நீடு
செல்வமும் தில்லை
மன்றுள்
ஆடிய பெருமான்
அன்பர்க்கு ஆவன ஆகும்
என்று
நாடிய மனத்தினோடு
நாயன்மார் அணைந்த
போது
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக்
குறைவு அறக் கொடுத்து
வந்தார் 2.5.4

471 இன்னவாறு ஒழுகும்
நாளில் இகல் திறம் புரிந்து
ஓர் மன்னன்
அன்னவர் தம்மை
வெல்லும் ஆசையால்
அமர் மேற்கொண்டு
பொன் அணி ஓடை
யானைப் பொரு பரி

காலாள் மற்றும்
பன் முறை இழந்து
தோற்றுப் பரிபவப் பட்டுப்
போனான் 2.5.5

472 இப்படி இழந்த மாற்றான்
இகலினால் வெல்ல
மாட்டான்
மெய்ப் பொருள் வேந்தன்
சீலம் அறிந்து வெண் நீறு
சாத்தும்
அப்பெரு வேடம்
கொண்டே அற்றத்தில்
வெல்வான் ஆகச்
செப்பரு நிலைமை
எண்ணித் திருக்
கோவலூரில் சேர்வான் 2.5.6

473 மெய் எல்லாம் நீறு பூசி
வேணிகள் முடித்துக்
கட்டிக்
கையினில் படை கரந்த

புத்தகக் கவளி ஏந்தி
மை பொதி விளக்கே
என்ன மனத்தினுள் கறுப்பு
வைத்துப்
பொய் தவ வேடம்
கொண்டு புகுந்தனன்
முத்த நாதன் 2.5.7

474 மா தவ வேடம் கொண்ட
வன்கணான் மாடம்
தோறும்
கோதை சூழ் அளக பாரக்
குழைக் கொடி ஆட மீது
சோதி வெண் கொடிகள்
ஆடுஞ் சுடர் நெடு மறுகில்
போகிச்
சேயதிர் பெருமான்
கோயில் திருமணி வாயில்
சேர்ந்தான் 2.5.8

475 கடை உடைக் காவலாளர்
கை தொழுது ஏற நின்றே

உடையவர் தாமே வந்தார்
உள் எழுந்து அருளும்
என்னத்
தடை பல புக்க பின்பு
தனித் தடை நின்ற தத்தன்
இடை தெரிந்து அருள
வேண்டும் துயில்
கொள்ளும் இறைவன்
என்றான் 2.5.9

476 என்று அவன் கூறக்
கேட்டே யான் அவற்கு
உறுதி கூற
நின்றிடு நீயும் என்றே
அவனையும் நீக்கிப்
புக்குப்
பொன் திகழ் பள்ளிக்
கட்டில் புரவலன் துயில
மாடே
மன்றலங் குழல் மென்
சாயல் மா தேவி இருப்பக்

கண்டான் 2.5.10

477 கண்டு சென்று அணையும்
போது கதும் என இழிந்து
தேவி
வண்டலர் மாலையானை
எழுப்பிட உணர்ந்து
மன்னன்
அண்டர் நாயகனார்
தொண்டராம் எனக்
குவித்த செங்கை
கொண்டு எழுந்து எதிரே
சென்று கொள்கையின்
வணங்கி நின்று 2.5.11

478 மங்கலம் பெருக மற்று
என் வாழ்வு வந்து
அணைந்தது என்ன
இங்கு எழுந்து அருளப்
பெற்றது என் கொலோ
என்று கூற
உங்கள் நாயகனார்

முன்னம் உரைத்த ஆகம
நூல் மண்மேல்
எங்கும் இலாதது ஒன்று
கொடு வந்தேன் இயம்ப 2.5.12
என்றான்

479 பேறு எனக்கு இதன் மேல்
உண்டோ பிரான் அருள்
செய்த இந்த
மாறிலா ஆகமத்தை
வாசித்து அருள
வேண்டும் என்ன
நாறு பூங் கோதை மாது
தவிரவே நானும் நீயும்
வேறு இடத்து இருக்க
வேண்டும் என்று அவன்
விளம்ப வேந்தன் 2.5.13

480 திருமகள் என்ன நின்ற
தேவியார் தம்மை
நோக்கிப்
பரிவுடன் விரைய

அந்தப்புரத்திடைப் போக
ஏவித்
தரு தவ வேடத்தானைத்
தவிசின் மேல் இருத்தித்
தாமும்
இரு நிலத்து இருந்து
போற்றி இனி அருள்
செய்யும் என்றான் 2.5.14

481 கைத் தலத்து இருந்த
வஞ்சக் கவளிகை மடி
மேல் வைத்துப்
புத்தகம் அவிழ்ப்பான்
போன்று புரிந்த அவர்
வணங்கும் போதில்
பத்திரம் வாங்கித் தான்
முன் நினைத்த அப் பரிசே
செய்ய
மெய்த் தவ வேடமே
மெய்ப்பொருள் எனத்
தொழுது வென்றார் 2.5.15

482 மறைத்தவன் புகுந்த
போதே மனம் அங்கு
வைத்த தத்தன்
இறைப் பொழுதின் கண்
கூடி வாளினால் எறியல்
உற்றான்
நிறைத்த செங் குருதி சோர
வீழ்கின்றார் நீண்ட
கையால்
தறைப் படும் அளவில்
தத்தா நமர் எனத் தடுத்து
வீழ்ந்தார் 2.5.16

483 வேதனை எய்தி வீழ்ந்த
வேந்தரால் விலக்கப் பட்ட
தாதனாந் தத்தன் தானும்
தலையினால் வணங்கித்
தாங்கி
யாது நான் செய்கேன்
என்ன எம்பிரான் அடியார்
போக

மீதிடை விலக்கா
வண்ணம் கொண்டு போய் 2.5.17
விடு நீ என்றார்
484 அத் திறம் அறிந்தார்
எல்லாம் அரசனைத் தீங்கு
செய்த
பொய்த் தவன் தன்னைக்
கொல்வோம் எனப் புடை
சூழ்ந்த போது
தத்தனும் அவரை எல்லாம்
தடுத்து உடன் கொண்டு
போவான்
இத் தவன் போகப்
பெற்றது இறைவனது
ஆணை என்றான் 2.5.18
485 அவ்வழி அவர்கள்
எல்லாம் அஞ்சியே
அகன்று நீங்கச்
செவ்விய நெறியில்
தத்தன் திருநகர் கடந்து

போந்து
கை வடி நெடுவாள் ஏந்தி
ஆளுறாக் கானஞ் சேர
வெவ் வினைக்
கொடியோன் தன்னை
விட்ட பின் மீண்டு
போந்தான் 2.5.19

486 மற்று அவன் கொண்டு
போன வஞ்சனை
வேடத்தான் மேல்
செற்றவர் தம்மை நீக்கித்
தீது இலா நெறியில் விட்ட
சொல் திறம் கேட்க
வேண்டிச் சோர்கின்ற
ஆவி தாங்கும்
கொற்றவன் முன்பு
சென்றான் கோமகன்
குறிப்பில் நின்றான் 2.5.20

487 சென்று அடி வணங்கி
நின்று செய் தவ வேடம்

கொண்டு
வென்றவற்கு இடையூறு
இன்றி விட்டனன் என்று
கூற
இன்று எனக்கு ஐயன்
செய்தது யார் செய
வல்லார் என்று
நின்றவன் தன்னை
நோக்கி நிறை பெரும்
கருணை கூர்ந்தார் 2.5.21
488 அரசியல் ஆயத்தார்க்கும்
அழிவுறும் காதலார்க்கும்
விரவிய செய்கை தன்னை
விளம்புவார் விதியினாலே
பரவிய திரு நீற்று அன்பு
பாது காத்து உய்ப்பீர்
என்று
புரவலர் மன்றுள் ஆடும்
பூங் கழல் சிந்தை செய்தார் 2.5.22
489 தொண்டனார்க்கு இமயப்

பாவை துணைவனார்
அவர் முன் தம்மைக்
கண்டவாறு எதிரே நின்று
காட்சி தந்தருளி மிக்க
அண்ட வானவர் கட்கு
எட்டா அருள் கழல் நீழல்
சேரக்
கொண்டவாறு இடை
அறாமல் கும்பிடும் 2.5.23
கொள்கை ஈந்தார்
இன்னுயிர் செகுக்கக்
கண்டும் எம்பிரான்
அன்பர் என்றே
நன் நெறி காத்த சேதி
நாதனார் பெருமை
தன்னில்
என் உரை செய்தேன் ஆக
இகல் விறன் மிண்டர்
பொற் தாள்
சென்னி வைத்து அவர்

முன் செய்த திருத்
தொண்டு செப்பல்
உற்றேன் 2.5.24

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

2.6. விறன்மிண்ட நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

491 விரை செய் நறும் பூந்
தொடை இதழி
வேணியார் தம் கழல்
பரவிப்
பரசுபெறு மா தவ
முனிவன் பரசு ராமன்
பெறு நாடு
திரை செய் கடலின்

பெருவளவனும் திருந்து
நிலனின் செழு வளனும்
வரையின் வளனும் உடன்
பெருகி மல்கு நாடு மலை
நாடு 2.6.1

492 வாரி சொரியும் கதிர்
முத்தும் வயல்மென்
கரும்பில் படு முத்தும்
வேரல் விளையும் குளிர்
முத்தும் வேழ மருப்பின்
ஒளிர் முத்தும்
மூரல் எனச் சொல் வெண்
முத்த நகையார் தெரிந்து
முறை கோக்கும்
சேரர் திரு நாட்டு
ஊர்களின் முன் சிறந்த
மூதூர் செங்குன்றூர் 2.6.2

493 என்னும் பெயரின்
விளங்கி உலகேறும்
பெருமை உடையது தான்

அன்னம் பயிலும் வயல்
உழவின் அமைந்த
வளத்தால் ஆய்ந்த மறை
சொன்ன நெறியின் வழி
ஒழுகும் தூய குடிமைத்
தலை நின்றார்
மன்னும் குலத்தின் மா
மறை நூல் மரபிற்
பெரியோர் வாழ் பதியாம் 2.6.3

494 அப் பொன் பதியின்
இடை வேளாண் குலத்தை
விளக்க அவதரித்தார்
செப்பற்கு அரிய பெரும்
சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய
கழல் பற்றி
எப் பற்றினையும் அற
எறிவார் எல்லை தெரிய
ஒண்ணாதார்
மெய்ப் பத்தர்கள் பால்
பரிவுடையார்

எம்பிரானார் விறன்
மிண்டர்
2.6.4

495 நதியும் மதியும் புனைந்த
சடை நம்பர் விரும்பி
நலம் சிறந்த
பதிகள் எங்கும்
கும்பிட்டுப் படரும் காதல்
வழிச் செல்வார்
முதிரும் அன்பில் பெரும்
தொண்டர் முறைமை நீடு
திருக் கூட்டத்து
எதிர் முன் பரவும் அருள்
பெற்றே இறைவர் பாதம்
தொழப் பெற்றார்
2.6.5

496 பொன் தாழ் அருவி
மலைநாடு கடந்து கடல்
சூழ் புவி எங்கும்
சென்று ஆள் உடையார்
அடியவர் தம் திண்மை

ஒழுக்க நடை செலுத்தி
வன் தாள் மேருச் சிலை
வளைத்துப் புரங்கள்
செற்ற வைதிகத் தேர்
நின்றார் இருந்த
திருவாரூர் பணிந்தார் நிகர்
ஒன்று இல்லாதார் 2.6.6

497 திருவார் பெருமை
திகழ்கின்ற தேவ
ஆசிரியன் இடைப்
பொலிந்து
மருவா நின்ற சிவனடியார்
தம்மைத் தொழுது வந்து
அணையாது
ஒருவாறு ஒதுங்கும் வன்
தொண்டன் புறகென்று
உரைப்பச் சிவன்
அருளால்
பெருகா நின்ற பெரும்
பேறு பெற்றார் மற்றும்

பெற நின்றார் 2.6.7

498 சேண் ஆர் மேருச் சிலை
வளைத்த சிவனார்
அடியார் திருக்கூட்டம்
பேணாது ஏகும்
ஊரனுக்கும் பிரானாம்
தன்மைப் பிறை சூடிப்
பூணார் அரவம்
புனைந்தார்க்கும் புறகு
என்று உரைக்க மற்றவர்
பால்
கோணா அருளைப்
பெற்றார் மற்று இனியார்
பெருமை கூறுவார் 2.6.8

499 ஞாலம் உய்ய நாம் உய்ய
நம்பி சைவ நன்
னெறியின்
சீலம் உய்யத் திருத்
தொண்டத் தொகை முன்
பாடச் செழு மறைகள்

ஓலம் இடவும் உணர்வு
அரியார் உடனாம் உளது
என்றால்
ஆலம் அமுது செய்த
பிரான் அடியார் பெருமை
அறிந்தாரார்
2.6.9

500 ஒக்க நெடு நாள் இவ்
உலகில் உயர்ந்த சைவப்
பெருந் தன்மை
தொக்க நிலைமை நெறி
போற்றித் தொண்டு பெற்ற
விறன் மிண்டர்
தக்க வகையால் தம்
பெருமான் அருளினாலே
தாள் நிழல்ற்கீழ்
மிக்க கண நாயகர் ஆகும்
தன்மை பெற்று
விளங்கினார் 2.6.10

501 வேறு பிரிதென் திருத்

தொண்டத் தொகையால்
உலகு விளங்க வரும்
பேறு தனக்குக் காரணராம்
பிரானார் விறன்
மிண்டரின் பெருமை
கூறும் அளவு என்
அளவிற்றே அவர் தாள்
சென்னி மேற் கொண்டே
ஆறை வணிகர் அமர் நீதி
அன்பர் திருத் தொண்டு 2.6.11
அறைகுவாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

2.7. அமர் நீதி நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

502 சீரில் நீடிய செம்பியர்

பொன்னி நன்னாட்டுக்
காரின் மேவிய களி அளி
மலர்ப் பொழில் சூழ்ந்து
தேரின் மேவிய செழு
மணிவீதிகள் சிறந்து
பாரில் நீடிய பெருமை
சேர் பதி பழையாறை 2.7.1

503 மன்னும் அப் பதி வணிகர்
தம் குலத்தினில் வந்தார்
பொன்னும் முத்தும் நல்
மணிகளும் பூந்துகில்
முதலா
எந் நிலத்தினும் உள்ளன
வரு வளத்து இயல்பால்
அந் நிலைக்கண் மிக்கவர்
அமர் நீதியார் என்பார் 2.7.2

504 சிந்தை செய்வது சிவன்
கழல் அல்லது ஒன்று
இல்லார்
அந்தி வண்ணர் தம்

அடியவர்க்கு அமுது
செய்வித்துக்
கந்தை கீள் உடை
கோவணம் கருத்து
அறிந்து உதவி
வந்த செல்வத்தின்
வளத்தினால் வரும் பயன்
கொள்வார் 2.7.3

505 முக்கண் நக்கராம்
முதல்வனார் அவர் திரு
நலூர்
மிக்க சீர் வளர் திருவிழா
விருப்புடன் வணங்கித்
தக்க அன்பர்கள் அமுது
செய் திருமடம் சமைத்தார்
தொக்க சுற்றமும் தாமும்
வந்து அணைந்தனர்
தூயோர்
2.7.4

506 மருவும் அன்பொடு

வணங்கினர் மணி கண்டர்
நல்லூர்த்
திரு விழா அணி
சேவித்துத் திரு மடத்து
அடியார்
பெருகும் இன்பமோடு
அமுது செய்திட அருள்
பேணி
உருகு சிந்தையின்
மகிழ்ந்து உறை நாள் 2.7.5
இடை ஒருநாள்
507 பிறைத் தளிர் சடைப்
பெருந்தகைப் பெரும் திரு
நல்லூர்க்
கறைக் களத்து இறை
கோவணப் பெருமை முன்
காட்டி
நிறைத்த அன்புடைத்
தொண்டர்க்கு நீடருள்
கொடுப்பான்

மறைக் குலத்தொரு 2.7.6
பிரமசாரியின் வடிவு ஆகி
508 செய்ய புன் சடை கரந்தது
ஓர் திருமுடிச் சிகையும்
சைவ வெண் திரு நீற்று
முண்டகத்து ஒளித்
தழைப்பும்
மெய்யின் வெண் புரி
நூலுடன் விளங்கும் மான்
தோலும்
கையில் மன்னிய பவித்திர 2.7.7
மரகதக் கதிரும்
509 முஞ்சி நாணுற முடிந்தது
சாத்திய அரையில்
தஞ்ச மா மறைக் கோவண
ஆடையின் அசைவும்
வஞ்ச வல் வினைக்
கறுப்பறும் மனத்து
அடியார்கள்
நெஞ்சில் நீங்கிடா அடி

மலர் நீணிலம் பொலிய 2.7.8

510 கண்டவர்க்கு உறு காதலின்
மனம் கரைந்து உருகத்
தொண்டர் அன்பு எனும்
தூ நெறி வெளிப்
படுப்பார் ஆய்த்
தண்டின் மீது திரு
கோவணம் நீற்றுப்பை
தருப்பை
கொண்டு வந்து அமர்
நீதியார் திரு மடம் குறுக 2.7.9

511 வடிவு காண்டலும்
மனத்தினும் மிக முகம்
மலர்ந்து
கடிது வந்து எதிர் வணங்கி
இம் மடத்தினில் காணும்
படி இலாத நீர் அணைய
முன் பயில் தவம்
என்னோ
அடியனேன் செய்தது

என்றனர் அமர்நீதி அன்பர் 2.7.10

512 பேணும் அன்பரை
நோக்கி நீர் பெருகிய
அடியார்க்கு
ஊணும் மேன்மையில்
ஊட்டி நற் கந்தை கீள்
உடைகள்
யாணர் வெண் கிழிக்
கோவணம் ஈதல் கேட்டு
உம்மைக்
காண வந்தனம் என்றனன்
கண் நுதல் கரந்தோன்
2.7.11

513 என்று தம்பிரான் அருள்
செய இத் திரு மடத்தே
நன்று நான் மறை நற்றவர்
அமுது செய்து அருளத்
துன்று வேதியர்
தூய்மையின்
அமைப்பதும் உளதால்

இன்று நீரும் இங்கு
அமுது செய்து அருளும்
என்று இறைஞ்ச 2.7.12

514 வணங்கும் அன்பரை
நோக்கி அம் மறையவர்
இசைந்தே
அணங்கு நீர்ப் பொன்னி
ஆடி நான் வர மழை
வரினும்
உணங்கு கோவணம்
வைத்து நீர் தாரும் என்று
ஒரு வெண்
குணங் கொள் கோவணம்
தண்டினில் அவிழ்த்துக்
கொடுப்பார் 2.7.13

515 ஓங்கு கோவணப்
பெருமையை உள்ளவாறு
உமக்கே
ஈங்கு நான் சொல்ல
வேண்டுவது இல்லை நீர்

இதனை
வாங்கி நான் வரும்
அளவும் உம்மிடத்து
இகழாதே
ஆங்கு வைத்து நீர் தாரும்
என்று அவர் கையில்
கொடுத்தார் 2.7.14

516 கொடுத்த கோவணம் கைக்
கொண்டு கோது இலா
அன்பர்
கடுப்பில் இங்கு எழுந்து
அருளும் நீர் குளித்து
எனக் கங்கை
மடுத்த தும்பிய வளர்
சடை மறைத்த அம்
மறையோர்
அடுத்த தெண்டிரைப்
பொன்னி நீர் ஆட என்று
அகன்றார்
2.7.15

517 தந்த கோவணம் வாங்கிய
தனிப் பெருந் தொண்டர்
முந்தை அந்தணர் மொழி
கொண்டு முன்பு தாம்
கொடுக்கும்
கந்தை கீள் உடை
கோவணம் அன்றி ஓர்
காப்புச்
சிந்தை செய்து வேறு
இடத்து ஒரு சேமத்தின் 2.7.16
வைத்தார்
518 போன வேதியர் வைத்த
கோவணத்தினைப்
போக்கிப்
பானலந்துறைப் பொன்னி
நீர் படிந்து வந்தாரோ
தூநறுஞ் சடைக் கங்கை நீர்
தோய்ந்து வந்தாரோ
வானம் நீர் மழை
பொழிந்திட நனைந்து

வந்து அணைந்தார் 2.7.17

519 கதிர் இளம் பிறைக்
கண்ணியர் நண்ணிய
பொழுதில்
முதிரும் அன்பு உடைத்
தொண்டர் தாம்
முறைமையின் முன்னே
அதிக நன்மையின் அறு
சுவைத் திருவமுது ஆக்கி
எதிர் எழுந்து சென்று
இறைஞ்சிட நிறைந்த நூல்
மார்பர் 2.7.18

520 தொண்டர் அன்பு எனும்
தூய நீர் ஆடுதல் வேண்டி
மண்டு தண் புனல்
மூழ்கிய ஈரத்தை மாற்றத்
தண்டின் மேலதும் ஈரம்
நான் தந்த கோவணத்தைக்
கொண்டு வாரும் என்று
உரைத்தனர் கோவணக்

கள்வர் 2.7.19

521 ஐயர் கைதவம் அறிவுறாது
அவர் கடிது அணுகி
எய்தி நோக்குறக்
கோவணம் இருந்த வேறு
இடத்தில்
மை இல் சிந்தையர்
கண்டிலர் வைத்த
கோவணம் முன்
செய்தது என் என்று
திகைத்தனர் தேடுவார்
ஆனார் 2.7.20

522 பொங்கு வெண் கிழிக்
கோவணம் போயின நெறி
மேல்
சங்கை இன்றியே
தப்பினது என்று தம்
சரக்கில்
எங்கு நாடியும் கண்டிலர்
என் செய்வார் நின்றார்

அங்கண் வேதியர் பெரும்
தொடக்கினில் அகப்
பட்டார் 2.7.21

523 மனைவி யாரொடு
மன்னிய கிளைஞரும்
தாமும்
இனையது ஒன்று வந்து
எய்தியது என இடர்
கூர்ந்து
நினைவது ஒன்று இலர்
வருந்தினர் நிற்கவும்
மாட்டார்
புனைய வேறு ஒரு
கோவணம் கொடு
புறப்பட்டார் 2.7.22

524 அத்தர் முன்பு சென்று
அடிகள் நீர் தந்த
கோவணத்தை
வைத்த இடத்து நான்

கண்டிலேன் மற்றும் ஓர்
இடத்தில்
உய்த்து ஒளித்தனர்
இல்லை அஃது
ஒழிந்தவாறு அறியேன்
இத்தகைத்த வேறு
அதிசயம் கண்டிலேன் 2.7.23
என்று
525 வேறு நல்லது ஓர்
கோவணம் விரும்பி முன்
கொணர்ந்தேன்
கீறு கோவணம் அன்று
நெய்தமைத்தது கிளர்
கொள்
நீறு சாத்திய நெற்றியீர்
மற்றுது களைந்து
மாறு சாத்தி என் பிழை
பொறுப்பீர் என வணங்க 2.7.24
526 நின்ற வேதியர் வெகுண்டு
அமர் நீதியார் நிலைமை

நன்று சாலவும் நாள் இடை
கழிந்ததும் அன்றால்
இன்று நான் வைத்த
கோவணம் கொண்டு
அதற்கு எதிர் வேறு
ஒன்று கொள்க என
உரைப்பதே நீர் என
உரையா 2.7.25

527 நல்ல கோவணம்
கொடுப்பன் என்று
உலகின் மேல் நாளும்
சொல்லும் விதத்தது என்
கோவணம் கொள்வது
துணிந்தோ
ஒல்லை ஈங்கு உறு
வாணிபம் அழகிதே
உமக்கு என்று
எல்லை இல்லவன் எரி
துள்ளினால் என
வெகுண்டான் 2.7.26

528 மறி கரந்து தண்டு ஏந்திய
மறைவர் வெகுளப்
பொறி கலங்கிய
உணர்வினர் ஆய் முகம்
புலர்ந்து
சிறிய என் பெரும் பிழை
பொறுத்து அருள் செய்வீர்
அடியேன்
அறிய வந்தது ஒன்று என
அடி பணிந்து அயர்வார் 2.7.27

529 செயத்தகும் பணி
செய்வன் இக் கோவணம்
அன்றி
நயத் தகுந்தன நல்ல பட்டு
ஆடைகள் மணிகள்
உயர்த்த கோடி கொண்டு
அருளும் என்று
உடம்பினில் அடங்காப்
பயத்தொடுங்குலைந்து
அடி மிசைப் பல முறை

பணிந்தார் 2.7.28

530 பணியும் அன்பரை
நோக்கி அப் பரம்
பொருளானார்
தணியும் உள்ளத்தார்
ஆயினார் போன்று நீர்
தந்த
மணியும் பொன்னும் நல்
ஆடையும் மற்றும் என்
செய்ய
அணியும் கோவணம் நேர்
தர அமையும் என்றான் 2.7.29

531 மலர்ந்த சிந்தையர் ஆகிய
வணிகர் ஏறு அனையார்
அலர்ந்த வெண்ணிறக்
கோவணம் அதற்கு நேராக
இலங்கு பூந் துகில்
கொள்வதற்கு இசைந்து
அருள் செய்யீர்
நலங் கொள் கோவணம்

தரும் பரிசு யாதென நம்பர் 2.7.30
532 உடுத்த கோவணம் ஒழிய
நாம் உம் கையில் தர நீர்
கொடுத்ததாக முன்
சொல்லும் அக் கிழிந்த
கோவணநேர்
அடுத்த கோவணம் இது
என்று தண்டினில்
அவிழாது
எடுத்து மற்று இதன்
எடையிடும் கோவணம்
என்றார் 2.7.31
533 நன்று சால என்று
அன்பரும் ஒரு துலை
நாட்டக்
குன்ற வில்லியார்
கோவணம் ஒரு தட்டில்
இட்டார்
நின்ற தொண்டரும்
கையினில் நெய்த

கோவணத் தட்டு
ஒன்றிலே இட நிறை
நிலாது ஒழிந்தமை
கண்டார் 2.7.32

534 நாடும் அன்பொடு
நாயன்மார்க் களிக்க முன்
வைத்த
நீடு கோவணம் அடைய
நேராக ஒன்று ஒன்றாக்
கோடு தட்டின் மீது இடக்
கொண்டு எழுந்தது கண்டு
ஆடு சேவடிக்கு அயரும்
அற்புதம் எய்தி 2.7.33

535 உலகில் இல்லதோர்
மாயை இக் கோவணம்
ஒன்றுக்கு
அலகில் கோவணம்
ஒத்தில என்று
அதிசயத்துப்

பலவும் மென் துகில்
பட்டுடன் இட இட உயர
இலகு பூந்துகிற்
பொதிகளை எடுத்து மேல் 2.7.34
இட்டார்
536 முட்டில் அன்பர் தம்
அன்பிடுந் தட்டுக்கு
முதல்வர்
மட்டு நின்ற தட்டு
அருளொடு தாழ்வு உறும்
வழக்கால்
பட்டொடும் துகில் அநேக
கோடிகளிடும் பத்தர்
தட்டு மேற் படத் தாழ்ந்தது
கோவணத் தட்டு 2.7.35
537 ஆன தன்மை கண்டு
அடியவர் அஞ்சி
அந்தணர் முன்
தூ நறுந் துகில் வர்க்க நூல்
வர்க்கமே முதலா

மானம் இல்லன
குவிக்கவும் தட்டின் மட்டு
இதுவால்
ஏனை என் தனம்
இடப்பெற வேண்டும்
என்று இறைஞ்ச 2.7.36

538 மங்கை பாகராம்
மறையவர் மற்று அதற்கு
இசைந்தே
இங்கு நாம் இனி வேறு
ஒன்று சொல்வது என்
கொல்
அங்கு மற்று உங்கள்
தனங்களினாகிலும்
இடுவீர்
எங்கள் கோவணம் நேர்
நிற்க வேண்டுவது என்றார் 2.7.37

539 நல்ல பொன்னொடும்
வெள்ளியும் நவ மணித்
திரளும்

பல் வகைத் திறத்து
உலோகமும் புணர்ச்சிகள்
பலவும்
எல்லை இல் பொருள்
சுமந்து அவர் இட இடக்
கொண்டே
மல்கு தட்டு மீது எழுந்தது
வியந்தனர் மண்ணோர் 2.7.38

540 தவம் நிறைந்த நான்
மறைப் பொருள்
நூல்களால் சமைந்த
சிவன் விரும்பிய
கோவணம் இடும்
செழுந்தட்டுக்கு
அவனி மேலமர் நீதியார்
தனமெலாம் அன்றிப்
புவனம் யாவையும் நேர்
நிலா என்பது புகழோ 2.7.39
541 நிலைமை மற்றது
நோக்கிய நிகர் இலார் நேர்

நின்று
உலைவில் பஃறனம்
ஒன்று ஒழியாமை உய்த்து
ஒழிந்தேன்
தலைவ யானும் என்
மனைவியும் சிறுவனும்
தகுமேல்
துலையில் ஏறிடப்
பெறுவது உன் அருள்
எனத் தொழுதார் 2.7.40

542 பொச்சமில்ல அடிமைத்
திறம் புரிந்தவர் எதிர்நின்று
அச்ச முன்புற உரைத்தலும்
அங்கணர் அருளால்
நிச்சயித்தவர்
நிலையினைத் துலை
எனுஞ் சலத்தால்
இச் சழக்கினின்று
ஏற்றுவார் ஏறுதற்கு
இசைந்தார் 2.7.41

543 மனம் மகிழ்ந்து அவர்
மலர்க்கழல் சென்னியால்
வணங்கிப்
புனை மலர்க் குழல்
மனைவியார் தம்மொடு
புதல்வன்
தனை உடன் கொடு தனித்
துலை வலம் கொண்டு
தகவால்
இனைய செய்கையில்
ஏறுவார் கூறுவார் எடுத்து 2.7.42
544 இழைத்த அன்பினில்
இறை திருநீற்று மெய்
அடிமை
பிழைத்திலோம் எனில்
பெருந்துலை நேர் நிற்க
என்று
மழைத் தடம் பொழில்
திரு நல்லூர் இறைவரை
வணங்கித்

தழைத்த அஞ்செழுத்து
ஓதினார் ஏறினார் தட்டில் 2.7.43

545 மண்டு காதலின் மற்றவர்
மகிழ்ந்து உடன் ஏற
அண்டர் தம்பிரான் திரு
அரைக் கோவணம்
அதுவும்
கொண்ட அன்பினில்
குறைபடா அடியவர்
அடிமைத்
தொண்டும் ஒத்தலால்
ஒத்து நேர் நின்றது அத்
துலைதான் 2.7.44

546 மதி விளங்கிய தொண்டர்
தம் பெருமையை
மண்ணோர்
துதி செய்து எங்கணும்
அதிசயம் உற எதிர்
தொழுதார்
கதிர் விசும்பு இடை

கரந்திட நிரந்த கற்பகத்தின்
புதிய பூ மழை இமையவர் 2.7.45
மகிழ்வுடன் பொழிந்தார்
547 அண்டர் பூ மழை பொழிய
மற்று அதனிடை ஒளித்த
முண்ட வேதியர் ஒரு
வழியான் முதல் நல்லூர்ப்
பண்டு தாம் பயில்
கோலமே விசும்பினிற்
பாகங்
கொண்ட பேதையும்
தாமுமாய்க் காட்சி முன்
கொடுத்தார்
2.7.46

548 தொழுது போற்றி அத்
துலை மிசை நின்று நேர்
துதிக்கும்
வழுவில் அன்பரும்
மைந்தரும் மனைவியார்
தாமும்

முழுதும் இன்னருள்
பெற்றுத் தம் முன்
தொழுது இருக்கும்
அழிவில் வான் பதங்
கொடுத்து எழுந்து 2.7.47
அருளினார் ஐயர்
549 நாதர் தம் திரு
அருளினால் நல் பெருந்
துலையே
மீது கொண்டெழு
விமானம் அதுவாகி மேல்
செல்லக்
கோதில் அன்பரும்
குடும்பமும் குறைவு அறக்
கொடுத்த
ஆதி மூர்த்தியார் உடன்
சிவ புரியினை
அணைந்தார் 2.7.48
550 மலர் மிசை அயனும்
மாலும் காணுதற்கு அரிய

வள்ளல்
பலர் புகழ் வெண்ணெய்
நல்லூர் அவணப் பழமை
காட்டி
உலகு உய்ய ஆண்டு
கொள்ளப் பெற்றவர்
பாதம் உன்னித்
தலை மிசை வைத்து
வாழும் தலைமை நம்
தலைமை ஆகும் 2.7.49

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ் அந்தணர் சருக்கம் முற்றிற்று.

சருக்கம் இரண்டுக்குத் திருவிருத்தம் - **550**

This webpage was last updated on 28 July 2004

Please send your comments to the webmasters of this website.